

**TÜRKİYE'DE GENÇ DOSTU BELEDİYE
ANLAYIŞI: FATİH BELEDİYESİ ÖRNEĞİ**

**2023
YÜKSEK LİSANS TEZİ
KAMU YÖNETİMİ**

Recep EKEN

**Tez Danışmanı
Doç. Dr. Kemal YAMAN**

**TÜRKİYE'DE GENÇ DOSTU BELEDİYE ANLAYIŞI: FATİH BELEDİYESİ
ÖRNEĞİ**

Recep EKEN

**Tez Danışmanı
Doç. Dr. Kemal YAMAN**

**T.C.
Karabük Üniversitesi
Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
Kamu Yönetimi Anabilim Dalında
Yüksek Lisans Tezi
Olarak Hazırlanmıştır**

**KARABÜK
Kasım 2023**

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER.....	1
TEZ ONAY SAYFASI.....	4
DOĞRULUK BEYANI.....	5
ÖNSÖZ.....	6
ÖZ.....	7
ABSTRACT.....	8
ARŞİV KAYIT BİLGİLERİ.....	9
ARCHIVE RECORD INFORMATION.....	10
KISALTMALAR.....	11
ARAŞTIRMANIN KONUSU.....	12
ARAŞTIRMANIN AMACI VE ÖNEMİ.....	12
ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ.....	13
EVREN VE ÖRNEKLEM /ÇALIŞMA GRUBU.....	13
KAPSAM VE SINIRLILIKLAR/KARŞILAŞILAN GÜÇLÜKLER.....	14
1. SOSYAL POLİTİKA VE SOSYAL BELEDİYECİLİK.....	15
1.1. Sosyal Politika Kavramı.....	15
1.1.1.Sosyal Politika Kavramının Gelişimi.....	15
1.1.2.Sosyal Politika Kavramının Tanımı.....	17
1.1.3.Sosyal Politikanın Amaç ve Unsurları.....	19
1.2. Sosyal Belediyecilik Kavramı.....	21
1.2.1.Sosyal Belediyeciliğin Tanımı.....	21

1.2.2. Sosyal Belediyeciliğin İşlevleri	23
1.2.3. Türkiye’de Sosyal Belediyeciliğin Hukuki Boyutu	24
1.2.4. Türkiye’de Sosyal Belediyecilik Alanında Karşılaşılan Temel Sorunlar ve Çözüm Önerileri	26
2. GENÇ DOSTU ŞEHİR ANLAYIŞI.....	28
2.1. Genç ve Gençlik Kavramı	28
2.2. Türkiye’de Ulusal Mevzuatta Genç	30
2.3. Genç Dostu Şehir Kavramının Ortaya Çıkışı	32
2.4. Dünyada Genç Dostu Şehirler	34
2.4.1. Genç Dostu Şehir İlkeleri	36
2.4.2. Genç Dostu Şehir Göstergeleri	37
3. GENÇ DOSTU BELEDİYE ANLAYIŞINA YÖNELİK ALAN ARAŞTIRMASI	39
3.1. Alan Araştırmasına İlişkin Bulgular	39
3.1.1. Ölçeğin Güvenilirliğine ve Geçerliliğine Göre Bulgular	39
3.1.2. Katılımcıların Kişisel Bilgilerine Göre Bulgular	40
3.1.3. Katılımcıların Sosyo – Ekonomik Yapısına Göre Bulgular	46
3.1.4. Katılımcıların Fatih’e Algı ve Tutumuna Göre Bulgular	47
3.2. Genç Dostu Belediye Algısına Yönelik Belirlenen Faktörlerin Demografik Özelliklerine Göre Bulgular	49
3.2.1. Yaşlara Göre Karşılaştırma.....	49
3.2.2. Cinsiyete Göre Karşılaştırma	54
3.2.3. Eğitim Durumuna Göre Karşılaştırma.....	58
3.2.4. Meslek Grubuna Göre Karşılaştırma	62
3.2.5. Yaşadığınız Mahalleye Göre Karşılaştırma	69
SONUÇ	86
KAYNAKÇA.....	91
TABLolar LİSTESİ	96

EKLER	98
Ek1: Anket Formu	98
Ek2: Etik Kurul İzin Formu	99
Ek3: Anket Ölçek İzni	99
ÖZGEÇMİŞ	100

TEZ ONAY SAYFASI

Recep EKEN tarafından hazırlanan “TÜRKİYE’DE GENÇ DOSTU BELEDİYE ANLAYIŞI: FATİH BELEDİYESİ ÖRNEĞİ” başlıklı bu tezin Yüksek Lisans Tezi olarak uygun olduğunu onaylarım.

Doç. Dr. Kemal YAMAN

.....

Tez Danışmanı, Kentleşme ve Çevre Ana Bilim Dalı

Bu çalışma, jürimiz tarafından Oy Birliği ile Kamu Yönetiminde Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir. 28.11.2023

Ünvanı, Adı SOYADI (Kurumu)

İmzası

Başkan : Doç. Dr. Kemal YAMAN (KBÜ)

.....

Üye : Doç. Dr. Metin ÖZKARAL (KBÜ)

.....

Üye : Dr. Öğr. Üyesi İsmail BAŞARAN (MCBÜ)

.....

KBÜ Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Yönetim Kurulu, bu tez ile, Yüksek Lisans Tezi derecesini onamıştır.

Doç. Dr. Zeynep ÖZCAN

.....

Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Müdürü

DOĞRULUK BEYANI

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum bu çalışmayı bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı herhangi bir yola tevessül etmeden yazdığımı, araştırmamı yaparken hangi tür alıntılarım intihal kusuru sayılacağımı bildiğimi, intihal kusuru sayılabilecek herhangi bir bölüme araştırmamda yer vermediğimi, yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden olduğunu ve bu eserlere metin içerisinde uygun şekilde atıf yapıldığını beyan ederim.

Enstitü tarafından belli bir zamana bağlı olmaksızın, tezimle ilgili yaptığım bu beyana aykırı bir durumun saptanması durumunda, ortaya çıkacak ahlaki ve hukuki tüm sonuçlara katlanmayı kabul ederim.

Adı Soyadı: Recep EKEN

İmza :

ÖNSÖZ

Başından sonuna kadar çalışmanın ortaya çıkışında desteklerini eksik etmeyen tez danışmanım Doç. Dr. Kemal YAMAN'a, çalışmamın ortaya çıkışında biz değerli yüksek öğretim öğrencilerinden desteklerini eksik etmeyen Fatih Belediyesine, değerli aile üyelerim babam İsmail EKEN, annem Hanife EKEN, kardeşim Şevval Deniz EKEN'e, çalışmanın anket çalışmasına katılan Fatih Belediyesi gençlerine, Medrese Davutpaşa kütüphanesi yöneticisi İbrahim CİHANGİR'e, tez savunmamda değerli vakitlerini ayıran jürilerim Doç. Dr. Metin ÖZKARAL hocam ve Dr. Öğretim Üyesi İsmail BAŞARAN hocama teşekkür ederim.

ÖZ

Çalışmanın birinci bölümde sosyal politika kavramının tanımına, sosyal politika kavramının gelişimine, sosyal politikanın amacına ve politikaların uygulanmasında yarar sağlayacak unsurlarından bahsedilmiştir. Sosyal politika kavramının yerele indirgenmesi ile beraber ortaya çıkan sosyal belediyeçilik kavramının tanımından, işlevlerinden, Türkiye’de sosyal belediyeçilik kavramının 5398 ve 5216 sayılı kanunlarda nasıl ifade edildiği ve yerel yönetimlerin sosyal belediyeçiliğe yönelik hangi haklara yer verildiği maddeler yolu ile açıklanmıştır. Türkiye’de sosyal belediyeçilik uygulamalarında karşılaşılan problemlere çözüm önerilmiştir.

Sosyal politika ve sosyal belediyeçilik kavramı açıklandıktan sonra çalışmanın ikinci bölümünde genç dostu şehir kavramından bahsedilmiştir. Kavramının ortaya çıkışından, dünyada bulunan genç dostu şehirlerden, genç dostu şehirlerin ilkelerinden ve genç dostu şehir göstergelerinden bahsedilmiştir.

Çalışma için seçilen belediye olan Fatih Belediyesi’nin çalışmalarının gençler tarafından memnuniyet durumu üçüncü bölümde ele alınmıştır. Belediye sınırları içinde yaşayan 18-29 yaş yaş aralığında olan gençler ile anket çalışması yapıp elde edilen veriler yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Belediyeçilik; Genç; Genç Dostu Belediye

ABSTRACT

The first section of the study discusses the definition, development, and purpose of social policy, as well as the elements that facilitate policy implementation. This text discusses the definition and functions of the concept of social municipalism, which emerged with the localization of the concept of social policy. It explains how the concept of social municipalism is expressed in the laws numbered 5398 and 5216 in Turkey, and which rights of local governments are associated with social municipalism through articles. The text also proposes solutions for the problems encountered in social municipalism practices in Turkey.

The study discusses social policy and social municipalism, followed by the concept of a youth-friendly city. It covers the emergence of youth-friendly cities worldwide, principles of youth-friendly cities, and indicators of youth-friendly cities.

The third section discusses the satisfaction of young people with the works of Fatih Municipality, the municipality selected for the study. A survey was conducted among young people aged 18-29 residing within the municipality's borders, and the collected data was interpreted.

Keywords: Social Municipality; Youth; Youth Studies

ARŞİV KAYIT BİLGİLERİ

Tezin Adı	Türkiye’de Genç Dostu Belediye Anlayışı: Fatih Belediyesi Örneği
Tezin Yazarı	Recep EKEN
Tezin Danışmanı	Doç. Dr. Kemal YAMAN
Tezin Derecesi	Yüksek Lisans
Tezin Tarihi	28/11/2023
Tezin Alanı	Kamu Yönetimi Anabilim Dalı
Tezin Yeri	KBÜ/LEE
Tezin Sayfa Sayısı	100
Anahtar Kelimeler	Sosyal Belediyecilik; Genç; Genç Dostu Belediye

ARCHIVE RECORD INFORMATION

Name of the Thesis	Youth-Friendly Municipality Concept in Turkey: Fatih Municipality Example
Author of the Thesis	Recep EKEN
Advisor of the Thesis	Assoc. Prof. Dr. Kemal YAMAN
Status of the Thesis	Master's Degree
Date of the Thesis	28/11/2023
Field of the Thesis	Public Administration
Place of the Thesis	UNIKA/IGP
Total Page Number	100
Keywords	Social Municipality; Youth; Youth Friendly Municipality

KISALTMALAR

STÖ : Sivil Toplum

YY : Yüzyıl

ARAŞTIRMANIN KONUSU

Tezin birinci bölümde devletlerin ve belediyelerin başlıca amaçlarını belirleyen politikaların sosyal politikalar olduğunu ve sosyal politikanın tanımına, kavramın gelişimine ve sosyal politikanın amaçları ve unsurları açıklanmıştır. Sosyal belediyeçilik kavramının tanımı, sosyal belediyeçilik kavramının işlevleri, Türkiye’de sosyal belediyeçilik kavramının hukuki dayanakları, sosyal belediyeçilik kavramının belediyeler tarafından uygulanırken yaşadıkları problemlere ve bu problemlerin çözümlerine değinilmiştir.

İkinci bölümde tezin asıl konusunu oluşturan Genç Dostu Belediye Anlayışı açıklanmıştır. Kavramın ortaya çıkışı, Dünyada genç dostu şehirlere örnek verilmiş, genç dostu şehirlerin ilkeleri açıklanmış, Türkiye’de bulunan genç dostu şehir uygulamalarından örnek verilerek açıklanmıştır,

Tezin üçüncü bölümünde genç dostu belediye anlayışına yönelik alan araştırması yapılmıştır. Alan araştırması Fatih Belediyesi sınırları içinde yaşayan 18-29 yaş aralığındaki gençlerle araştırma metodu olan anket çalışması uygulanmıştır.

ARAŞTIRMANIN AMACI VE ÖNEMİ

Nüfusun artması, şehirlere göçlerin artması ile beraber sosyal devletin yerel kesimlerde yetersiz konuma düşmesi, belediyelerinin önünü açmıştır. Halkın ihtiyaçlarına en çabuk ulaştırabilecek belediyelerdir.

Yerel yönetimlerin önem kazanması ile sosyal devlet kavramı sosyal belediyeçilik kavramına evrilmiştir. Sosyal belediyeçilik kavramı ile yerel makamların görev ve yetkileri genişlemiştir. Sosyal politikaları uygulaması kolaylaşmıştır. Sosyal belediyeçilik kavramının belli başlı alt başlıkları bulunmaktadır. Bunlardan biri de nüfusumuzun büyük bir bölümünü kaplayan gençlerdir.

Genç dostu belediyelerin gelişmesi ve gençlerin ihtiyaçlarına karşılık verilmesi önemlidir. Çünkü gençler toplumumuzun geleceğidir. Bu nedenden yerel literatürde yeri olmadığı için yerel literatüre katkı sağlamak ve genç dostu belediye kavramını literatüre kazandırmak amacı ile bu çalışma yapılmıştır.

ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

Araştırma yöntemleri olan nitel ve nicel araştırma teknikleri bu çalışmada yer almıştır. Çalışmada nitel araştırmanın içerik analizi kullanılmıştır. İçerik analizi, genel bir başlıktan başlayarak alt başlıklara doğru inmesi yani tümdengelim yöntemi kullanılarak çalışma hakkında yazılı kaynaklar incelenmesidir (Aydın, 2018, s. 62). Nicel araştırma olarak belirlenen hipotezlerin test edilmesi adına gözleme dayalı araştırma yönteminin alt araştırma türü olan deneysel araştırma yönteminden yararlanılmıştır (Can, 2020, s. 8-9).

Çalışmada kullanılan araştırma yöntemlerini ayıracak olursak eğer, birinci ve ikinci bölümlerde içerik analizi yapılarak yerel ve yabancı kaynaklardan yararlanılarak konuya açıklık getirilmiştir. Üçüncü bölümde, Fatih Belediyesi sınırları içinde yaşayan gençlerin belediye çalışmalarından ne kadar memnun olduklarını ölçmek için nicel araştırma yöntemlerinden anket çalışması kullanılarak yapılmıştır. Anket çalışması, kişisel bilgilerin ve 6 farklı ifadenin yer aldığı başlıktan oluşmaktadır. Bu altı başlık, eğitim, spor, sağlık, kültür-sanat, belediye genel ve park, bahçe ve yeşil alan olarak ayrılmaktadır. Anket çalışması Peri (2019)'un yüksek lisans tezinde kullandığı ölçekten yararlanılmıştır.

Fatih Belediyesi sınırları içinde yaşayan gençlere yapılan anket sonuçları SPSS 25 programı ile analiz edilmiş ve yorumlanmıştır. Anket verileri sisteme yüklenmeden önce verilerin doğru sonuç vermesi adına veriler içinde bulunan hatalı veya eksik veriler temizlenmiştir (Akalin, 2018, s. 116-118). Sonrasında verilerin güvenilirliğini ve geçerliliğini ölçmek için Cronbach's Alpha yöntemi kullanılmıştır. Yapılan çalışmanın güvenilir olması için belirlenen kat sayıya yakın olması gerekmektedir. Ölçeklerin 0-1 arasında bir değer almaları alınan bu değer en yüksek seviyeye yaklaşması çalışmanın güvenilir olduğu anlamını ifade etmektedir (Can, 2020, s. 393).

EVREN VE ÖRNEKLEM /ÇALIŞMA GRUBU

Çalışmayı düzenlerken, konunun belirlenmesinden gibi hususlardan sonra yapılacak araştırmanın kimlere uygulanacağını belirlenmesidir. Çalışmanın yapılacak şehir, bölge veya ülke genelinde belirli kriterlere indirgenmesi gerekmektedir. Belirlenen kriterler sayıdan kaynaklı herkesin katılım gösterebileceği bir çalışma

olmamasına rağmen içerisinden çalışmanın yapılacağı kişi sayısının belirlenmesi gerekmektedir. Aslında çalışmanın yapılacağı alan ve grup evreni temsil ederken grubun içinden belirlenen kişiler ise örnekleme temsil etmektedir (Akalin, 2018, s. 80).

Çalışmanın evreni Fatih Belediyesi sınırları içinde oturan gençlerdir. Çalışmanın örneklemini belirlerken, evrende bulunan kişi sayısının 61.217 kişi olması durumunda örnekleme bulunan kişi sayısının 382 kişi olması gerekmektedir. Toplamda 390 anket çalışması yapılmıştır. 14 yanlış veya hatalı işaretlenen anket verisi çıkartılıp 376 kişi üzerinden değerlendirme yapılmıştır.

KAPSAM VE SINIRLILIKLAR/KARŞILAŞILAN GÜÇLÜKLER

Konu hakkında yerel literatürde kaynak sıkıntısı yaşanmıştır. Literatürümüzde yeni bir kavram olan genç dostu belediye anlayışı kavramına ulaşmak için yabancı kaynaklardan taramalar yapılmıştır. Çalışma hazırlanırken maddi ve manevi olarak zorlanılmıştır.

1. SOSYAL POLİTİKA VE SOSYAL BELEDİYECİLİK

1.1. Sosyal Politika Kavramı

1.1.1. Sosyal Politika Kavramının Gelişimi

Kavramın araştırılan bir alan haline gelmesi Sanayi Devrimi sonrasına tekabül etse de kökenine bakıldığında insanlığın tarihine kadar dayanmaktadır. Sosyal sorunlar dönemin etkilerine ve oluşumlarına göre çeşitlik ve değişim gösterebilir. Sosyal politikalar da yaşanan durumlara göre değişkenlik gösteren bir kavramdır. Sanayi devriminden önce ortaya çıkan sosyal sorunlar toplumun düzeninde var olan sistemin içinde çözülmüyordu. Sanayileşmenin etkisi ile meydana gelen sorunlara devlet müdahale etmiştir (Şenkal, 2011, s. 28).

Sosyal politikalar Sanayi Devrimi ile ivme kazanmış olsa da öncesinde de benzeri uygulamalar mevcuttur. Hukuki açıdan ilk çalışma Kraliçe I. Elizabeth döneminde yürürlüğe giren “Yoksulluk Yasası” (Poor Law) olmuştur (Türkoğlu, 2013, s. 279). Yoksulluk Yasası, toplumda bulunan yoksul kesimi çalışabilme durumuna göre farklı gruplara ayırmaktadır. Birinci grup; güçten düşmüş, yardıma muhtaç, çalışmaya gücü olmayan yaşlılar ve kimsesizlerdir. İkinci grup ise çalışmaya gücü, kuvveti olup çalışabilir durumda olanlar, çalışmaya gücü olup da çalışmayanlar olarak ayrılmaktadır. Çalışmaya gücü olup çalışmayanları ise cezalandırmaktadırlar. 1795 yılında yürürlüğe giren büyük ekonomik buhranda çıkarılan ve yoksulluk yasasının temelini kökten değiştiren Speenhamland Yasası, herkesin sosyal yardımlarda hakkı olduğunu belirtmiş ve asgari bir yaşam standardı oluşturmuştur (Akyüz, 2008, s. 59-60).

Sosyal politikanın anlam kazanması sanayileşme ile hız kazanmıştır. Çünkü Sanayileşme etkisi ile makineleşmenin artması, toplumsal ve iktisadi açıdan önemli değişmelere neden olmuştur. Sosyal sınıfları etkilemiş ve yeni sınıfların oluşmasına sebep olmuştur. Yeni buluşlar ve teknolojilerin gelişmesi ile sanayi bölgelerine göç hareketlerinin artması ve yoğun kentleşmenin etkisi Sanayi Devriminin doğal sonuçları olarak kabul edilmektedir (Ersöz, 2011, s. 30).

Bu dönemde makineleşmenin etkisi ile artan üretim, emek açığına sebep olup emek ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Sermayeyi elinde tutan sınıfın işgücü piyasasına hâkimiyeti serbest piyasanın etkisiyle artış göstermiştir. Devletin piyasaya müdahale etmemesi gerektiğini savunan görüş, toplum zenginleştireceğini düşünerek devletin

müdahalesi piyasayı olumsuz etkileyeceği görüşünü savunuyordu. Ancak bu durum sermaye sahiplerini daha çok zenginleştirirken, emek gücüne sahip olan kesimin daha da fakirleşmesine sebep olmuştur (Abakar, Bilgin, & Mohammed, 2020, s. 327-328). İşçi – işveren arasındaki ilişkiyi ve işçiyi bu ikilemde koruyacak bir yasanın bulunmaması, devletin liberalizm düşüncesini benimsemiş olması işçi ve işvereni arasında sorunlara ve huzursuzluğa sebep olmuştur (Ersöz, 2011, s. 30).

1929 yılında ortaya çıkan ekonomik buhranın ve II. Dünya Savaşından sonra meydana gelen olumsuz etkilerden kurtulma yöntemi olarak devletçi politikalar benimsemiştir. Bu politikalar, sosyal devletin de altyapısını oluşturmaktadır. Artan işsizlik sonucunda yoksulluk konusu sanayileşmiş ülkelerin politikalarında yer almaya başlamıştır. ABD sosyal politikalarını 1929 ekonomik bunalımından sonra geliştirmeye başlamıştır. Bu dönemde oluşturulan sosyal politika uygulamaları adına 1942 yılında oluşturulan Beveridge Planı örnek olarak gösterilebilir (Şenkal, 2011, s. 41). Büyük buhranın ortaya çıkmasında tam olarak fikir birliği sağlanmasa da ödenen emek karşılığı ücretlerin sıkı olması, tekelleşmenin artması, işçilerin kazançlarının yeteri kadar talep oluşturmaması gibi etkenler buhranın nedenleri arasındadır. Buhran sürecinde oluşan toplumsal sorunlara ABD ve AB ülkeleri de çözüm aramaya başlamıştır. (Ersöz, 2011). 1945- 1975 yılları arasında sosyal politika uygulamaları hız kazanmıştır. Kamu harcamalarında toplumun güvenliği içinde harcamaların yer alması sosyal politikayı olumlu şekilde etkilemiştir. 1946 ve 1948 Fransız, 1948 İtalyan ve 1949 Federal Almanya anayasalarını oluştururken sosyal haklara geniş yer vermişlerdir. 1945 – 1951 yıllarında İngiltere’de iktidarda olan İşçi Partisi Beveridge Raporunda bulunan sosyal politikaları hayata geçirmiş, 1948’ de toplumun tamamına sağlık hizmeti sunmuştur (Dal, 2017, s. 9).

1929 Büyük Buhranı ve II. Dünya Savaşından sonra ortaya çıkan işsizlik ve yoksulluklar, devletin bu dönemde uyguladığı politikalar, kapitalizm ve sosyalizmin etkisi ile fikirlerin çatışması gibi gelişmeler refah devletin ortaya çıkmasında etkili olmuştur. Liberal iktisatçıların ileri sürdükleri “her arz kendi talebini oluşturur” düşüncesindeki serbest piyasada kaynakların en uygun, en iyi şekilde kullanılması fikrine güven azalmıştır ve XIX. yüzyılın ikinci yarısından sonra devlet ekonomik ve sosyal olarak daha aktif, daha müdahaleci yapıya bürünmüştür. Bu doğrultuda görev ve yetki alanı da genişlemiştir. (Gökbunar & Kovancılar, 1998, s. 251-266).

John Maynard Keynes, refah devletin oluşmasında ve ekonomik sıkıntılar içinde refah devleti ile ilişkilerini ortaya koymuştur. Keynes'in çıkış noktası ekonomide piyasanın kendi kendine yürütmesi, ekonomiye dışarıdan bir güç tarafından müdahale edilmemesi fikrini reddetmesidir. Keynes'e göre toplumun istihdam seviyesi, talebin etkin şekilde kullanılması ile belirlenebilmektedir. Etkin talep, toplumun yaptığı tüketim ve yatırımlarının toplamı sonucunda oluşmaktadır. Toplum içinde gelir dağılımının farklılık göstermesi durumunda etkin talebin seviyesi düşük olacaktır. Toplum gelirinin büyük kısmını tasarrufa ayırıp yatırıma çevirmesi arzı artıracaktır. Arz – talep dengesinin bozulması da krize neden olmaktadır. Keynes'e göre bu krizin bastırılması için etkin talebin devlet tarafından artırılması gerektiği ve bu tarz müdahalenin sadece devlet eli ile yapılacağını ancak bu şekilde kriz bastırılacağını, dengenin sağlanabileceğini savunmuştur (Eser, Memişoğlu, & Özdamar, 2011, s. 205). II. Dünya Savaşından sonra yaygınlaşan Keynesyen politikalarla refah devlet altın çağını yaşamıştır. 1970 ve sonrasında meydana gelen sorunlara çözüm bulamayan Keynesyen politikalar tartışmaların odağı olmuştur. Yükseliş döneminde oluşturulan sosyal hizmetler devletlere mali açıdan yük olmaya başlamıştır. Bu dönemde refah devlet anlayışı değişime başlamış ve refah devlet ile beraber uygulamaları da değişmiştir (Gümü, 2018, s. 34).

1.1.2. Sosyal Politika Kavramının Tanımı

Kavramı açıklarken sosyal ve politika olarak iki kelimedenden oluşmaktadır. “Politika” kelimesi, Yunanca Polis “politeia” şehir devlet kavramından türemiştir ve farklı dillerde de birçok anlamı ifade etmektedir. “sosyal” kelimesi ise Latince gelen birlikte olmak, arkadaş anlamına gelen “socius” kelimesinden türemiştir. Yunanca ve Latince olacak şekilde iki farklı dilden türetilmiş bir kavramdır (Tuna & Yalçın, 1985, s. 21).

Sosyal politika kavramı, XIX. yy'da, Prof. Wilhelm Heinrich Riehl tarafından kullanılmıştır. Sosyal Siyaset Derneği'nin açılması ve iktisat biliminin bir disiplin haline gelmesine kadar sosyal politika kavramı devletin kentsoylu sınıfına karşı alması gereken tedbirlerin dar anlamda ve siyasi kavram halinde benimsenmiş fakat oluşan gelişmeler ile önce iktisat disiplini içinde yer bulmuş sonrasında kendi başına bir bilim dalı haline gelmiştir (Ersöz, 2011, s. 30).

Sosyal Politikanın bir disiplin olarak 1991 yılında sosyal politika kitabının yazarı olan Otto V. Zwiedineck Südenhorst tarafından tanınmıştır. Bu kitap ile sosyal politikaların temel taşları atılmıştır (Tuna & Yalçıntaş, 1985, s. 20). Sosyal politika kavramı dar ve geniş iki farklı anlamda açıklanmıştır.

Avrupa ülkelerinde yaşanan sanayileşmenin etkisi ile ortaya çıkan işçi ve toplumsal sorunların çözüme kavuşturulması adına oluşturulan sosyal politikalar dar anlamlı sosyal politikayı oluşturmuştur (Güven, 2016, s. 10).

Dar anlamlı sosyal politika, sınıflar arasında meydana gelen çıkar çatışmasını ve sınıflar arası geçişten kaynaklı oluşan sınıfsal problemleri, toplumun refahını sağlamak amaçlı oluşturulan politikalardır. Sanayileşmenin beraberinde getirmiş olduğu, iş kazaları, yoksulluk ve işçi sınıfını korumaya yönelik politikaların ortaya çıkmasına yol açmıştır. (Şenkal, 2011, s. 25).

İşçi kesim ile kentsoylu sınıfı arasında çıkan sınıfsal kargaşayı azaltmak, sanayileşmenin beraberinde getirmiş olduğu tehlikeler ve toplumsal risklerden etkilenmemesi ve işçilere daha rahat, yaşam kalitelerini iyileştirme gibi amaçlar, dar anlamlı sosyal politikanın başlıca konularındandır (Güven, 2016, s. 12).

Kapitalist düzenin dayanaklarından piyasa ve fiyat sisteminin meydana getirmiş olduğu işçi ve kentsoylu sınıf arasındaki sınıfsal çatışmayı oluşturmakla kalmamakta toplum içinde bulunan diğer grupları da (esnaf, çiftçi, zanaatkâr vb.) etkileyerek, mülkiyet sahipleri ile de toplumsal eşitsizliği bozmaktadır. Kapitalist sistemin hızlı yayılması ve sanayileşmenin artması sonucu, toplum içinde bölgesel olarak farklı gelişmişlik düzeylerine ve sanayileşme sonucunda çevre kirliliğinin artmasına neden olmuştur. Ekonomide meydana gelen iktisadi çöküşlerin yaygınlaşması ve işsizlik gibi faktörler, tüketicinin korunması ve tekelleşme gibi sorunları ortaya çıkarmıştır (Güven, 2016, s. 12). Bu sebeple geniş anlamlı sosyal politika, toplumsal sorunlardan etkilenen diğer toplumsal grupları, toplumu bir tam parça halinde görerek ve sınıfsal ayırım gözetmeden işleyen bir disiplin olarak tanımlanabilir. (Talas, 1995, s. 53).

Sosyal politika kavramının ivme ve geniş bir anlam kazandığı dönem II. Dünya Savaşından sonraki 30 yıllık dönemdir. Sosyal politika ile beraber bu dönemler sosyal devlet anlayışının da benimsendiği ve yayıldığı dönemdir. Sosyal politika ilk önce sosyal ve ekonomik açıdan hak, özgürlük düşüncesini toplumun tüm kesimi için uygulamak amacı ile kapsam açısından gelişmiştir. Bundan sonra toplumsal eşitlik ve

adalet anlayışını gerçekleştirmek için uygulamalara dönülmüştür. Yoksulluğun önüne geçilmesi herkese belirli bir eğitim seviyesinin sağlanması eşit sağlık hakkının verilmesi ve toplumsal gelir farklılığının minimum denecek seviyelere indirilmesi gibi amaçlar sosyal politikanın amaçları arasına dahil olmuştur (Koray M. , 2000, s. 12).

1.1.3. Sosyal Politikanın Amaç ve Unsurları

Modern toplumlarda insan haklarının önem kazanması, toplumsal yaşantının gelişmesi, özgürlük, toplumsal eşitlik gibi kavramların önem kazanması, bunun yanında gelişen ekonominin koruma altına alması için bilinçli toplumun değeri anlaşılmıştır. Bu tarz gelişmeler sosyal politikanın amaç ve çerçevesini değiştirmiştir. Toplumda meydana gelen değişimler ve dönüşümlerle beraber sosyal politika da onlarla beraber değişim gösterir. Ancak toplum ne kadar değişim gösterirse göstereceği sosyal politikanın değişmeyen tek amacı bireyler arasında ekonomik ve sosyal dengeyi sağlamaktır. (Şenkal, 2011, s. 43).

1.1.3.1. Kamusal Müdahale ve Sosyal Güvenlik Sistemi

İnsanların var oldukları süre boyunca emeğinin karşılığında elde ettiği kazancın azalmaya neden olan işsizlik, hastalık, kaza vb. olaylarla karşılaşma durumu vardır. İnsanlar, kendilerini veya ailelerini bu gibi tehlikeli durumlara karşı savunma mekanizmaları benimsemişlerdir. Toplum gelişme gösterdikçe kendini güvence altına alma isteği artmış ve bu istek zamanla zorunlu hale gelmiştir. Bu zorluluğun çözülmesi fikri sosyal güvenliği meydana getirmiştir. Sosyal politikanın gelişim ve önem kazandığı dönemlerde sosyal politika unsurları arasında sosyal güvenlik kavramı ön plana çıkmıştır (Tuncay & Ekmekçi, 2016, s. 1).

Günümüzde sosyal güvenliğin alt unsurlarından biri olarak karşımıza çıkan sosyal sigortalar kavramının uygulanması sanayileşmeye başlanan tarihlerin başında işçi sendikalarının bünyesinde toplanan işçilerin birlik içinde oluşturdukları yardım kasalarında bu sosyal sigorta kavramının izlerini bulmak mümkündür. Sanayileşme ile artan iş kazalarına oluşturulan yardım kasalarının gücü yetmemektedir. Bu nedenle yardım kasaları dar bir çerçevede sınırlı kişilere hizmet vermiştir. Bu kazalara karşı işverenin sorumlu tutulması yoluna da gidilmiş ancak istenen sonuç elde edilememiştir.

Sosyal güvenlik kavramının uygulanması devlet tarafından yürütülmesi ihtiyacı doğmuştur (Koray M. , 2000, s. 199). Sosyal politika kavramının tek amacı işçinin emeğinin işverene karşı korunmasıdır. İşçinin emeğinin korunması devletin almış olduğu önlemlerin toplamını ifade etmektedir. Ücret karşılığında çalışan işçilerin insan olması kısmı da göz önüne alınca devletin işverene karşı işçiyi hukuki olarak güvence altına alması zorunludur (Tuna & Yalçıntaş, 1985, s. 196). Sosyal sigorta kavramının ilk hukuki dayanağı Bismarck tarafından 1881-1889 tarihleri arasında sosyal sigortalar yasası yürürlüğe girmiştir. Sigorta alanı genişletilip 1901 tarihinde ölüm sigortası oluşturulmuştur (Koray M. , 2000, s. 199).

1.1.3.2. Sendikal Hareketler

Sendikaların doğuşu sanayileşmenin etkisi ile ortaya çıkmıştır. Liberalizmin fikir özgürlüğü ve sözleşme serbestliği unsurları kapsamında devletin işçi-işveren ilişkisine karışmadığı dönemde, işçilerin çalışma hayatlarındaki koşulları işverenin eline bırakılmış durumdadır. Ancak bu durum toplumda da fakirliğe neden olmuştur. Bu duruma karşı ilk tepki vasıflı işçilerin kendi aralarında toplanarak bu sisteme karşı hareket etme kararı vermeleridir. Sendikacılık hareketleri başından beri birer işçi hareketi olarak oluşmuştur. İşçi hareketinin bir kanadı olmuştur. İşçi hareketleri, başta geçici olarak oluşmuş olsa da sonrasında kalıcı ve sürekli hale gelmiştir. İlk başta siyasi amaçlı isteklerini gerçekleştirme peşinde olsalar da ilerleyen zamanlarda işçiler için tanınan temel haklara evrimleşmiştir (Koray M. , 2000, s. 70).

Sendikalar, işçi sınıfının toplumsal veya ekonomik alandaki haklarını savunan, çalışma hayatlarındaki koşulları daha konforlu hale getirmeye çalışan meslek grupları şeklinde de tanımlayabiliriz. Bu hedeflerine toplu sözleşmelerle emeği daha iyi şekilde savunan baskı gruplarıdır. Sendikalar, bünyesinde barındırdığı üyelerinin toplumsal veya ekonomik haklarını siyasal partilere, hükümete veya kamuoyuna savunarak sosyal politikanın amacının değişmesinde ve güncel sorunlara evrimleşmesinde rolü büyüktür (Güven, 2016, s.105).

1.1.3.3. Sivil Toplum Örgütleri

Devlet, topluma tam ulaşamadığı noktalarda kalan kısımlarda ki tampon bölge olarak da ifade edilebilir. Bu bölge devletin caydırıcı güç veya bir baskı uygulayamadığı bölgedir. Toplumla iç içe, gönüllü bir oluşumu ifade etmektedir. Sivil toplum örgütü (STÖ) kavramının, Fransızcada yurttaşlık anlamına gelen “civil” kavramının çerçevesinde gelişen, bireylerin topluluğu veya birbirleriyle ilişkileri bulunan, askeri veya dini bir görevi olmayan anlamlarına da gelmektedir (Özaydın, 2013, s. 77).

Sosyal politikanın ortaya çıkması ile beraber sivil toplumla arasındaki ilişki tam anlamlandırılmasa da eskiye dayanmaktadır. Demokrasinin gelişmesi ile beraber toplumu oluşturan toplumsal grup ve yapılarda meydana gelen problemlere karşı sunulan imkanlar STÖ kurulmasında önemli rol oynamaktadır. Sanayileşmenin etkisi ile bozulan yaşam kalitesini düzeltmek için kendi başlarına yardım amaçlı, belirli bir amaç uğruna oluşturulmuş meslek grupları ve sendikalar STÖ olarak değerlendirilebiliriz (Şenkal , 2003, s. 104). 2. Dünya Savaşından sonra artan sosyal hizmetlerde devlet yapması gereken görevi yapsa da STÖ önemi zaman geçtikçe önem kazanmaya başlamıştır. STÖ, sosyal politikaların uygulanmasında devletin desteği ile önemi artsa da asıl önemli olan özelliği, bulunmuş olduğu toplumun içindeki sorunlara ilk müdahale etme şansı olan, sorunun kaynağına daha rahat ulaşabilen ve kamu hizmetlerini yeterince ve ihtiyaca göre ulaştırma imkânı sunmaktadır (Sarıpek, 2017, s. 89).

1.2. Sosyal Belediyecilik Kavramı

Bu kısımda sosyal devletin yetemediği yerler de devreye giren ve sosyal devletin üstünden iş yükünü alarak vatandaşlara hizmeti daha iyi yaymayı amaçlı sosyal belediye kavramını ve gelişiminden bahsedilecektir.

1.2.1. Sosyal Belediyeciliğin Tanımı

Sosyal Belediyecilik anlayışı, 19. Yüzyılın sonlarında sanayileşme ile beraber gelişim gösteren sosyal devlet anlayışına dayanmaktadır (Şataf, 2017, s. 2). Sosyal Belediyecilik, toplumun refahını artırmak amacı ile sosyal devletin yerele inmesi olarak da tanımlanan, sosyal devlet ilkesinde toplum için oluşturulması gereken sosyal politikalara yerel yönetimlerinde dahil olmasıdır. Sosyal belediyecilik, bu konuda sosyal

devletin üstünden yükünü hafifleten, hizmetlerin topluma iyi ve güvenle ulaşmasını sağlamaktadır (Toprak & Şataf, 2017, s. 64-65). Sanayileşme sürecinde yerel mekanizmaların sosyal politika açısından üstlenmiş oldukları görev yoksullara yardım etmekle başlamış, yaşanan savaşlar sonrasında savaşların ortaya çıkarmış olduğu toplumsal yıkımlara çözüm bulamak için sorumluluk alanları genişleme göstermiştir. Sosyal devlet anlayışı ile beraber merkezi idare il yerel yönetimler görev ve sorumluluklarına düzenleme yapılmıştır. Sosyal belediyeçilik anlayışı sosyal devletin parçası olarak ortaya çıkmıştır (Berkün, 2017, s. 584-585).

Sosyal belediyeçilik anlayışı, devletin topluma sunmuş olduğu sosyal politika uygulamalarını yerelde topluma ulaştırması konusunda destek ve yardım etmesidir (Şataf & Taşdelen, 2019, s. 4).

Sosyal belediyeçilik anlayışının önem kazanması ile yerel yönetimler toplumun içinde ve toplumsal yaşam alanında faaliyetlerini arttırmış, sunmuş olduğu toplumsal önem arz eden faaliyetleri ile hemşerilerine daha konforlu hayat sunmayı, sosyal adalet sağlamayı amaçlayan belediyeçilik anlayışı olarak nitelendirilir. Sosyal belediyeçilik anlayışı ile belediyelerin sadece alt yapı faaliyetlerinde bulunmayan bu hizmetlerin yanında toplumun ihtiyaçlarına çözüm arayan ve onlarla ilgilenen bir belediyeçilik kavram haline gelmiştir. Belediyeler, kendi sınırları içinde bulunan insanlara sosyal ve kültürel alanlarda faaliyet gösteren, toplumda yardıma muhtaç olan insanlara yardım eden ve onların muhtaç oldukları durumdan kurtarmaya çalışan bir model haline gelmiştir (Yılmaztürk & Güler, 2017).

Türkiye’de 1950’li yıllarda artan kentleşmenin getirmiş olduğu nüfus artışının nedeni ile o dönemde sosyal politikalardan daha çok kentin altyapı sorunlarına çözüm getirmek için odaklanılmıştır. Bu nedenle sosyal hizmetler daha çok merkezi otorite tarafından üstlenilmiştir. Sosyal belediyeçilik anlayışının Türkiye’de gelişmesi 1970’li yıllarla beraber başlamıştır. Kooperatifler, sivil toplumların, şirketlerin katılımlarını arttırarak yeni belediyeçilik anlayışını hayata geçirilmeye başlanmıştır. 1990’li yıllarla beraber sosyal belediyeçilik anlayışı hız kazanmıştır. Yaşlılar için merkezler, çocuklar ve kadınlar için sığınma evleri, poliklinikler ve kapsamlı meslek edindirme ve yetenek alanlarını geliştirme gibi kursların düzenlenmesi belediyelerin yapmış oldukları temel faaliyetler arasına girmiştir (Pektaş, 2010, s. 12).

1.2.2. Sosyal Belediyeciliğin İşlevleri

Topluma sosyal hizmetleri sunmayı gerçekleştiren merkezi otorite yerini hizmeti ihtiyacı olan ve insanların ihtiyaçlarına daha hızlı ulaşabilen yerel mekanizmalara devretmeye başlamıştır. Bu nedenle sosyal belediyecilik anlayışı önem kazanmıştır. İnsanlar hizmetlerden yararlanmak adına belediyelere başvurmaya başlamışlardır. Belediyelere artan taleple sosyal belediyecilik anlayışının işlevlerini ve fonksiyonlarını arttırmıştır (Şataf & Taşdelen, 2019, s. 5). Sosyal Belediyeciliğin işlevlerini aşağıdaki gibi sıralanabilir:

Sosyalleştirme, Sosyal Kontrol ve Rehabilitasyon; Sosyalleşme, kişinin bulunduğu toplumun bir parçası haline gelebilme, kişinin ailesi, okul, arkadaş çevresi ve iş hayatında kendisinden beklenen şekilde hareket etmesi ve bulunduğu toplumdaki diğer kişilerle bir düzen içinde yaşayabilmesidir (Toprak & Şataf, 2009, s. 16). Kişinin bulunduğu ortam veya toplumun düzenine aykırı yaşaması beraberinde sorunlar oluşturmaktadır. Belediyelerin oluşturdukları kurallar bütünü ile kurallara aykırı davranış durumlarında uyguladıkları yaptırımlarla sosyal kontrol mekanizması görevini yerine getirmektedir. Belediyeler bu durumda sosyal öğretmen görevi görmektedir. Örnek vermek gerekirse eğer yüksek ses ile müzik dinleyerek toplumu rahatsız etmek, kötü kokuya neden olarak toplumu rahatsız etmek vb. gibi durumlarda cezai yaptırım görevi belediyeye aittir. Belediyelerin kişilere toplum düzenine uygun yaşamasını aşılması sosyal kontrol mekanizması işlevini göstermektedir (Şataf & Taşdelen, 2019, s. 6).

Rehberlik Etme; Belediyenin sınırları içinde bulunan hemşerilerinin ihtiyaçları ve sorunları olduğu bir konuda hizmet verme ve sorunlarını nasıl çözmesi gerektiği konusunda yönlendirme görevi belediyeye aittir (Kocaoğlu, Aydoğan, & Akkuş, 2017, s. 160).

Yardım Etme ve Gözetme; Belediyeler sınırları içinde bulunan hemşerilerinin demografik özelliklerine, sosyal statülerine ve maddi durumlarına kısaca sosyal – ekonomik durumlarına kolaylıkla erişim sağlamaktadırlar. Asgari yaşam standartlarında olanlara kömür, gıda, ilaç, kırtasiye malzemeleri vb. gibi yardımlarda bulunmaktadır (Toprak & Şataf, 2009, s. 16).

Yatırım Yapma, Tesis Kurma; Belediyeler, hemşerilerinin geçim sıkıntısı çektiği konularda kesin ve kalıcı bir çözüm sunmak yerine daha çok geçici yaşam standartlarını

iyileştirici hizmetler sunarlar. Tanzim satış mağazaları, halkevleri, ekmek fabrikaları, aşevleri, sağlık ocakları mahalle kütüphaneleri gibi hizmetler yatırım yapma işlevini örneklemektedir (Pektaş, 2010, s. 14).

1.2.3. Türkiye’de Sosyal Belediyeciliğin Hukuki Boyutu

1.2.3.1. 5393 Sayılı Belediye Kanunu

2005 tarihinde resmî gazetede yayımlanarak ilan edilen 5393 sayılı Belediye Kanunu, belediyelere geniş bir yetki alanı vermiştir. Hizmetleri sunarken engelliler, yaşlılar, yardıma muhtaç kimseler ve maddi durumdan kaynaklı geçim sıkıntısı yaşayanlara uygun şekilde sunulması ilkesini içermesi nedeniyle 5393 sayılı kanunun sosyal belediyecilik açısından önemli bir yere sahiptir (Berkün, 2017, s. 588). Belediye Kanunu, belediye sınırları içinde bulunan vatandaşın sorun veya sıkıntısı olduğunda çözüm aramak için başvuracağı birim olarak görmekte ve belediyelere bu konuda yetki ve görevlendirme vermektedir. Belediyelerde vatandaşın mahalli müşterek her türlü sorunlarına kanuna göre faaliyet ve hizmet verebilecektir. 5393 Sayılı Belediye Kanununun da sosyal belediyecilik adına hukuki açıdan zemin oluşturan maddeler yer almaktadır (Aygen, 2014, s. 174).

Belediye Kanunu’nda hizmetlerin nasıl yapılması gerektiğine ve hemşerilerin belediyenin sunmuş olduğu hizmetlere katılma, bilgilenme ve bu hizmetlerden faydalanma hakkının olduğunu 13. maddesinde belirtilmiştir. 13. maddesine göre, kişiler yaşadıkları belediyenin hemşehrileridir. Hemşehriler belediyenin alacakları kararlara katılma ve faaliyetlerine katılım gösterme, yapılacak faaliyetlerden haberdar olma ve belediyenin yardımlarından yararlanma hakları vardır. Yapılan bu yardımların insanları rencide etmeden sunulması gerekmektedir (5393 Sayılı Belediye Kanunu, m. 13).

Belediye Kanunu’na göre belediye görev ve sorumluluk kısmında belirtilmiştir. 14. maddesine göre, imar, su ve kanalizasyon hizmetleri gibi kentsel alt yapı hizmetleri yanında; çevre sağlığı, çevre temizliği; park ve yeşil alan, kültür ve sanat hizmetleri, turizm ve tanıtım, gençli ve spor hizmetleri; sosyal hizmet ve sosyal yardım, nikah işlemleri için yardımda bulunma, meslek ve beceri edindirme kursları, ekonomi ve ticaretin geliştirme hizmetlerini yapar ve yaptırır (5393 Sayılı Belediye Kanunu m. 14).

Büyükşehir belediyeleri ve 100.000'den fazla nüfusa sahip olan belediyeler, kadın ve çocuklar için konukevi açmaları gerekmektedir. 100.000 nüfustan az belediyelerde mali durumlarına ve sağlayacakları hizmet önceliğine göre kadın ve çocuk konukevleri açabilirler (5393 Belediye Kanunu m.14).

14. maddenin (b) bendine göre; “Sporu teşvik etmek adına gençlere spor malzemeleri verebilir, amatör spor kulüplerine malzeme ve ekipman gibi ayni yardım veya nakdi yardımı yapar ve gerekli olan desteği sağlar. Her çeşit spor dalında spor müsabakaları düzenleyebilir ve başarı sağlayan sporculara ödül verebilir (5393 Sayılı Belediye Kanunu m. 14).

Belediyenin sunmuş olduğu hizmetler, vatandaşa en yakın ve en uygun yöntemlerle sunulur. Hizmet sunumunda engelli, yaşlı ve dar gelirli vatandaşların durumlarına uygun şekilde sunulur (5393 Sayılı Belediye Kanunu m. 14).

Kent konseyinin görevlerinden bahsedilen kanunun 76. maddesinde, kent konseyinin belediye içinde bulunan vatandaşların hemşehrilik bilincini geliştirmek, yapılan faaliyetlerin devamlılığı sağlama, toplumsal yardımlaşma ve dayanışma gibi ilkelerin faaliyete geçirilmesinden bahsetmektedir (5393 Sayılı Belediye Kanunu m. 76).

1.2.3.2. 5216 Sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu

5216 Sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu 2004 tarihinde resmi gazetede ilan edilmiştir. Kanununun 7. maddesinde bulunan v bendine göre, sağlık ocakları, hastaneler, mobil sağlık ocakları ile toplum içinde bulunan her dezavantajlı grup için yaşlı, genç, çocuk, engelli ve kadınlar için her açıdan toplumsal ve kültürel faaliyetleri yürütmek ve faaliyetleri geliştirmek, bu nedenle mesleki kurslar açmak, sosyal tesisler kurmak, hizmetleri daha iyi hale getirebilmek adına uzmanlarla, yapılacak çalışma ile ilgilenen STÖ'lerle, kamu kuruluşları ile ortaklaşa hareket edilmedi gerekmektedir (5216 Sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu m.7/v).

Büyükşehir belediyesi kanunda Büyükşehir belediyesi başkanının görev ve yetkileri başlığında bulunan 18. maddesinin (m) bendinde de sosyal belediyeciliği kapsayıcı görev verilmiştir. 18. maddesine göre büyükşehir belediyelerinin, “Bütçede yoksul ve yardıma muhtaç kişiler için ayrılan ödeneği kullanmak, engelli vatandaşlar

için yapılan faaliyetlere destek olmak amacı ile engelli merkezleri oluşturmak” gibi görevleri bulunmaktadır. (Büyükşehir Belediyesi Kanunu m.18/m).

1.2.4. Türkiye’de Sosyal Belediyecilik Alanında Karşılaşılan Temel Sorunlar ve Çözüm Önerileri

Literatürde kavram hakkında yapılan çalışmalarda sosyal belediyecilik anlamının ve kapsamının daha geniş bir şekilde ele alındığı fakat belediyeler sosyal belediyecilik uygulamalarının dar bir şekilde uyguladıkları söylenebilir (Koray & Temiz, 2014, s. 21). Belediyelere sosyal belediyecilik açısından son yıllarda yapılan hukuki düzenlemelerle beraber yetki ve görev alanları genişlemiştir. Fakat Türkiye’de sosyal belediyeciliğin uygulanması açısından yetersiz olduğu görülmektedir. Çünkü Türkiye’de sosyal belediyeciliğin uygulanması yardıma muhtaç veya dar gelirlilere yapılan aynı yardımlar veya belirli dönemlerde yapılan maddi destekler şeklinde dar bir anlamda anlaşılmaktadır. Sosyal hizmetlerin uygulanmasında yerel mekanizmalar ve merkezi yönetim arasında yapılan görev dağılımı faaliyetlerin uygulanmasındaki iletişimsizlikten kaynaklı bir görev karmaşası bulunmaktadır (Berkün, 2017).

Türkiye’de sosyal belediyecilik faaliyetlerinde bulunan belediyeler olsa da sosyal belediyecilik uygulamalarının istenen seviyelere ulaşmadığı söylenebilir. Ülkemizde uygulanan sosyal belediyecilik uygulamaları incelendiğinde birbirleri ile benzer sorunlar yaşandığı görülmektedir (Toprak & Şataf, 2009).

Belediyenin üst kademe yöneticilerinin sosyal belediyecilik uygulamalarına negatif bir tavır sergilemeleri bu sorunlardan bir tanesidir. Sosyal politika veya sosyal belediyecilik uygulamalarının öneminden, toplumun bütünü için sağladığı toplumsal barışı anlamamaktan uzak ve sosyal belediyecilik uygulamalarının belediyenin bütçesi için mali birer yük olduğunu düşünmektedirler (Sezik, 2016, s. 183). Bazı belediyeler kendilerini sosyal belediyeciliğin temelini sağlayan sosyal politikaları yürüten veya bu konuda faaliyet göstermesi gereken aktör olarak görmeyip bu tarz faaliyetlerin merkezi yönetimin görev ve yetkisinde olduğunu düşünüp sosyal harcamalara yol açmayan, anlık çözümler sunan projeler yönetmektedirler (Pektaş, 2010, s. 16).

Belediyeler ve merkezi idare arasındaki iletişim önemli bir yer almaktadır. Aralarındaki iletişimsizlikten kaynaklı hizmetin uygulanması gerektiği yerde

uygulanmamasına bazı durumlarda da aynı bölgeye aynı hizmetin iki defa gitmesine de neden olabilmektedir (Çöpoğlu, 2011, s. 71). Sosyal politika uygulamalarını sağlayan birimlerin sayısının fazla olması hizmet yarışını beraberinde getirebileceği gibi, faaliyetlerin sorumluluğunu başka birime de yükleme sonucunu doğurabilir. Bu nedenlerle kullanılan kaynakların gereğinden fazla kullanılmasına ve israfa neden olabilir. Bu nedenle imkân doğrultusunda çok başlılık yerine belediyelerin görev ve yetkileri tekrardan gözden geçirilip düzenlenmesi sağlanmaktadır. Sosyal belediyeçilik uygulamalarının plan ve program dahilinde belediyenin sınırları içinde yer alan sivil toplum kuruluşları, üniversiteler, alanında uzman kişilerden destek alınıp bu kişilerin katılımlarına destek verilip, kolaylaştırılmalıdır (Pektaş, 2010, s. 17-18).

Sosyal belediyeçiliğin uygulanmasındaki bir diğer sorun ise veri yetersizliğidir. Bu sorun, yapılması gereken uygulamaların belirlenmesinde ve uygulamaların faaliyetinden sonrada karşılaştığımız bir sorundur. Ülkemizde sosyal politika ve sosyal yardımları oluşturacak veriler yetersizdir (Alan, 2018, s. 61). Sosyal yardım ve sosyal politika alanlarında, zamandan tasarruf etmek amacı ile hizmetten yararlanması gerekenleri, liste haline getirmek için belediye sınırları içinde yaşayan vatandaşın cinsiyet, yaş, eğitim, kültür, sağlık, istihdam, gelir gibi sosyal doku çalışmalarına ihtiyaç vardır. Elde edilen verilerin belediyelerin ihtiyacına göre kendi aralarında paylaşılsalar da bazen de paylaşmamaktadırlar. Bu durum hizmetin gecikmesine ve ihtiyaç sahiplerin belirlenmesine engel olmaktadır (Çöpoğlu, 2014, s. 238).

Sosyal belediyeçiliğin uygulanması esnasında belediyelerin karşılaştıkları bir sorunda kaynak yetersizliğidir. Özellikler borçlu olan belediyeler, belediyenin yapması zorunlu olan bir faaliyet için bile bütçesi bulunmayan küçük belediyelerin sosyal belediyeçilik için ihtiyaç duyulan bütçeyi ayırması zor olmaktadır (Ateş, 2009, s. 93). Kaynak yetersizliği sebebi ile belediyeler hem mali açıdan sınırlanmak da bütçe için merkezi yönetime bağlı hale gelmektedir. Bütçe yetersizliği nedeni ile de belediyelerin kamu hizmetlerindeki çalışmalarına, sosyal belediyeçilik alanlarındaki harcamaları da sınırlı olmaktadır (Pektaş, 2010, s. 18).

2. GENÇ DOSTU ŞEHİR ANLAYIŞI

Genç ve genç dostu şehir anlayışı, kavramsal olarak ele alınıp Dünya’da bulunan genç dostu şehirlerden örnekler verilip, genç dostu şehirlerin ilkeler ve göstergeleri aşağıda açıklanmıştır.

2.1. Genç ve Gençlik Kavramı

Genç ve gençlik kavramına dair literatürde ortak bir tanım bulunmamaktadır. Genç ve gençlik kavramı, farklı disiplinler tarafından ele alınan bir kavramdır. Bu disiplinler, biyolojik, sosyolojik ve psikolojik olarak ele alınmaktadır. Biyolojik açıdan gençlik kavramı, fiziksel olarak büyüme gösteren ve vücudunun gelişim gösterdiği yaş aralığı olarak 12-25 yaş aralığını kapsamaktadır. Bireyin buluş çağına eriştiği, psikolojik ve fizyolojik olarak değişim gösterdiği, ergenliğine girdiği andan itibaren olan döneme gençlik dönemi olarak tanımlanmaktadır (Şengül & Aydınalp, 2021, s. 126).

Sosyoloji alanında gençlik, toplumun ana unsuru ve aktörüdür. Gençlik dönemi insanın en hassas, duygusal olarak inişli-çıkışlı ve, karmaşık olduğu dönem olan ergenlik dönemi de içine almaktadır. İnsan gençlik döneminde yaşadığı çevreden veya olaylarla kişiliğini bulmaya çalışır. İnsanın kişiliğini bulmaya çalıştığı ve hayata bakışının tam olarak anlam kazandığı dönem olarak da ifade edilmektedir. Toplumlara göre her ne kadar farklılık gösterse de genel olarak 12-25 yaş aralığını kapsayan dönem gençlik dönemidir. Toplumdan topluma değişiklik gösterse de gençlik, eğitim hayatını sürdüren, çalışma hayatına atılmamış ve ailesinin yanında yaşayan kişilere genç olarak da tanımlanmaktadır (Okumuş, 2017, s. 80).

Türk dil kurumunun genç kavramını tanımlamasına baktığımızda “yaşı ilerlemiş, ihtiyar karşıtı”, “çocukluktan çıkmış yetişkin kimse”, “gelişmesini tamamlamamış olan” şeklinde açıklamaktadır. Gençlik dönemini ise, “insan hayatının ergenlikle orta yaş arasındaki dönemi” olarak açıklamaktadır

Genel olarak 12-24 yaş aralığı olarak kabul edilse de, gençlik üzerine çalışan kurumların faaliyet gösterdiği gençlik çalışmalarına göre yaş aralıkları farklılık göstermektedir (Baş, 2017, s. 259).

Gençlik ve Spor Bakanlığının Ulusal Gençlik ve Spor Politikaları Belgesine göre gençler için 14-29 yaş aralığı belirlenmiştir (Ulusal Gençlik ve Spor Politikası Belgesi, 2013, s. 4).

Millî Eğitim Bakanlığına göre genç yaş aralığı 12-24 kabul edilmiştir. Kalkınma Planlarında da gençlik için belirlenen yaş aralığı değişiklik göstermektedir. II. Beş Yıllık Kalkınma Planına göre genç yaş aralığı 14-25, III. Beş Yıllık Kalkınma Planına göre yaş aralığı 12-22, V. Beş Yıllık Kalkınma Planına göre yaş aralığı 14-25 ve VI. Beş Yıllık Kalkınma Planına göre yaş aralığı 15-24 kabul edilmiştir. Anlaşıldığı üzere gençler için belirlenen yaş aralığının sabit bir standardı bulunmamaktadır (SEKAM, 2016, s. 11).

Türkiye’de bazı resmî belgeler ve raporlarda gençlik yaşını 12-24 yaş aralığı olarak almaktadır. Birleşmiş milletlere göre ise yaş aralığı 15-25 olarak kabul görülüp yaş aralığındaki döneme ise gençlik çağı olarak ifade edilmektedir (Beşirli, 2013, s. 22). Ancak gençliği belirtilen yaş aralığı arasında ele alınamaz. Genç ve gençlik kavramlarını açıklarken, gençlerin problemleri için çözüm üretmeye çalışırken farklı boyutlarla ele almak gerekmektedir (Tuncay S. , 2000, s. 235).

İnanır’a göre gençlik, eğitim hayatında veya eğitim hayatı dışında buldukları ortamlarda karşılaştıkları problemleri çözümleyebilecek altyapıya sahip, aldığı eğitim ile var olan sistemin farkında olan, özverili umut vaat eden, toplum içinde hedeflediği statüye odaklanan, tüketim kapasitesi yüksek ve kendisini tükettikleri aracılığıyla tanımlayan tez canlı dinamik insan olarak tanımlamaktadır (İnanır, 2005, s. 40).

Genç ve gençlik kavramları toplum içinde kullanılan bir kavram olsa da toplumsal bir sınıf olarak ifade edilmesi modern çağa kadar ertelenmiştir. Yaşam döngüsü içinde gençlik dönemini kullanmayıp daha çok ergenlikten sonra yetişkinlik dönemi geldiği ifade edilmekte idi. 1970’lerde ortaya çıkan toplumsal yapıdaki değişimler sonucunun nedeni olan gençlik sorunları, bunalım, öğrenci hareketleri dünya genelinde problem olarak kabul edilmeye başlanmıştır. Bu problemler sonucunda genç ve gençlik kavramının tam olarak anlamlarının ve açıklamalarının yapılmasına çalışılmıştır (Lüküslü, 2009, s. 23).

Arı ve Benli ’ye göre gençlik, heyecan, yeniliğe açık, dinamik, canlı, ileri görüşlü, isyankar gibi özelliklerle tanımlanabilir. Gençliğe atfedilen bu tarz özellikler ile ülkesinin gelişiminde tazeleştirici, yenilikçi ve devrimci rol üstlenmektedir. Gençlik bir toplumun içerisinde bulunan yapıya göre tanımlanan, farklı anlamlar yüklenebilen

bir kavramdır. Bu nedenle gençliği açıklarken kullandığımız biyolojik veya psikolojik özelliklerin toplamından ibaret değildir. Kısacası, gençlik bulunduğu toplum tarafından kurulan, tanımlanan ve sürekli olarak tanımı yenilenen bir insanlık durumudur (Benli & Arı, 2001).

Tarihsel çalışmalar sonucunda, günümüzdeki hemen hemen birbirine benzer gençlik tanımlarının ortaya çıkışının kentleşme, sanayi devrimi ve eğitim alanında yapılan reformlar sonucunda toplumsal bir kategori olarak ortaya çıktığını anlamaktayız. Gençlik döneminin uzaması ise 19. yüzyıl sonrasında kentleşme, devrimle beraber sanayileşmenin ve okullaşmanın artması gibi olayların sonucunda gerçekleşmiştir (Şahin, 2007, s. 158).

2.2. Türkiye’de Ulusal Mevzuatta Genç

Türkiye’de gençlere yönelik yapılan çalışmaların hukuki boyutunu incelerken üç kategoride incelenebilir. Birincisi doğrudan gençler için oluşturulmuş yasalar ve belgelerdir. İkinci kategori olarak, ana konu gençler olmayan ancak gençleri de ilgilendiren konuların bulunduğu düzenlemeler, üçüncü kategori ise gençlerle ilgili kurum ve kuruluşların bazı alanlarda gençler için yapmış olduğu düzenlemeleri kapsayan belgelerdir (Aslan, 2020, s. 91).

Birinci kategori içinde en önemli hukuki boyuttaki belge, Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından 2013 yılında hazırlanmış olan Ulusal Gençlik ve Spor Politikası Belgesidir. Hazırlanan bu belgenin amacı, gençlik hakkında oluşan algıların bir temele oturmasını sağlamaktır. Gençlerin ihtiyaçlarını, gelecekte beklediklerini tespit etmek ve bu konular hakkında çalışmalar yapmaktır. Gençlik konusunda çalışan sivil toplum kuruluşlarının çalışmalarına destek olmak, gençlerin sosyal ve kişisel gelişimlerini desteklemeyi amaçlamıştır. Farklı genç gruplarına hitap ederek onların ihtiyaçları doğrultusunda politikalar belirleyerek gençlerin potansiyellerini ortaya çıkarmayı amaçlamıştır (Ulusal Gençlik ve Spor Politikası Belgesi, 2013, s. 5).

Belgenin gençlere yönelik temel politika alanları, eğitim alanında eğitime erişim sağlamak ve eğitimde fırsat eşitliğinin sağlamaktadır. Gençlerin aileleri ile aralarındaki bağı kuvvetlendirmek ve duyarlılığı artırma çalışmaları sağlamaktadır. İŞKUR, KOSGEB gibi kuruluşlarla iş birliği yaparak genç istihdamı sağlamak ve girişimci

gençlere imkan tanımaktadır. Dezavantajlı gençlere yönelik politikalar belirleyip topluma kazandırılmasını sağlamaktadır. Gençlerin sağlığına yönelik çalışmalar ve gençleri kötü alışkanlıklardan uzak tutmaya yönelik çalışmalar da bulunmaktadır. Gençlere yönelik kültür ve sanatsal faaliyetler yürütmektedir. Bu tarz politikalar düzenleyerek ulusal belgeler için yol gösterici bir belgede olmaktadır (Ulusal Gençlik ve Spor Politikası Belgesi, 2013, s. 6-18).

Gençlik alanında çalışan farklı kamu kuruluşları, özel sektör ve sivil toplum kuruluşlarının bir ara gelerek oluşturduğu çalıştay sonucunda ortaya çıkmıştır. Belirlenen politikaların uygulanması için bazı ortaklar belirlemiştir. Kamu kurum ve kuruluşları, yerel yönetimler, sivil toplum kuruluşları ve özel sektörle ortaklaşa faaliyet yürütülmektedir (Aslan, 2020, s. 91).

1982 anayasasında da gençlere yer verilmiştir. Gençlerin yetiştirilmesine yönelik gençlik ve spor başlığı altında yer alan 58. maddesinde bahsedilmiştir. 58. maddesine göre, Devlet, istiklal ve Cumhuriyet emanet edildiği gençlerin müspet ilmin ışığında, Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda ve Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü ortadan kaldırmayı amaç edinen görüşlere karşı yetiştirme ve gelişmelerini sağlayıcı tedbirleri alır (1982 Anayasası, m.58).

İş Kanunda genç kavramı genç işçiler olarak tanımlanmaktadır. İşçi Kanuna göre genç işçiler, 18 yaşını doldurmamış işçiler küçük işçi kategorisine girerken 18 yaşın büyük çalışanlar ise yetişkin iş kategorisine girmektedir. Küçük işçi sınıfı da genç ve çocuk işçi olarak ayrılmaktadır. 15 yaşını tamamlamamış ancak iş hayatında olan çalışanlar çocuk işçi, 15 yaşını tamamlayıp 18 yaşını doldurmamış işçilere de genç işçi denilmektedir. İş Kanunu'nda çocuk ve genç işçi kavramlarından bahsedilmiş olursa da tam anlamı ile açıklanmamıştır (Gümrükçüoğlu, 2014, s. 484-485). İşçi kanununun 71. maddesinde çalışma yaşlarına ve çocukların çalıştırma yasaklarından bahsedilmiştir. İşçi Kanunu'nun 71. Maddesinin 2. Fıkrasında çocuk ve genç işçilerin eğitim veya okul hayatlarını güvence altında alınmıştır. 71. maddenin 2. fıkrasına göre, Çocuk ve genç işçilerin işe yerleştirilmelerinde ve çalıştırılabilecekleri işlerde güvenlik, sağlık, bedensel, zihinsel ve psikolojik gelişmeleri, kişisel yatkınlık ve yetenekleri dikkate alınır. Çocuğun gördüğü iş onun okula gitmesine, mesleki eğitiminin devamına engel olamaz, onun derslerini düzenli bir şekilde izlemesine zarar veremez (Başöz & Çakmakçı, 202, s. 48).

İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununda genç çalışan kavramı ile genç çalışanların yaş aralığından bahsedilmiştir. İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 3. maddesinin e bendine göre, Genç çalışan; 15 yaşının tamamlamış ancak 18 yaşını doldurmamış çalışanlar olarak tanımlanmaktadır (İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu, m.3/e).

2.3. Genç Dostu Şehir Kavramının Ortaya Çıkışı

Genç dostu şehir kavramı, yerel literatürde çocuk dostu olan şehir kavramının alt başlığı olarak ele alındığından genç dostu şehir kavramını çocuk dostu şehir ile bir alabiliriz. Çocuk ve genç dostu şehirler anlam olarak benzerlikleri bulunsa da aslında aralarındaki en temel fark gençlerin katılım konusunda çocuklara göre daha aktif rol oynamasıdır (Kaypak & Uçar, 2018, s. 22).

Genç dostu şehir kavramı, gençlere eğitim-öğretim, sosyal faaliyetler, sağlıklı yaşam alanında hak sahibi olmalarını, istihdam sağlanmasını, buldukları büyükşehir veya belediyenin imkanlarından yararlanmalarını, şiddet veya zorbalık gördükleri durumda haklarını savunabilmelerini, yerel yönetimlerde karar mekanizmasına dahil olmalarını hedeflenmektedir. Gençlerin daha çok faaliyetlerde ve toplumsal konularda karar alınırken gençlerin bu tarz karar mercilerinde daha aktif olmaları gerekmektedir. Genç dostu şehirlerde, toplumda yaşayan genç engelli ve kadınların da ihtiyaçları gözetilerek, toplum içinde yaşarken diğer gençlerle eşit bir ortam yaratmanın amacıyla olunup, bunu destekleyen bir şehir yapısı oluşturulmaktadır (Kaypak, 2016, s. 5).

Türkiye’de Habitat Kalkınma ve Yönetişim Derneği tarafından 2014 yılında yürütülen genç dostu şehir projesi, beş ilin katılımı ile yürütülmüştür. Proje genelinde gençlerin ihtiyaçları doğrultusunda illerde gençliğe yönelik çalışmalar yapılması planlanmış, gençlerin yerel mekanizmalarda daha katılımcı ve aktif olmaları için gençlik meclisleri oluşturulması planlanmıştır. Oluşturulan gençlik meclislerinin gençlerin katılımını aktif hale getirecek şekilde çalışmaların yapılması hedeflenmiştir (Aile Dostu Kentler Etüt Araştırmaları, 2015, s.57).

Gençlerin yerel yönetimlerde daha aktif ve karar alma mekanizmasına katılım göstermek için en önemli katılım araçları arasında kent konseyi ve gençlik konseyleri, gençlerin oluşturdukları gençlik meclisleri, çocuk meclisleri gibi gönüllüğe dayanan merciler yer almaktadır. Bu katılım herkese açık olması gerekmektedir. Gündem 21

Ulusal Gençlik Parlamentosunda gençlik meclisleri hakkında yayınladığı metinde, 15-25 yaşları aralığında olan gençlerde hiçbir kriterde ayrımcılık yapmadan parlamentonun tüm genç kesimi kapsayacağını belirtmiştir. Ancak bu tanımı sadece gençlik meclisleri özelinde değil kent konseyleri içinde söyleyebiliriz (Özer, 2011, s. 55).

Kent Konseyleri yerel yönetimler kapmasında katılımcı bir mekanizmadır. Kent Konseylerinin amacı ise, yerel yönetimlerin sınırları içinde bulunan vatandaşlarının ortak bir çatı altında toplayıp, hemşehrilik bilincini güçlendirmek ve vatandaşlarının daha aktif bir rol oynamasını, katılımlarını arttırma amacıdır (Baş, 2016, s.79). Belediye sınırları içinde yaşayan vatandaşları bir araya getirip, bir güç ortaya çıkarmak olduğu söylenebilir. Bu gücün ortaya çıkması için ise, toplum içinde bulunan dezavantajları grupların, katılımlarını sağlamak, karar mekanizmalarında daha aktif olmalarını sağlamak gerekmektedir. Dezavantajları grupları, daha katılımcı ve aktif hale getirmek için meclisler oluşturulup meclisler aracılığı ile daha aktif rol oynamaları sağlanmaktadır (Yavuz, 2015, s.153).

Kent Konseylerinin katılımı arttırmaya yönelik görevleri Belediye Kanununun 76. maddesinde yer almaktadır. Belediye sınırları içinde bulunan vatandaşlara, hemşehrilik bilincini aşılama, çevreye duyarlı olma, alınacak bir kararda karar mekanizmasına dahil olma, yerel yönetimlere ait ilkeleri hayata geçirmek için uğraşır (5393 Sayılı Belediye Kanunu, m.76).

Türkiye’de Kent Konseyi yönetmeliğinde gençlik ve kadın meclisleri daha çok yer almaktadır. Türkiye’de gençlik meclisleri ve benzer meclis gruplarının kent konseyleri ile aynı amaç için hareket etmeleri gerekmektedir. Yerel yönetimlerin vatandaşa yakın bir mercii olduğundan ve vatandaşların problemlerine hızlı müdahale ettikleri için gençlik meclislerinin de bünyelerinde gençlerin sorunlarını tartışıp çözüm sunmaları, kendi içlerinden temsilciler seçip karar alma mekanizmalarında kendi sorun ve önceliklerini tespit etmeye de önem göstermektedir. Kent konseyleri ve meclis grupları kendi aralarında hukuki olarak bir bağ bulunduğundan kararlara etki edebilmesi hukuki bir zemin bulmaktadır. Bu nedenle gençlerin kendilerini özgürce ifade ettikleri mekanizmalar olan gençlik meclislerine önemin artması ve gençlerin problemlerinin tartışıldığı bir araç olduğunun kabul edilmesi gerekmektedir. Gerekli önemin verilmemesi durumunda, katılımlardan somut bir sonuç alınamamasına bu da katılımın gücünü ve etkisini azaltmasına neden olmaktadır. (Özer, 2011, s. 56).

Belediyeler sınırları içinde bulunan bütün vatandaşlarını kapsayacak şekilde hizmet etmek zorundadırlar. Bu nedenle şehirler farklı yaş gruplarından insanların yaşadığı bir alandır ve bu yüzden belediyeler genç dostu şehir kavramını benimsemişlerdir. Genç dostu şehirler sayesinde artan genç nüfusun aktif ve karar mekanizmalarında söz hakkının bilincinde olduğunun yolunu açmıştır. Gençlerin aktif katılımı ile de şehirler genç dostu şehirlere dönüştürülebilir (Genç Dostu Şehirler, 2021).

2.4. Dünyada Genç Dostu Şehirler

Dünya’da farklı ülkelerde genç dostu şehirler bulunmaktadır. Genç dostu şehirlerin, gençlerle bütünleşmiş özellikleri barındıran bu özelliklerin girişimci, yeniliklere açık olan ve yeniliklere çabuk adapte olabilen, yeniliklerle beraber üretim yapabilen, sporu destekleyen vb. gibi özellikleri destekleyen şehirlerdir. Gençlerin talep ettiği hizmetler doğrultusunda; okul, sosyalleşme, kültürel ve sportif faaliyetler, kentsel hizmetlere erişim ve genç istihdam vb. gibi hizmetlerin merkez veya yerel yönetimler tarafından hizmetlerin sunulması, gençlerin yaşamaktan keyif aldığı ve mutluluk duyduğu şehirlerdir (Öztürk & Köse, 2021, s. 3). Şehirlerin, gençleri çekmesi önemli bir husustur. Gençlerin hırsları, yenilikçi olmaları ve üretken olmaları o şehrin gelişmesine ve yenilenmesine katkı sağlamaktadır. Dünya’da bulunan genç dostu şehirleri ilk olarak Youthful Cities 2014 endeksi ile bu konuda ilk çalışma yapılmıştır (Frangoul, 2021, s. 1). Youthful Cities endeksinde kullanılan 16 farklı kategoride ve 3 farklı tema altında toplanan 80 gösterge sonucunda dünyada bulunan genç dostu şehirleri 1500’den fazla genç ile dünya genelinde çalışma yapmışlardır (News, 2013, s. 1).

Hollanda, Amsterdam: Amsterdam, genç dostu bir şehirdir. Genç dostu şehir olarak kabul edilmesinin nedenleri ise, üniversitelere ve eğitim kurumlarına sahip olması, üniversitede öğrendikleri bilgileri uygulayabilecekleri staj imkanlarının olmasıdır. Amsterdam, zengin mimariye ve tiyatro sahnelerine sahip bir şehirdir. Gençleri ilgisini çeken diğer özelliği, hareketli yaşam hayatına sahip olması, müzik festivallerinin bulunması, gece hayatının dinamik olması gibi nedenler sayesinde genç dostu bir şehirdir. Ayrıca çevreye duyarlı bir şehir, bisiklet ulaşımına da önem veren bir şehirdir (Word Urban Forum And Youth, 2016, s.9).

Japonya, Tokyo: Dünya genelinde büyük şehirlerden biri olan Tokyo gençlere farklı imkanlar sunmaktadır. Şehir büyük olmasından dolayı farklı aktivitelerin

bulunması gençlere farklı deneyimler sunmaktadır. Örneğin Tokyo gençlere dijital erişim imkanı sunmaktadır. Dijital erişim sayesinde gençlere, halka açık alanlarda ve toplu ulaşım araçlarında wifi imkanı tanımaktadır. Gençlere yönelik faaliyetler gösteren istihdam merkezleri sayesinde onlara iş imkanları sunmaktadır. Çalışan gençlere verilen asgari ücretin yüksek olması gençlerin hem birikim yapabilme olanağı hem de kültürel faaliyetlerde bulunabilme imkanı sağlamaktadır. Üniversitelere ve dil okullarına sahip olması diğer ülkelerde ki gençleri de kendine çekmektedir. Japon kültürünün de sevilmesi gençlerin yaşamak istediği şehirlerdendir (YouthfulCities, 2014, s.23-37).

Almanya, Berlin: Gençlere sağlamış oldukları internet yapısı, iletişim ağının güçlü olması, üniversitelerde wifi hizmetleri verilmesi gibi imkanlara sayesinde dijital alt yapının güçlü olması gençlere internetin ulaşılabilir bir hizmet olarak sunulması gençlerin kendini iyi hissetmesini sağlamaktadır. Ayrıca; Berlin şehrinde eğitim maliyetinin düşük olması gençlerin eğitim ve öğretim hayatını rahatlatan bir olanaktır. Berlin’de gençlere kendi işlerini yapabilme imkanı veren girişimcilik merkezlerin olması gençlere üretimin önemi benimsetmeleri hem ülke ekonomisinin kalkınmasına hem de gençlerin kendi iş hayatlarını daha rahat şekilde oluşturmasına olanak sağlar. Genç kesim iş, eğitim hayatından ziyade eğlenme, kültürel faaliyetlerde de bulunması gerekmektedir. Berlin’in ulaşım ağının güçlü olmasından kaynaklı ve eğlence, kültürel ve müzik festivallerinin bulunması gençlerin kültürel hayatında da aktif olmalarına olanak tanımaktadır (YouthfulCities, 2014, s.40). Gençlere yönelik gelişmiş sağlık hizmetleri sayesinde de yaşanan bir sağlık problemine erken teşhis veya erken tedavi uygulaması yapılmaktadır. Gençler de en büyük problem olan cinsel hayatların da korunma yollarını bilmemeleridir. Bu konu hakkında da gençlerin cinsel hayatları için eğitimler verilmesi, toplumsal açıdan gençlere psikolojik desteklerin verilmesi gibi olanaklar da genç yaşta toplumu etkileyecek sorunların önüne geçilmesini sağlamaktadır (Güre, 2020, s. 266).

Finlandiya: çoğu imkanları ile genç dostu bir ülkedir. Finlandiya gençlere verdiği değer ile diğer ülkelerden farklıdır. Finlandiya’da gençlerin kendi haklarının daha iyi savunabilmesi için gençlik yasası bulunmaktadır. Gençlik Yasası, gençlerin toplumla bütün olmasına sağlama dışlanmama, gençleri olumsuz etkileyecek konularda karar alabilme, kendi yeteneklerini fark edip yeteneklerini geliştirme, gençlerin hayat standartlarını iyileştirme, boş zamanlarında gençlere farklı alanlarla ilgilenme ve farklı hobilere yönlendirme, gençlerle ilgili oluşturulan konferanslar, sempozyumlar ve

gençlik konuları üzerine çalışmalara teşvik etmektedir (European Commission, 2023, s. 1).

Finlandiya tarafından 2020-2023 yılları arasında uygulamak için düzenlediği Gençlik Çalışması ve Gençli Politikaları Programı, şehirlerde bulunan 25 yaşın altındaki gençler ve 30 yaş altındaki mezun olan gençlere 3 ay içinde gençlere iş imkânı sunmayı amaçlamıştır. Finlandiya bu projesi ile gençlerin istihdam sorununa çözüm bulmaya çalışmıştır (European Commission, 2023, s. 1).

2.4.1. Genç Dostu Şehir İlkeleri

Bir şehrin genç dostu olarak ifade edilebilmesi için o şehrin politikalarında veya gençlere yönelik çalışmalarında belirlenen bazı ilkelere yer vermesi gerekmektedir. Genç dostu şehir olabilmek için belirlenen ilkeler ise, gençlerin yaşadığı şehirler de iş bulma olanakları istihdam sağlanması, kendilerini yaşadıkları şehre ait hissetmeleri, yaşadıkları şehirdeki faaliyetlere katılmaları, karar mekanizmalarında yer almaları, yaşadıkları şehirde eğitim ve öğretim açısından imkan bulabilmeleri genç dostu şehir olduğunu ifade etmektedir (Feng, Wan, & Wang, 2023, s. 385).

1992 yılında yayımlanan Avrupa Kentsel şartına göre, oluşturulacak şehirler de gençler için bazı ilkelere bahsedilmiştir. Bir şehirde oluşan veya meydana gelen suçluluk oranı şehirde bulunan tüm vatandaşları etkilemektedir. Ancak bu durumdan ilk sırada ise yaşadığı şehirle bir olamamış gençler ve yaşadığı şehre karşı aidiyet duygusu besleyememiş olan gençlerdir. Avrupa Kentsel Şartı, genç dostu şehirlerde gençlere sağlık hizmetleri, eğlenebilecekleri alanlar, okul hayatını teşvik edici faaliyetler ve işsizlik sorununa çözüm bularak suçluluk oranının azaltılabileceğini ifade etmiştir. Uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklardan gençleri uzaklaştırmak için eğitim kurumlarında veya şehir sınırları içindeki gençlere ulaşabilecekleri yerlerde çalışmalar yaparak faaliyetlerde bulunmaları, gençler için toplumda bulunan diğer gençler ile tanışabilecekleri, sosyalleşebilecekleri alanlar oluşturulması gerekmektedir. Gençleri spora teşvik ederek onlara sosyalleşme alanları yaratıp toplumla bütünleşmelerini ve sosyal dışlanma hissine kapılmamalarını sağlanması gerekmektedir. Gençlerin topluma katılımı onlara daha yakın olan ve gençlerin rahatça ulaşabileceği birim olan belediyelerde yapılmalıdır. Gençler, bir kentin geleceğini oluşturmaktadır. Gençlere erken yaşlarda şehir yaşamına adapte ve katılım sağlamak gerekir. Yerel yönetimler

gençlerin katılımını, gençlerin özel ihtiyaçları olan; istihdam, yaşam alanı, kültür, eğitim hayatı, sağlık ve spor gibi ihtiyaçlara yönelik politikalar oluşturup gençlerin şehir yaşamına katılımı sağlanabilir (Avrupa Kentsel Şartı, 1992).

2015 yılında Güney Afrika'da UN-HABİTAT ve Cities Alliance'ın birlikte hazırlanmış olduğu "Gençlik ve Şehir" raporunda, gençlerin katılımını arttırmak isteyen genç dostu şehirler için bazı politikalar sunmuştur. Bu politikalar; genç dostu şehirlerin, gençlerin dertlerini, ihtiyaçlarının dinleyebilecekleri alanlar oluşturulması gerektiğini, bu durum gençlerle belediyelerin ilişkilerini güçlendireceğini önermiş, kuvvetli iletişim sayesinde gençlerin sağlamış olduğu katılımın toplumun refahını etkilemekle kalmaz aynı zamanda oluşturulacak kamu politikalarının da ihtiyaca yönelik oluşturulabileceğini önermiştir. Bir diğer politika ise gençleri toplumun içinde sorun yaratan kesim olarak değil de ortada bulunan bir problemin çözüm ortakları olarak görmelerini, şehrin yenilenmesinde ve kalkınmasında gençlerden yararlanılması gerekmektedir. Belediyelerin oluşturdukları sosyal politikalar da toplumda bulunan gençlerin ihtiyaçlarına yönelik oluşturması gerekir. Bu nedenle gençleri de politika oluşturma sürecine dahil edip gençlerin ihtiyaçlarına yönelik daha etkin şekilde politika oluşturabilir. Gençlik ve şehir raporuna göre, bir şehrin genç dostu şehir olabilmesi için şehirde gençlerin daha katılımcı ve aktif olmasını sağlamak gerektiğini sunmuştur (Youth And The City, 2015, s. 17-18).

2.4.2. Genç Dostu Şehir Göstergeleri

Genç dostu şehir göstergesi araştırıldığında karşılaşılan çalışmalardan biri olan Youthful Cities tarafından hazırlanmış 2014 genç şehirler küresel endeksi karşımıza çıkmaktadır. Gençlik ve Spor Bakanlığı aracılığı ile 2021 yılında yapılan genç dostu şehir araştırması çalışması yapılmıştır.

2014 yılında Youthful Cities tarafından hazırlanan ve şehirleri gençlerin açısından ilk ele alan rapora göre, bir şehrin genç dostu olabilmesi için göstergeler belirlemişlerdir. Rapor incelendiğinde göstergeler üç temada incelenmiştir. Temalar için ise başlıkla bağlı bulunan alt başlıklar bulunmaktadır. Üç tema şu şekildedir; canlı(live), çalışma(work) ve oyun(play) şeklinde temalara bölünmüştür. Canlı temasında bulunan 6 unsuru şu şekildedir: Dijital erişim, sivil katılım, çeşitlilik, şehir içi ulaşım ağı, güvenlik ve ruh sağlığı ve çevresel sürdürülebilirlik alt başlıkları ele alınmıştır. Çalışma

temasının 5 unsuru şu şekildedir: Gençlerin eğitim hizmetlerine ulaşmaları, gençlere istihdam sağlama, girişimciliği teşvik etmek, gençlere yapacakları çalışmalar için finansal imkân tanıma ve ekonomik durumlarını kapsayan başlıktır. Ekonomik durum başlığına biraz daha değinmek gerekirse şehirde bulunan konutların aylık kira fiyatları, öğrencilerin okudukları şehirde aylık maliyetlerini kapsayan başlıktır. Oyun temasının 5 unsuru şu şekildedir: Gece hayatı ve şehirde bulunan restoran sayısı, müzik ve film, moda-sanat, gençlerin sosyalleşebileceği çocuk ve gençlere göre park alanları, gençlerin bulunduğu şehrin çevresindeki şehirlere gidebilme ve ulaşım maliyetlerini kapsayan başlıklardır. 2014 raporuna göre bir şehrin genç dostu olabilmesi için 3 tema ve 16 unsur belirlenmiştir (Youthful Cities, 2014, s.19).

Türkiye’de yapılan genç dostu şehirler araştırmasının, 5 temel amacı hedeflemiştir. Bu amaçlar;

1- Ülke genelinde genç dostu şehir kavramını benimsetmek, 2- yerel yönetimlerin oluşturacakları sosyal politikalarda gençlere yönelik politikalara yer vermeleri ve politikalara dahil etmek, 3- oluşturulan gençlere yönelik politikaların takibinin yapılması ve değerlendirilmesi, 4- yapılan çalışmalara yönelik anket çalışmaları yapılarak istatistik olarak kayıt altına almak 5- gençlere yönelik faaliyetlerde bulunan ve ilgilenen kurumların koordineli ve iletişim halinde olması gerekmektedir (Öztürk & Köse, 2021, s. 7).

Başka bir genç dostu şehirler araştırmasına göre şehirlerin genç dostu şehir olabilmeleri için belirlenen göstergeler 4 ana başlıkta ve 16 alt başlıkta toplanmıştır. Eğitim ve Kültür başlığının 5 başlığı şu şekildedir: Film ve tiyatro, kütüphane, müze, yurt, okullaşma ve başarı başlıkları bulunmaktadır. Kurumsallaşma ve sivil toplum başlığının 4 başlığı şu şekildedir: Gençlik merkezleri sayıları, gönüllük faaliyetleri, gençlik faaliyetleri yürüten sivil toplum kuruluşları, gençlere yönelik çalışmaları için destek projeleri başlıkları bulunmaktadır. Genç mutluluğu başlığının 4 alt başlığı şu şekildedir: Gençlerin buldukları şehirde yaşamaktan memnuniyet durumları, evlenme yaşına gelmiş gençlerin evlenme oranı, dezavantajlı olarak değerlendirilen gençler ve gençlerin sağlığı başlıkları bulunmaktadır. Demografi ve istihdam başlığının 3 alt başlığı ise göç, istihdam sağlama, şehirde bulunan gençlerin nüfusa’dır (Öztürk & Köse, 2021, s. 22-23).

3. GENÇ DOSTU BELEDİYE ANLAYIŞINA YÖNELİK ALAN ARAŞTIRMASI

Fatih Belediyesinde ikamet eden gençlerin, belediye çalışmalarına göre memnuniyet durumu ölçülmüş, alan araştırması sonucunda çıkan sonuçlar aşağıda sunulmuştur.

3.1. Alan Araştırmasına İlişkin Bulgular

3.1.1. Ölçeğin Güvenilirliğine ve Geçerliliğine Göre Bulgular

Bu çalışmada yapılan anketin güvenilirlik analizi Cronbach's Alpha yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Program tarafından 0 ila 1 arasında değer alan Alphan kat sayısı, 0.00 ve 0.40 arasında ise güvenilir bir ölçek olmadığı, 0.40 ve 0.60 arasında ise düşük güvenilir bir ölçek olduğu, 0.60 ve 0.80 arasında ise güvenilir bir ölçek olduğu, 0.80 ve 1.00 arasında ise ölçeğin çok güvenilir olduğu şeklinde yorumlamana bilinir (Kılıç, 2016, s. 48). Bu ifadeye göre, çalışmada kullanılan ölçeklerin güvenilir olduğu anlamına gelmektedir.

Tablo 1: Crosnbach's alpha güvenilirlik analizi

ÖLÇEK	CROSNBACH'S ALPHA	ÖLÇEK GENİŞLİĞİ
BELEDİYE GENEL	0,717	9
EĞİTİM MEMNUNİYET	0,742	8
KÜLTÜR- SANAT MEMNUNİYET	0,829	9
SPOR MEMNUNİYET	0,769	8
PARK, BAHÇE VE YEŞİL ALAN MEMNUNİYET	0,784	5
SAĞLIK MEMNUNİYET	0,864	5
GENEL MEMNUNİYET	0,901	44

3.1.2. Katılımcıların Kişisel Bilgilerine Göre Bulgular

Bu başlıkta katılımcıların yaşlarına, cinsiyetine, doğum yerlerine, medeni durumlarına, eğitim düzeylerine, meslek gruplarına, yaşadıkları mahalleye, memleketlerine, tuttıkları takımlara, sivil toplum kuruluşlarına üyeliklerine, tanıtımları nereden öğrendiklerine göre bulgular yer almaktadır.

Tablo 2'e göre, katılımcıların %22,3'ünün 18-20 (84), %26,1'inin 21-23 (98), %33,8'inin 24-26 (127), %17,8'inin 27-29 (67) olarak gözlemlenmiştir. Katılımcıların cinsiyet oranlarına bakıldığında, %46'sının kadın (171), %54'ünün erkek (205) olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 2: Katılımcıların yaşına ve cinsiyetine göre bulgular

Yaş		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
18-20	84	22.3
21-23	98	26.1
24-26	127	33.8
27-29	67	17.8
Toplam	376	100
Cinsiyet		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Kadın	171	45.5
Erkek	205	54.5
Toplam	376	100

Tablo 3'e göre, Katılımcıların doğum yerleri, %80,6'sının İstanbul (303), %2,9'unun İzmir (11), %2,1'inin Şanlıurfa (8), %2,4'ünün Ankara (9), %1,6'sının Mardin (6), %1,3'ünün Bursa ve Rize (5), %0,8'inin Aydın, Bilecik, Eskişehir, Tekirdağ (3), %0,5'inin Çanakkale, %0,3'ünün Kırşehir, Ordu, Manisa, Kastamonu, Sinop, Denizli, Kocaeli, Çankırı, Siirt, Artvin, Zonguldak, Mersin, Trabzon, Bolu, Van (1) olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 3: Katılımcıların doğum şehirlerine göre bulgular

Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde	Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
İstanbul	303	80.6	Bilecik	3	0.8
Aydın	3	0.8	Bursa	5	1.3
Ankara	9	2.4	Kırşehir	1	0.3
Şanlıurfa	8	2.1	Ordu	1	0.3
İzmir	11	2.9	Manisa	1	0.3
Mardin	6	1.6	Kastamonu	1	0.3
Rize	5	1.3	Sinop	1	0.3
Mersin	1	0.3	Denizli	1	0.3
Trabzon	1	0.3	Kocaeli	1	0.3
Çanakkale	2	0.5	Çankırı	1	0.3
Eskişehir	3	0.8	Siirt	1	0.3
Bolu	1	0.3	Artvin	1	0.3
Van	1	0.3	Zonguldak	1	0.3
Tekirdağ	3	0.8	Toplam	376	100

Tablo 4'e göre, katılımcıların %92,8'inin bekar (349), %7,2'sinin evli (27), eğitim durumlarına göre incelendiğinde ise, %10,4'ünün lise (39), %84.3'ünün üniversite (317), %5.3'ünün yüksek lisans/doktora (20), meslek gruplarına göre incelendiğinde ise, %21.,'ünün akademisyen (5), %0,5'inin ev hanımı (2), %3,2'sinin memur (12), %1,9'unun mühendis (7), %10,1'inin işçi (38), %2,1'inin serbest meslek (8), %1,3'ünün tüccar/esnaf (5), %2,9'unun öğretmen (11), %56,6'sının öğrenci (213), %19,9'unun diğer (75) olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 4: Katılımcıların medeni durumuna, eğitim durumuna, meslek grubuna göre bulgular

Medeni Durum		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Bekar	349	92.8
Evli	27	7.2
Toplam	376	100
Eğitim Durumu		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde

Lise	39	10.4
Üniversite	317	84.3
Yüksek Lisans/Doktora	20	5.3
Toplam	376	100
Meslek Grubu		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Akademisyen	5	1.3
Ev Hanımı	2	0.5
Memur	12	3.2
Mühendis	7	1.9
İşçi	38	10.1
Serbest Meslek	8	2.1
Tüccar/Esnaf	5	1.3
Öğretmen	11	2.9
Öğrenci	213	56.6
Diğer	75	19.9
Toplam	376	100

Tablo 5'e göre, katılımcıların, %1.1'inin Aksaray (4), %4,3'ünün Akşemsettin (16), %1,1'inin Ali Kuşçu (4), %0,5'inin Atikali (2), %4,3'ünün Ayvansaray (16), %0,5'inin Balabanağa (2), %4'ünün Balat (15), %0,3'ünün Beyazıt (1), %1,1'inin Binbirdirek (4), %8,5'unun Cerrahpaşa (32), %0,5'inin Cibali (2), %1.3'ünün Demirtaş (5), %1,9'unun Dervişali (7), %1,1'inin Emin Sinan (4), %0,3'ünün Hacı Kadın (1), %2,4'ünün Haseki Sultan (9), %0,5'inin Hırka-i Şerif (2), %0,3'ünün Hobyar (1), %0,3'ünün Hoca Gıyasettin (1), %0,3'ünün Hoca Paşa, %08'nin İskenderpaşa (3), %3,5'inin Karagümrük (13), %1,9'unun Katip Kasım (7), %9,8'inin Kocamustafapaşa (37), %0,5'inin Küçük Ayasofya (2), %0,8'inin Mesihpaşa (3), %4'ünün Mevlanakapı (15), %0,8'inin Mimar Hayrettin (3), %0,8'inin Mimar Kemalettin (3), %0,8'inin Molla Fenari (3), %0,8'nin Molla Gürani (3), %1,3'ünün Nişanca (5), %0,8'inin Rüstem Paşa (3), %0,3'ünün Sarı Demir (1), %6,4'ünün Seyyid Ömer (24), %4'ünün Silivrikapı (15), %1,9'unun Sultanahmet (7), %2,1'inin Sururi (8), %0,8'inin Süleymaniye (3), %8,5'inin Sümbül Efendi (32), %4,8'inin Şehremini (18), %0,5'inin Şehsuvarbey (2), %1,3'ünün Tahtakale (5), %2,4'ünün Topkapı (9), %0,3'ünün Yavuz Sinan (1), %0,5'inin Yavuz Sultan Selim (2), %3,5'inin Yedikule (13), %1,9'unun Zeyrek (7) mahallesinde yaşadığı gözlemlenmiştir. Fatih Belediyesine bağlı 57 mahalle

bulunmaktadır. Ancak çalışmaya 9 mahalleden katılım olmamıştır. Bu nedenle çalışma 48 mahalle üzerinden incelenmiştir. Ankete dahil edilmeyen mahalleler; Alemdar, Cankurtaran, Kalenderhane, Mercan, Molla Hüsrev, Muhsine Hatun, Saraç İshak ve Taya Hatundur.

Tablo 5: Katılımcıların yaşadığı mahalleye göre bulgular

Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde	Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Aksaray	4	1.1	Mesihpaşa	3	0.8
Akşemsettin	16	4.3	Mevlanakapı	15	4
Ali Kuşçu	4	1.1	Mimar Hayrettin	3	0.8
Atikali	2	0.5	Mimar Kemalettin	3	0.8
Ayvansaray	16	4.3	Molla Fenari	3	0.8
Balabanağa	2	0.5	Molla Gürani	3	0.8
Balat	15	4	Nişanca	5	1.3
Beyazıt	1	0.3	Rüstem Paşa	3	0.8
Binbirdirek	4	1.1	Sarı Demir	1	0.3
Cerrahpaşa	32	8.5	Seyyid Ömer	24	6.4
Cibali	2	0.5	Silivrikapı	15	4
Demirtaş	5	1.3	Sultanahmet	7	1.9
Dervişali	7	1.9	Sururi	8	2.1
Emin Sinan	4	1.1	Süleymaniye	3	0.8
Hacı Kadın	1	0.3	Sümbül Efendi	32	8.5
Haseki Sultan	9	2.4	Şehremini	18	4.8
Hırka-i Şerif	2	0.5	Şehsuvarbey	2	0.5
Hobyar	1	0.3		5	1.3
			Tahtakale		
Hoca Gıyasettin	1	0.3	Topkapı	9	2.4
Hoca Paşa	1	0.3	Yavuz Sinan	1	0.3
İskenderpaşa	3	0.8	Yavuz Sultan Selim	2	0.5
Karagümrük	13	3.5	Yedikule	13	3.5
Katip Kasım	7	1.9	Zeyrek	7	1.9
Kocamustafapaşa	37	9.8	Toplam	376	100
Küçük Ayasofya	2	0.5			

Tablo 6'ya göre, katılımcıların, %1,9'unun Adana, Ankara, Çorum, Mersin, Trabzon (7), %1,1'inin Adıyaman, Antalya, Burdur, Çankırı, Erzurum, Gaziantep, Gümüşhane, Ardahan, Siirt (4), %0,3'ünün Afyonkarahisar, Balıkesir, Bitlis, Bolu, Kars, Şırnak, Muğla (1), %0,8'inin Ağrı, Çanakkale, Denizli, Elazığ, Yalova, Iğdır, Zonguldak, Niğde (3), %1,3'ünün Amasya, Erzincan, Eskişehir, Kocaeli (5), %2,4'ünün Artvin, Van, Malatya (9), Aydın, Bursa, Ordu (11), %0,5'inin Diyarbakır, Isparta, Kastamonu, Karaman, Aksaray, Nevşehir, Muş, Kahramanmaraş, Kırşehir (2), %2,7'sinin Edirne, Tekirdağ, Kayseri, Karabük (10), %2,1'inin Giresun, İzmir, Tokat, Mardin (8), %1,6'sının Hatay, Kırklareli, Yozgat, Sinop, Manisa, Konya (6), %2,9'unun Ordu (11), %4,3'ünün Rize (16), %3,2 'sinin Samsun, Şanlıurfa (12), %3,7'sinin Sivas (14) olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 6: Katılımcıların memleketine göre bulgular

Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde	Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Adana	7	1.9	Kırşehir	2	0.5
Adıyaman	4	1.1	Kocaeli	5	1.3
Afyon	1	0.3	Konya	6	1.6
Ağrı	3	0.8	Malatya	9	2.4
Amasya	5	1.3	Manisa	6	1.6
Ankara	7	1.9	Kahramanmaraş	2	0.5
Antalya	4	1.1	Mardin	8	2.1
Artvin	9	2.4	Muğla	1	0.3
Aydın	11	2.9	Muş	2	0.5
Balıkesir	1	0.3	Nevşehir	2	0.5
Bitlis	1	0.3	Niğde	3	0.8
Bolu	1	0.3	Ordu	11	2.9
Burdur	4	1.1	Rize	16	4.3
Bursa	11	2.9	Sakarya	4	1.1
Çanakkale	3	0.8	Samsun	12	3.2
Çankırı	4	1.1	Siirt	4	1.1
Çorum	7	1.9	Sinop	6	1.6
Denizli	3	0.8	Sivas	14	3.7
Diyarbakır	2	0.5	Tekirdağ	10	2.7
Edirne	10	2.7	Tokat	8	2.1
Elazığ	3	0.8	Trabzon	7	1.9

Erzincan	5	1,3	Şanlıurfa	12	3.2
Erzurum	4	1,1	Van	9	2.4
Eskişehir	5	1.3	Yozgat	6	1.6
Gaziantep	4	1.1	Zonguldak	3	0.8
Giresun	8	2.1	Aksaray	2	0.5
Gümüşhane	4	1.1	Bayburt	1	0.3
Hatay	6	1.6	Karaman	2	0.5
Isparta	2	0.5	Batman	3	0.8
Mersin	7	1.9	Şırnak	1	0.3
İstanbul	6	1,6	Ardahan	4	1.1
İzmir	8	2.1	İğdır	3	0.8
Kars	1	0.3	Yalova	3	0.8
Kastamonu	2	0.5	Karabük	10	2.7
Kayseri	10	2.7	Toplam	376	100
Kırklareli	6	1.6			

Tablo 7'ye göre, çalışmaya katılan katılımcıların, %46,5'inin Galatasaray (175), %27,9 unun Fenerbahçe (105), %12,2'sinin Beşiktaş (46), %8'i takım tutmuyor (30), %5,3'ünün diğer takımları (20), sivil toplum kuruluşlarına üyelik durumu incelendiğinde ise, %12,8'inin üye olduğu (48), % 87,2'sinin üye olmadığı (328) gözlemlenmiştir.

Tablo 7: Katılımcıların tuttukları takımlara ve sivil toplum kuruluşlarına üyelik durumlarına göre bulgular

Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Galatasaray	175	46.5
Fenerbahçe	105	27.9
Beşiktaş	46	12.2
Takım Tutmuyor	30	8
Diğer	20	5.3
Toplam	376	100

Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Evet	48	12.8
Hayır	328	87.2

Toplam	376	100
---------------	-----	-----

Tablo 8'e göre, çalışmaya katılan katılımcıların, %43,1'inin tanıtımları billboard (162), %2,9'unun afiş/broşür (11), %49,5'inin sosyal medya (186), %4,5'inin arkadaşlarından (17) öğrendiği gözlemlenmiştir.

Tablo 8: Katılımcıların fatih belediyesinin tanıtımlarını nasıl öğrendiğine göre bulgular

Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Billboard	162	43.1
Afiş/Broşür	11	2.9
Sosyal Medya	186	49.5
Arkadaşımdan	17	4.5
Toplam	376	100

3.1.3. Katılımcıların Sosyo – Ekonomik Yapısına Göre Bulgular

Bu başlıkta çalışmaya katılan katılımcıların, ailesinde bulunan kişi sayılarına, aylık toplam gelirlerine ve ev sahipliğine göre bulgular yer almaktadır.

Tablo 9'a göre, çalışmaya katılan katılımcıların, %4,5'inin ailesinde 1 kişi olduğu (17), %7,2'sinin 2 kişi olduğu (27), %20,7'sinin 3 kişi olduğu (78), %47,1'inin 4 kişi olduğu (177), %20,5'inin 5 ve daha fazla olduğu (77), hane halkının geliri incelendiğinde ise, %1,9'unun 0-8506₺ (7), %8,5'inin 8506-12506₺ (32), %20,2'sinin 12506-16506₺ (76), %42,8'iin 16506-21506₺ (161), %26,6'sının 20506 ve üzeri₺ (100), ev sahipliğine göre incelendiğinde ise, %45,7'sinin kiracı (172), %54,3'ünün ev sahibi (204) olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 9: Katılımcıların ailesinde bulunan kişi Sayısına, toplam net gelir ve ev sahipliğine göre bulgular

Ailenizde Bulunan Kişi Sayısı		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
1	17	4.5

2	27	7.2
3	78	20.7
4	177	47.1
5 ve daha fazla	77	20.5
Toplam	376	100
Hane Halkının Toplam Net Geliri		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
0 - 8506₺	7	1.9
8506₺ - 12506₺	32	8.5
12506₺ - 16506₺	76	20.2
16506₺ - 20506₺	161	42.8
20506 ve üzeri ₺	100	26.6
Toplam	376	100
Yaşadığınız Ev Size mi Ait?		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Kiracı	172	45.7
Ev Sahibi	204	54.3
Toplam	376	100

3.1.4. Katılımcıların Fatih'e Algı ve Tutumuna Göre Bulgular

Bu başlıkta çalışmaya katılan katılımcıların, Fatih'te yaşadıkları süreye, Fatih'te yaşamaktan duydukları memnuniyete, Fatihli hissetmelerine, gençlere verilen değere göre veriler gözlemlenmiştir.

Tablo 10'a göre, katılımcıların, %1,9'unun 1 yıl (7), 4 yıl (7) ve 13 yıl (7), %2,1'inin 2 yıl (8), 5 yıl (8), 12 yıl (8), %2,9'unun 3 yıl (11), %4,8'inin 6 yıl (18), %2,4'ünün 7 yıl (9), 23 yıl (9), %6,4'ünün 8 yıl (24), 24 yıl (24), %4'ünün 9 yıl (15), %9,6'sının 19 yıl (36), %1,1'inin 11 yıl (4), 19 yıl (4), %1,3'ünün 14 yıl (5), %6,9'unu 15 yıl (26), %5,1'inin 16 yıl (19), %10,1'inin 18 yıl (38), %14,6'sının 20 yıl (55), %4,5'inin 21 yıl (17), %3,2'sinin 22 yıl (12), %0,8'inin 25 yıl (3), 0,5'inin 27 yıl (2) yaşadığı gözlemlenmiştir.

Tablo 10: Katılımcıların fatih’te yaşadıkların süre göre bulgular

Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde	Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
1	7	1.9	14	5	1.3
2	8	2.1	15	26	6.9
3	11	2.9	16	19	5.1
4	7	1.9	18	38	10.1
5	8	2.1	19	4	1.1
6	18	4.8	20	55	14.6
7	9	2.4	21	17	4.5
8	24	6.4	22	12	3.2
9	15	4	23	9	2.4
10	36	9.6	24	24	6.4
11	4	1.1	25	3	0.8
12	8	2.1	27	2	0.5
13	7	1.9	Toplam	376	100

Tablo 11’e göre, katılımcıların, %86,4’ünün Fatih’te yaşamaktan memnun oldukları (325), %13,6’sının yaşamaktan memnun olmadığı (51), %72,1’inin kendini Fatihli olarak hissettiği (271), %27,9’unun kendini Fatihli olarak hissetmediğini (105), %65,2’sinin Fatih’te gençlere değer verildiğini (245), %34,8’inin Fatih’te gençlere değer verilmediği (131) sonuçları gözlemlenmiştir.

Tablo 11: Katılımcıların fatih’te yaşamaktan duydukları memnuniyet, fatihli hissetmeleri ve gençlere verilen değere göre bulgular

Fatih’te Yaşamaktan Memnun musunuz?		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Evet	325	86.4
Hayır	51	13.6
Toplam	376	100

Kendinizi Fatihli Hissediyor musunuz?		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde

Evet	271	72.1
Hayır	105	27.9
Toplam	376	100
Sizce Fatih'te Gençlere Değer Veriliyor mu?		
Değişkenler	Kişi Sayısı	Yüzde
Evet	245	65.2
Hayır	131	34.8
Total	376	100

3.2. Genç Dostu Belediye Algısına Yönelik Belirlenen Faktörlerin Demografik Özelliklerine Göre Bulgular

Bu başlıkta yapılan çalışmada toplam yaş, cinsiyet, yaşadıkları mahalle, eğitim durumları ve meslek gruplarına göre bulgular çalışmada bulunan 6 ölçekle eşleştirilip karşılaştırması yapılmıştır. Bu başlıkta katılımcıların 5 farklı özelliklerine göre ölçeklerden duydukları memnuniyetleri ölçülmüştür. Kesinlikle katılmıyorum ve katılmıyorum seçenekleri, memnun değilim olarak katılıyorum ve kesinlikle katılıyorum seçenekleri memnun olarak kabul edilmiştir.

3.2.1. Yaşlara Göre Karşılaştırma

Katılımcıların yaş aralığına göre belediyenin genel hizmetlerinden memnuniyet durumu incelendiğinde, %63,30'unun kararsız olduğu, %33'ünün katıldığı, %2,4'ünün katılmadığı ve %1,30'unun kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. Anket verilerine göre, en çok %38,8 ile 27-29 yaş aralığının hizmetlerden memnun olduğu gözlemlenmiştir. 18-20 yaş aralığının %34,5'inin memnun olduğu, 24-26 yaş aralığının %33,1'inin memnun olduğu, 21-23 yaş aralığının %32,7'sinin memnun olduğu gözlemlenmiştir. Ankete katılan 376 kişi arasından hiç kimse kesinlikle katılmıyorum cevabını vermemiştir.

Tablo 12: Yaşa göre belediye genel memnuniyet bulguları

Yaş		Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Toplam
18-20	Kişi	0	3	52	27	2	84
	%	0	3.6	61.9	32.1	2.4	100
21-23	Kişi	0	4	62	32	0	98
	%	0	4.1	63.3	32.7	0	100
24-26	Kişi	0	2	83	40	2	127
	%	0	1.6	65.4	31.5	1.6	100
27-29	Kişi	0	0	41	25	1	67
	%	0	0	61.2	37.3	1.5	100
Toplam	Kişi	0	9	238	124	5	376
	%	0	2.4	63.3	33	1.3	100

Ankete katılan katılımcıların yaş aralığına göre belediyenin eğitim hizmetlerinden memnuniyet durumu incelendiğinde, %63'ünün kararsız olduğu, %28,7'sinin katıldığı, %4,8'inin katılmadığı, %3,5'inin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan yaş aralığı %37,3 ile 27-29 yaş aralığının olduğu gözlemlenmiştir. 18-20 yaş aralığının %32,2'sinin memnun olduğu, 21-23 yaş aralığının %31,7'sinin memnun olduğu, 24-26 yaş aralığının %30 memnun olduğu gözlemlenmiştir. Ankete katılan 376 kişi arasında hiç kimse kesinlikle katılmıyorum cevabı vermemiştir.

Tablo 13: Yaşa göre eğitim memnuniyet bulguları

Yaş		Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Toplam
18-20	Kişi	0	5	52	22	5	84
	%	0	6	61.9	26.2	6	100

21-23	Kişi	0	7	60	27	4	98
	%	0	7.1	61.2	27.6	4.1	100
24-26	Kişi	0	4	85	35	3	127
	%	0	3,1	66.9	27.6	2.4	100
27-29	Kişi	0	2	40	24	1	57
	%	0	3	59.7	35.8	15	100
Toplam	Kişi	0	18	237	108	13	376
	%	0	4.8	63	28.7	3.5	100

Ankete katılan katılımcıların yaş aralığına göre belediyenin kültür – sanat hizmetlerinden memnuniyet durumu incelendiğinde, %54,30’unun kararsız olduğu, %32,70’inin katıldığı, %10,10’unun katılmadığı, 2,70’inin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan yaş aralığı %37,80 ile 21-23 yaş aralığıdır. 21-23 yaş aralığının %37,8’inin memnun olduğu, 24-26 yaş aralığının 36,2’sinin memnun olduğu, 18-20 yaş aralığının %35,8’inin memnun olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 14: Yaşa göre kültür- sanat memnuniyet bulguları

Yaş		Kesinlikle Katılmıyorm	Katılmıyorm	Kararsız m	Katılıyorm	Kesinlikle Katılıyorm	Toplam
18-20	Kişi	0	6	48	26	4	84
	%	0	7.1	57.1	31	4.8	100
21-23	Kişi	1	10	50	33	4	98
	%	1	10.2	51	33.7	4.1	100
24-26	Kişi	0	12	69	45	1	127
	%	0	9.40	54.3	35.4	0.8	100
27-29	Kişi	0	10	37	19	1	67
	%	0	14.90	55.2	28.4	1.5	100

Toplam	Kişi	1	38	204	123	10	376
	%	0.3	10.1	54.3	32.7	2.7	100

Ankete katılan katılımcıların yaş aralığına göre belediyenin spor hizmetlerinden memnuniyet durumu incelendiğinde, %52,90'ının kararsız olduğu, %36,20'sinin katıldığı, %7,20'sinin katılmadığı, %3,50'sinin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan yaş aralığı, %42,9 ile 18-20 yaş aralığıdır. 21-23 ve 27-29 yaş aralığı %38,8'inin memnun olduğu, 24-26 yaş aralığının %38,6'sının memnun olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 15: Yaşa göre spor memnuniyet bulguları

Yaş		Kesinlikle Katılmıyorm	Katılmıyorm	Kararsız m	Katılıyorm	Kesinlikle Katılıyorm	Toplam
18-20	Kişi	1	6	41	32	4	84
	%	1.2	7.1	48.8	38.1	4.8	100
21-23	Kişi	0	8	52	33	5	98
	%	0	8.2	53.1	33.7	5.1	100
24-26	Kişi	0	8	70	46	3	127
	%	0	6.3	55.1	36.2	2.4	100
27-29	Kişi	0	5	36	25	1	67
	%	0	7.5	53.7	37.3	1.5	100
Toplam	Kişi	1	27	199	136	13	376
	%	0.3	7.2	52.9	36.2	3.5	100

Ankete katılan katılımcıların yaş aralığına göre belediyenin park, bahçe ve yeşil alan hizmetlerinden memnuniyet durumu incelendiğinde, %62,50'sinin katıldığı, %25'inin kararsız olduğu, %8,20'sinin kesinlikle katıldığı, %3,70'inin katılmadığı, %0,50'sinin kesinlikle katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan yaş aralığı

%74 ile 24-26 yaş aralığıdır. 18-20 yaş aralığının %71,4'ünün memnun olduğu, 21-23 yaş aralığının %68,4'ünün memnun olduğu, 27-29 yaş aralığının %67,2'sinin memnun olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 16: Yaşa göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet bulguları

Yaş		Kesinlikle Katılmıyoru m	Katılmıyoru m	Kararsız m	Katılıyoru m	Kesinlikle Katılıyoru m	Topla m
18-20	Kiş i	0	4	20	53	7	84
	%	0,0	4.8	23.8	63.1	8.3	100
21-23	Kiş i	1	7	23	59	8	98
	%	1	7.1	23.5	60.2	8.2	100
24-26	Kiş i	1	3	29	81	13	127
	%	0.8	2.4	22.8	63,8	10.2	100
27-29	Kiş i	0	0	22	42	3	67
	%	0	0	32.8	62.7	4.5	100
Topla m	Kiş i	2	14	94	235	31	376
	%	0.5	3.7	25	62.5	8.2	100

Ankete katılan katılımcıların yaş aralığına göre belediyenin sağlık hizmetlerinden memnuniyet durumu incelendiğinde, %60,60'sının kararsızım, %17,60'sının katılıyorum, %15,70'inin katılmıyorum, %4,30'unun kesinlikle katılıyorum, %1,90'ının kesinlikle katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan yaş aralığı %22,8 ile 24-26 yaş aralığıdır. 21-23 yaş aralığının %22,5'inin memnun olduğu, 27-29 yaş aralığının %22,4'ünün memnun olduğu, 18-20 yaş aralığının %19,1'unun memnun olduğu gözlemlenmiştir. Diğer ölçeklerin sonuçlarına bakılırsa eğer sağlık hizmetleri konusunda katılımcıların memnun olmadığı çoğunluğunun kararsız olduğu gözlemlenmektedir. Belediyenin sağlık konusunda çalışmalar yapılması gerektiği sonucuna ulaşılabilir.

Tablo 17: Yaşa göre sağlık memnuniyet bulguları

Yaş		Kesinlikle Katılmıyorm	Katılmıyorm	Kararsız m	Katılıyorm	Kesinlikle Katılıyorm	Topla m
18-20	Kişi	1	13	54	13	3	84
	%	1.2	15.5	64.3	15.5	3.6	100
21-23	Kişi	5	16	55	18	4	98
	%	5.1	16.3	56.1	18.4	4.1	100
24-26	Kişi	0	17	81	24	5	127
	%	0	13.4	63.8	18.9	3.9	100
27-29	Kişi	1	13	38	11	4	67
	%	1.5	19.4	56.7	16.4	6	100
Topla m	Kişi	7	59	228	66	16	376
	%	1.9	15.7	60.6	17.6	4.3	100

3.2.2. Cinsiyete Göre Karşılaştırma

Ankete katılan katılımcıların cinsiyetine göre belediyenin genel memnuniyet durumu incelendiğinde, %63,30'unun kararsız olduğu, %33'ünün katıldığı, %1,30'unun kesinlikle katıldığı, %2,4'ünün katılmadığı gözlemlenmiştir. Kadınların, %31'inin hizmetlerden memnun olduğu, erkeklerin %37,1'inin memnun olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 18: Cinsiyete göre belediye genel memnuniyet bulguları

Cinsiyet		Kesinlikle Katılmıyorm	Katılmıyorm	Kararsız m	Katılıyorm	Kesinlikle Katılıyorm	Topla m
Kadın	Kişi	0	5	113	52	1	171
	%	0	2.9	66.1	30.4	0.6	100
Erkek	Kişi	0	4	125	72	4	205
	%	0	2	61	35.1	2	100

Topla m	Kişi	0	9	238	124	5	376
	%	0	2.4	63.3	33	1.3	100

Ankete katılan katılımcıların cinsiyetlerine göre eğitim memnuniyet durumu incelendiğinde, %63'ünün kararsız olduğu, %28,7'sinin katıldığı, %4,8'inin katılmadığı, %3,5'inin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. Kadınların, %29,20'sinin memnun olduğu, erkeklerin %34,6'sının memnun olduğu gözlemlenmiştir. 376 kişinin katıldığı çalışmada erkeklerin kadınlara göre daha memnun olduğu sonucuna varılmıştır. Kadınların erkeklere göre, daha kararsız olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 19: Cinsiyet göre eğitim memnuniyet bulguları

Cinsiyet		Kesinlikle Katılmıyorm	Katılmıyorm	Kararsız m	Katılıyorm	Kesinlikle Katılıyorm	Topla m
Kadın	Kişi	0	8	113	43	7	171
	%	0	4.7	66.1	25.1	4.1	100
Erkek	Kişi	0	10	124	65	5	205
	%	0	4.9	60.5	31.7	2.9	100
Topla m	Kişi	0	18	237	108	13	376
	%	0	4.8	63	28.7	3.5	100

Ankete katılan katılımcıların cinsiyetlerine göre kültür-sanat memnuniyet durumu incelendiğinde, %54,3'ünün kararsız olduğu, %32,7'sinin katıldığı, %10,1'inin katılmadığı, %2,7'sinin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. Kadınların, %34,5'inin memnun olduğu, erkeklerin %36,1'inin memnun olduğu gözlemlenmiştir. Erkeklerin, kadınlara göre daha kararsız olduğu gözlemlenmiştir. Erkeklerin, kadınlara göre daha memnun olduğu sonucuna varılmıştır.

Tablo 20: Cinsiyete göre kültür-sanat memnuniyet bulguları

Cinsiyet		Kesinlikle Katılmıyorm	Katılmıyorm	Kararsız m	Katılıyorm	Kesinlikle Katılıyorm	Topla m
Kadın	Kişi	0	20	92	53	6	171
	%	0	11.7	53.8	31	3.5	100
Erkek	Kişi	1	18	112	70	4	205
	%	0,5	8.8	54.6	34.1	2	100
Topla m	Kişi	1	38	204	123	10	376
	%	0,3	10.1	54.3	32.7	2.7	100

Ankete katılan katılımcıların spor memnuniyet durumu incelendiğinde, %52,9'unun kararsız olduğu, %36,2'sinin katıldığı, %3,5'inin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. Kadınların %36,8'inin memnun olduğu, erkeklerin %41,9'unun memnun olduğu gözlemlenmiştir. Erkeklerin, kadınlara göre spor hizmetlerinden daha memnun olduğu sonucuna varılmıştır

Tablo 21: Cinsiyete göre spor memnuniyet bulguları

Cinsiyet		Kesinlikle Katılmıyorm	Katılmıyorm	Kararsız m	Katılıyorm	Kesinlikle Katılıyorm	Topla m
Kadın	Kişi	0	15	93	57	6	171
	%	0	8.8	54.4	33.3	3.5	100
Erkek	Kişi	1	12	106	79	7	205
	%	0,5	5.9	51.7	38.5	3.4	100
Topla m	Kişi	1	27	199	136	13	376
	%	0,3	7.2	52.9	36.2	3.5	100

Ankete katılan katılımcıların cinsiyetine göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet durumu incelendiğinde, %62,5'inin katıldığı, %25'inin kararsız olduğu, %8,2'sinin kesinlikle katıldığı, %3,7'sinin katılmadığı gözlemlenmiştir. Kadınların

%70,2'sinin memnun olduğu, erkeklerin %71,2'sinin memnun olduğu gözlemlenmiştir. Erkeklerin memnuniyet oranı kadınlardan yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.

Tablo 22: Cinsiyete göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet bulguları

Cinsiyet		Kesinlikle Katılmıyorm	Katılmıyorm	Kararsız m	Katılıyorm	Kesinlikle Katılıyorm	Topla m
Kadın	Kiş i	1	7	43	107	13	171
	%	0.6	4.1	25.1	62.6	7.6	100
Erkek	Kiş i	1	7	51	128	18	205
	%	0.5	3.4	24.9	62.4	8.8	100
Topla m	Kiş i	2	14	94	235	31	376
	%	0.5	3.7	25	62.5	8.2	100

Ankete katılan katılımcıların cinsiyetine göre sağlık memnuniyet durumu incelendiğinde, %60,60'sının kararsız olduğu, %17,6'sının katıldığı, %15,7'sinin katılmadığı, %4,3'unun kesinlikle katıldığı, %1,9'unun kesinlikle katılmadığı gözlemlenmiştir. Kadınların, %21,6'sının memnun olduğu, erkeklerin %22'sinin memnun olduğu gözlemlenmiştir. Kararsızım ve memnun olmayanların oranları yüksek olduğundan dolayı bu alanda çalışmaların yapılması ve belediye sınırları içinde bulunan vatandaşların görüşleri alınarak sağlık alanında çalışmalar yapılabilir.

Tablo 23: Cinsiyete göre sağlık memnuniyet bulguları

Cinsiyet		Kesinlikle Katılmıyorm	Katılmıyorm	Kararsız m	Katılıyorm	Kesinlikle Katılıyorm	Topla m
Kadın	Kiş i	3	27	104	31	6	171
	%	1.8	15.8	60.8	18.1	3.5	100
Erkek	Kiş i	4	32	124	35	10	205
	%	2	15.6	60.5	17.1	4.9	100

Toplam	Kişi	7	59	228	66	16	376
	%	1.9	15.7	60.6	17.6	4.3	100

3.2.3. Eğitim Durumuna Göre Karşılaştırma

Ankete katılan katılımcıların eğitim durumlarına göre belediye genel memnuniyet durumu incelendiğinde, %63,3'unun kararsız olduğu, %33'ünün katıldığı, %2,4'ünün katılmadığı, %1,3'ünün kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. Hizmetlerden en çok memnun olan eğitim durumu, yüksek lisans/doktora (%45) öğrencileridir. Lise mezunlarının, %35,9'unun memnun olduğu, Üniversite öğrencilerinin, %33,4'ünün memnun olduğu gözlemlenmiştir. Çalışmaya katılan 376 katılımcının kesinlikle katılmıyorum cevabı vermemiştir.

Tablo 24: Eğitim durumuna göre belediye genel memnuniyet durumu

Eğitim Durumu	Kişi	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsız	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Toplam
		%	%	%	%	%	
Lise	Kişi	0	2	23	12	2	39
	%	0	5,1	59	30,8	5,1	100
Üniversite	Kişi	0	7	204	103	3	317
	%	0	2,2	64,4	32,5	0,9	100
Yüksek Lisans/Doktora	Kişi	0	0	11	9	0	20
	%	0	0	55	45	0	100
Toplam	Kişi	0	9	238	124	5	376
	%	0	2,4	63,3	33	1,3	100

Ankete katılan katılımcıların eğitim durumuna göre eğitim memnuniyet durumu incelendiğinde, %63'ünün kararsız olduğu, %28,7'sinin katıldığı, %4,8'inin katılmadığı, %3,5'inin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan eğitim durumu, ile yüksek lisans / doktora (%45) öğrencileridir. Üniversite öğrencilerinin

%31,2'sinin memnun olduğu, lise mezunlarının %30,8'inin memnun olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 25: Eğitim durumuna göre eğitim memnuniyet bulguları

Eğitim Durumu		Kesinlikle Katılmıyoru m	Katılmıyoru m	Kararsız m	Katılıyoru m	Kesinlikle Katılıyoru m	Topla m
Lise	Kişi	0	2	25	12	0	39
	%	0	5.1	64.1	30.8	0	100
Üniversite	Kişi	0	16	202	87	12	317
	%	0	5	63.7	27.4	3.8	100
Yüksek Lisans/Doktora	Kişi	0	0	10	9	1	20
	%	0	0	50	45	5	100
Toplam	Kişi	0	18	237	108	13	376
	%	0	4.8	63	28.7	3.5	100

Ankete katılan katılımcıların eğitim durumlarına göre kültür – sanat memnuniyet durumu incelendiğinde, %54,3'ünün kararsız olduğu, %32,7'sinin katıldığı, %10,1'inin katılmadığı, %2,7'sinin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan eğitim durumu, yüksek lisans/doktora (%50) öğrencileridir. Lise mezunlarının, %38,5'inin memnun olduğu, Üniversite öğrencilerinin, %34'ünün memnun olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 26: Eğitim durumuna göre kültür – sanat memnuniyet bulguları

Eğitim Durumu		Kesinlikle Katılmıyoru m	Katılmıyoru m	Kararsız m	Katılıyoru m	Kesinlikle Katılıyoru m	Topla m
Lise	Kişi	0	3	21	14	1	39
	%	0	7.7	53.8	35.9	2.6	100

Üniversite	Kişi	1	33	175	99	9	317
	%	0.3	10.4	55.2	31.2	2.8	100
Yüksek Lisans/Doktora	Kişi	0	2	8	10	0	20
	%	0	10	40	50	0	100
Toplam	Kişi	1	38	204	123	10	376
	%	0.3	10.1	54.3	3.7	2.7	100

Ankete katılan katılımcıların eğitim durumlarına göre spor memnuniyet durumu incelendiğinde, %52,9'unun kararsız olduğu, %36,2'sinin katıldığı, %7,2'sinin katılmadığı, %3,5'inin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan eğitim durumu, yüksek lisans/doktora (%60) öğrencileridir. Lise mezunlarının %49,7'sinin memnun olduğu, üniversite öğrencilerinin %37,3'ünün memnun olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 27: Eğitim durumuna göre spor memnuniyet durumu

Eğitim Durumu	Kesinlikle Katılmıyorm	Katılmıyorm	Kararsız m	Katılıyorm	Kesinlikle Katılıyorm	Toplam
Lise	Kişi	1	2	17	17	39
	%	2.6	5.1	43.6	43.6	100
Üniversite	Kişi	0	25	174	108	317
	%	0	7.9	54.9	34.1	100
Yüksek Lisans/Doktora	Kişi	0	0	8	11	20
	%	0	0	40	55	100
Toplam	Kişi	1	27	199	136	376
	%	0.3	7.2	52.9	36.2	100

Ankete katılan katılımcıların eğitim durumlarına göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet durumu incelendiğinde, %62,5'inin katıldığı, %25'inin kararsız olduğu,

%8,2'inin kesinlikle katıldığı, %3,7'sinin katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan eğitim durumu ile lise (%74,4) mezunlarıdır. Üniversite öğrencilerinin %71'inin memnun olduğu, yüksek lisans/doktora öğrencilerinin %60'ının memnun olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 28: Eğitim durumuna göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet bulguları

Eğitim Durumu		Kesinlikle Katılmıyoru m	Katılmıyoru m	Kararsız m	Katılıyoru m	Kesinlikle Katılıyoru m	Topla m
Lise	Kiş i	0	1	9	26	3	39
	%	0	2.6	23.1	66.7	7.7	100
Üniversite	Kiş i	2	13	77	198	27	317
	%	0.6	4.1	24.3	62.5	8.5	100
Yüksek Lisans/Doktora	Kiş i	0	0	8	11	1	20
	%	0	0	40	55	5	100
Toplam	Kiş i	2	14	94	235	31	376
	%	0.5	3.7	25	62.5	8.2	100

Ankete katılan katılımcıların eğitim durumlarına göre sağlık memnuniyet durumu incelendiğinde, %60,6'sının kararsız olduğu, %17,6'sının katıldığı, %15,7'sinin katılmadığı, %4,3'ünün kesinlikle katıldığı, %1,9'unun kesinlikle katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan lise (%25,6) mezunlarıdır. Yüksek lisans/doktora öğrencilerinin %25'inin memnun olduğu, üniversite öğrencilerinin %21,1'inin memnun olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 29: Eğitim durumuna göre sağlık memnuniyet bulguları

Eğitim Durumu		Kesinlikle Katılmıyoru m	Katılmıyoru m	Kararsız m	Katılıyoru m	Kesinlikle Katılıyoru m	Topla m
Lise	Kiş i	0	4	25	8	2	39

	%	0	10.3	64.1	20.5	5.1	100
Üniversite	Kişi	7	53	190	53	14	317
	%	2.2	16.7	59.9	16.7	4.4	100
Yüksek Lisans/Doktora	Kişi	0	2	13	5	0	20
	%	0	10	65	25	0	100
Toplam	Kişi	7	59	228	66	16	376
	%	1.9	15.7	60.6	17.6	4.3	100

3.2.4. Meslek Grubuna Göre Karşılaştırma

Ankete katılan katılımcıların meslek gruplarına göre belediye genel memnuniyet durumu incelendiğinde, %63,3'unun kararsız olduğu, %33'ünün katıldığı, %2,4'ünün katılmadığı, %1,3'ünün kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. Ankete katılanların çoğunluğu öğrenci olduğundan dolayı en çok memnun olan grup öğrencilerdir.

Tablo 30: Meslek grubuna göre belediye genel memnuniyet bulguları

Mesleğiniz		Kesinlikle Katılmıyor	Katılmıyor	Kararsız	Katılıyor	Kesinlikle Katılıyor	Toplam
Akademisyen	Kişi	0	0	3	2	0	5
	%	0	0	60	40	0	100
Ev Hanımı	Kişi	0	0	0	2	0	2
	%	0	0	0	100	0	100
Memur	Kişi	0	0	7	4	1	12
	%	0	0	58.3	33.3	8.3	100
Mühendis	Kişi	0	0	4	3	0	7
	%	0	0	57.1	42.9	0	100
İşçi	Kişi	0	1	24	11	2	38

	%	0	2.6	63.2	28.9	5.3	100
Serbest Meslek	Kişi	0	0	4	4	0	8
	%	0	0	50	50	0	100
Tüccar/Esnaf	Kişi	0	0	5	0	0	5
	%	0	0	100	0	0	100
Öğretmen	Kişi	0	0	6	5	0	11
	%	0	0	54.5	45.5	0	100
Öğrenci	Kişi	0	6	136	70	1	213
	%	0	2.8	63.8	32.9	0.5	100
Diğer	Kişi	0	2	49	23	1	75
	%	0	2.7	65,3	30.7	1,3	100
Toplam	Kişi	0	9	238	124	5	376
	%	0	2.4	63.3	33	1,3	100

Ankete katılan katılımcıların meslek gruplarına göre eğitim memnuniyet durumu incelendiğinde, %63,00'ünün kararsız olduğu, %28,7'sinin katıldığı, %3,5'inin kesinlikle katıldığı, %4,8'inin katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan grubun öğrenciler olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 31: Meslek gruplarına göre eğitim memnuniyet bulguları

Mesleğiniz		Kesinlikle Katılmıyoru m	Katılmıyoru m	Kararsız m	Katılıyoru m	Kesinlikle Katılıyoru m	Topla m
Akademisy en	Kişi	0	0	3	2	0	5
	%	0	0	60	40	0	100
Ev Hanımı	Kişi	0	0	1	1	0	2
	%	0	0	50	50	0	100

Memur	Kişi	0	0	8	3	1	12
	%	0	0	66.7	25	8.3	100
Mühendis	Kişi	0	1	3	2	1	7
	%	0	14.3	42.9	28.6	14.3	100
İşçi	Kişi	0	1	26	10	1	38
	%	0	2.6	68.4	26.3	2.6	100
Serbest Meslek	Kişi	0	0	4	3	1	8
	%	0	0	50	37.5	12.5	100
Tüccar/Esnaf	Kişi	0	0	4	3	1	8
	%	0	0	50	37.5	12.5	100
Öğretmen	Kişi	0	0	5	0	0	5
	%	0	0	100	0	0	100
Öğrenci	Kişi	0	11	135	60	7	213
	%	0	5.2	63.4	28.2	3.3	100
Diğer	Kişi	0	5	47	21	2	75
	%	0	6.7	62.7	28	2.7	100
Toplam	Kişi	0	18	237	108	13	376
	%	0	4.8	63	28.7	3.5	100

Ankete katılan katılımcıların meslek gruplarına göre kültür-sanat memnuniyet durumu incelendiği, %54,3'unun kararsız olduğu, %32,7'sinin katıldığı, %10,1'inin katılmadığı, %2,7'sinin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan meslek grubu, mühendislerdir (%57,1). Ankete katılanların çalışmada ele alınan yaş aralığının genç nüfus olmasından dolayı çoğunlukla öğrenciler katılmıştır.

Tablo 32: Meslek gruplarına göre kültür-sanat memnuniyet bulguları

Mesleğiniz		Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Toplam
Akademisyen	Kişi	0	0	4	1	0	5
	%	0	0	80	20	0	100
Ev Hanımı	Kişi	0	0	2	0	0	2
	%	0	0	100	0	0	100
Memur	Kişi	0	1	7	4	0	12
	%	0	8.3	58.3	33,3	0	100
Mühendis	Kişi	0	1	1	4	1	7
	%	0	14.3	14.3	57.1	14.3	100
İşçi	Kişi	0	7	17	13	1	38
	%	0	18.4	44.7	34.2	2.6	100
Serbest Meslek	Kişi	0	1	5	1	1	8
	%	0	12.5	62.5	12.5	12.5	100
Tüccar/Esnaf	Kişi	0	0	2	3	0	5
	%	0	0	40	60	0	100
Öğretmen	Kişi	0	1	8	2	0	11
	%	0	9.1	72,7	18,2	0	100
Öğrenci	Kişi	1	18	117	72	5	213
	%	0.5	8.5	54.9	33.8	2.3	100
Diğer	Kişi	0	9	41	23	2	75
	%	0	12	54.7	30.7	2.7	100
Toplam	Kişi	1	38	204	123	10	376
	%	0.3	10.1	54.3	32.7	2.7	100

Ankete katılan katılımcıların meslek gruplarına göre spor memnuniyet durumu incelendiğinde, %52,9'unun kararsız olduğu, %36,2'sinin katıldığı, %3,5'unun kesinlikle katıldığı, %7,2'sinin katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan grubu, öğrencilerdir (%40).

Tablo 33: Meslek gruplarına göre spor memnuniyet bulguları

Mesleğiniz		Kesinlikle Katılmıyor	Katılmıyor	Kararsız	Katılıyor	Kesinlikle Katılıyor	Toplam
Akademisyen	Kişi	0	0	2	3	0	5
	%	0	0	40	60	0	100
Ev Hanımı	Kişi	0	0	1	1	0	2
	%	0	0	50	50	0	100
Memur	Kişi	0	1	8	3	0	12
	%	0	8.3	66.7	25	0	100
Mühendis	Kişi	0	0	4	2	1	7
	%	0	0	57,1	28.6	14.3	100
İşçi	Kişi	0	2	20	14	2	38
	%	0	5.3	52.6	36.8	5.3	100
Serbest Meslek	Kişi	0	1	4	3	0	8
	%	0	12.5	50	37.5	0	100
Tüccar/Esnaf	Kişi	0	1	4	0	0	5
	%	0	20	80	0	0	100
Öğretmen	Kişi	0	1	6	4	0	11
	%	0	91	54	36.4	0	100
Öğrenci	Kişi	1	12	115	77	8	213
	%	0.5	5.6	54	36.2	3.8	100

Diğer	Kişi	0	9	35	29	2	75
	%	0	12	46.7	38.7	27	100
Toplam	Kişi	1	27	199	136	13	376
	%	0.3	7.2	52.9	36.2	3.5	100

Ankete katılan katılımcıların meslek gruplarına göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet durumu incelendiğinde, %62,5'inin katıldığı, %25'inin kararsız olduğu, %8,2'sinin kesinlikle katıldığı, %3,7'sinin katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan grup, öğretmenlerdir (%81,8). Ankette bulunan meslek gruplarının da park, bahçe ve yeşil alan hizmetlerinden memnun oldukları gözlemlenmiştir.

Tablo 34: Meslek gruplarına göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet bulguları

Mesleğiniz		Kesinlikle Katılmıyor	Katılmıyor	Kararsız	Katılıyor	Kesinlikle Katılıyor	Toplam
Akademisyen	Kişi	0	0	1	3	1	5
	%	0	0	20	60	20	100
Ev Hanımı	Kişi	0	0	1	1	0	2
	%	0	0	50	50	0	100
Memur	Kişi	1	2	4	5	0	12
	%	8.3	16.7	33.3	41.7	0	100
Mühendis	Kişi	0	1	2	3	1	7
	%	0	14.3	28.6	42.9	14.3	100
İşçi	Kişi	0	1	9	24	4	38
	%	0	2.6	23.7	63.2	10.5	100
Serbest Meslek	Kişi	0	0	3	4	1	8
	%	0	0	37.5	50	12.5	100

Tüccar/Esnaf	Kişi	0	0	3	1	1	5
	%	0	0	60	20	20	100
Öğretmen	Kişi	0	0	2	9	0	11
	%	0	0	18.2	81.8	0	100
Öğrenci	Kişi	1	8	48	139	17	213
	%	0.5	3.8	22.5	65.3	8	100
Diğer	Kişi	0	2	21	46	6	75
	%	0	2.7	28	61.3	8	100
Toplam	Kişi	2	14	94	235	31	376
	%	0.5	3.7	25	62.5	8	10

Ankete katılan katılımcıların meslek gruplarına göre sağlık memnuniyet durumu incelendiğinde, %60,6'sının kararsız olduğu, %17,6'sının katıldığı, %15,7'sinin katılmadığı, %4,3'ünün kesinlikle katıldığı, %1,9'unun kesinlikle katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan grup, diğer (23,4) olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 35: Meslek gruplarına göre sağlık memnuniyet bulguları

Mesleğiniz		Kesinlikle Katılmıyoru m	Katılmıyoru m	Kararsız m	Katılıyoru m	Kesinlikle Katılıyoru m	Topla m
Akademisyen	Kişi	0	2	3	0	0	5
	%	0	40	60	0	0	100
Ev Hanımı	Kişi	0	0	2	0	0	2
	%	0	0	100	0	0	100
Memur	Kişi	0	3	6	2	1	12
	%	0	25	50	16.7	83	100
Mühendis	Kişi	0	2	3	0	2	7

	%	0	28.6	42.9	0	28.6	100
İşçi	Kişi	1	7	23	4	3	38
	%	2.6	18.4	60.5	10.5	7.9	100
Serbest Meslek	Kişi	0	2	4	0	2	8
	%	0	25	50	0	25	100
Tüccar/Esnaf	Kişi	0	0	5	0	0	5
	%	0	0	100	0	0	100
Öğretmen	Kişi	1	1	7	2	0	11
	%	9.1	9.1	63.6	18.2	0	100
Öğrenci	Kişi	5	35	126	41	6	213
	%	2.3	16.4	59.2	19.2	2.8	100
Diğer	Kişi	0	7	49	17	2	75
	%	0	9.3	65.3	22.7	2,70%	100
Toplam	Kişi	7	59	228	66	16	376
	%	1.9	15.7	60.6	17.6	4.3	100

3.2.5. Yaşadığımız Mahalleye Göre Karşılaştırma

Fatih belediyesine bağlı toplamda 57 mahalle bulunmaktadır. Anket verilerine dahil edilen mahalle sayısı ise 48 mahalle vardır. 9 mahalleden ankete katılım sağlanmadığı için dahil edilmemiştir. Bu mahalleler; Alemdar, Cankurtaran, Kalenderhane, Mercan, Molla Hüsrev, Muhsine Hatun, Saraç İshak ve Taya Hatundur.

Ankete katılan katılımcıların yaşadıkları mahalleye göre belediye genel memnuniyet durumu incelendiğinde, katılımcıların %63,3'ünün kararsız olduğu, %33'ünün katıldığı, %2,4'ünün katılmadığı, %1,3'ünün kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. Ankete katılan 376 kişinin kesinlikle katılmıyorum cevabını vermediği de gözlemlenmiştir. Katılımcının genelde fazla olduğu mahalleler, ulaşımına yakın, okul

çevresinde, park ve bahçelere yakın, yerleşkenin fazla olduğu mahallelerdir. Belediye genel memnuniyet oranı en yüksek olan mahalle Ayvansaray (%62,6) mahallesidir.

Tablo 36: Yaşadığınız mahalleye göre belediye genel memnuniyet bulguları

Yaşadığınız Mahalle	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılıyorum		Kesinlikle Katılıyorum		Toplam	
	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%
Aksaray	0.	0.	0.	0.	3.	75	1.	25	0.	0	4.	100
Akşemsettin	0	0	2	12.5	9	56.3	4	25	1	6.3	16	100
Ali Kuşçu	0	0	0	0	4	100	0	0	0	0	4	100
Atikali	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Ayvansaray	0	0	0	0	6	37.5	9	56.3	1	6.3	16	100
Balabanağa	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	100
Balat	0	0	0	0	8	53.3	7	46.7	0	0	15	100
Beyazıt	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Binbirdirek	0	0	0	0	2	50	2	50	0	0	4	100
Cerrahpaşa	0	0	0	0	17	53,1	15	46.9	0	0	32	100
Cibali	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	100
Demirtaş	0	0	0	0	3	60	2	40	0	0	5	100
Dervişali	0	0	0	0	6	85.7	1	14	0	0	7	100
Emin Sinan	0	0	0	0	4	100	0	0	0	0	4	100
Hacı Kadın	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Haseki Sultan	0	0	1	11.1	7	77.8	1	11.1	0	0	9	100
Hırka-i Şerif	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Hobyar	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	100
Hoca Gıyasettin	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	100
Hoca Paşa	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
İskenderpaşa	0	0	0	0	2	66.7	1	33.3	0	0	3	100
Karagümrük	0	0	0	0	10	76.9	3	23.1	0	0	13	100
Katip Kasım	0	0	1	14.3	2	28.6	4	57.1	0	0	7	100

KocamustafaPaşa	0	0	1	2	21	56.8	15	40.5	0	0	37	100
Küçük Ayasofya	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Mesihpaşa	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100
Mevlanakapı	0	0	0	0	15	100	0	0	0	0	15	100
Mimar Hayrettin	0	0	0	0	1	33.3	2	66.7	0	0	3	100
Mimar Kemalettin	0	0	0	0	1	33.3	2	66.7	0	0	3	100
Molla Fenari	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100
Molla Gürani	0	0	0	0	2	66.7	1	33.3	0	0	3	100
Nişanca	0	0	0	0	4	80	1	20	0	0	5	100
Rüstem Paşa	0	0	0	0	2	66.7	1	33.3	0	0	3	100
SarıDemir	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Seyyid Ömer	0	0	2	8.3	16	66.7	6	25	0	0	24	100
Silivrikapı	0	0	1	6.7	9	60	5	33.3	0	0	15	100
Sultan Ahmet	0	0	0	0	5	71.4	2	28.6	0	0	7	100
Sururi	0	0	0	0	4	50	4	50	0	0	8	100
Süleymaniye	0	0	0	0	2	66.7	1	33.3	0	0	3	100
Sümbül Efendi	0	0	0	0	19	59.4	12	37.5	1	3.1	32	100
Şehremini	0	0	0	0	14	77.8	4	22.2	0	0	18	100
Şehsuvarbey	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	100
Tahtakale	0	0	0	0	3	60	1	20	1	20	5	100
Topkapı	0	0	0	0	4	44.4	4	44.4	1	11.1	9	100
Yavuz Sinan	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Yavuz Sultan Selim	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2	100
Yedikule	0	0	0	0	9	69.2	4	30.8	0	0	13	100
Zeyrek	0	0	1	14.3	4	57.1	2	28.6	0	0	7	100
Toplam	0	0	9	2.4	238	63.3	124	33	5	1.3	376	100

Ankete katılan katılımcıların yaşadıkları mahalleye göre eğitim memnuniyet durumu incelendiğinde, katılımcıların %63'ünün kararsız olduğu, %28,7'sinin katıldığı,

%4,8'inin katılmadığı, %3,5'inin kesinlikle katıldığı gözlemlenmiştir. Ankete katılan 376 kişi eğitim soruları için kesinlikle katılmıyorum cevabı vermemiştir. Eğitim hizmetlerinden en memnun mahalle Sümbül Efendi (%56,3) mahallesidir.

Tablo 37: Yaşadığınız mahalle göre eğitim memnuniyet bulgular

Yaşadığınız Mahalle	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılıyorum		Kesinlikle Katılıyorum		Toplam	
	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%
Aksaray	0	0	0	0	3	75	1	25	0	0	4	100
Akşemsettin	0	0	1	6.3	10	62.5	4	25	1	6.3	16	100
Ali Kuşçu	0	0	0	0	3	75	1	25	0	0	4	100
Atikali	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Ayvansaray	0	0	1	6.3	9	56.3	6	37.5	0	0	16	100
Balabanağa	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	100
Balat	0	0	0	0	10	66.7	5	33.3	0	0	15	100
Beyazıt	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Binbirdirek	0	0	0	0	4	100	0	0	0	0	4	100
Cerrahpaşa	0	0	3	9.4	18	56.3	11	34.4	0	0	32	100
Cibali	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Demirtaş	0	0	0	0	2	40	3	60	0	0	5	100
Dervişali	0	0	0	0	7	100	0	0	0	0	7	100
Emin Sinan	0	0	0	0	3	75	1	25	0	0	4	100
Hacı Kadın	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	100

Haseki Sultan	0	0	1	11.1	6	66.7	1	11.1	1	11.1	9	10 0
Hırka-i Şerif	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	10 0
Hobyar	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	10 0
Hoca Gıyasettin	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	10 0
Hoca Paşa	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	10 0
İskenderpaşa	0	0	0	0	1	33.3	1	33.3	1	33.3	3	10 0
Karagümrük	0	0	1	7.7	8	61.5	4	30.8	0	0	13	10 0
Katip Kasım	0	0	1	14.3	5	71,4	1	14.3	0	0	7	10 0
KocamustafaPaşa	0	0	2	5.4	23	62.2	9	24.3	3	8.1	37	10 0
Küçük Ayasofya	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	10 0
Mesihpaşa	0	0	1	33.3	2	66.7	0	0	0	0	3	10 0
Mevlanakapı	0	0	0	0	12	80	3	20	0	0	15	10 0
Mimar Hayrettin	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	10 0
Mimar Kemalettin	0	0	0	0	1	33.3	1	33.3	1	33.3	3	10 0
Molla Fenari	0	0	0	0	1	33.3	2	66.3	0	0	3	10 0
Molla Gürani	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	10 0
Nişanca	0	0	0	0	4	80	1	20	0	0	5	10 0
Rüstem Paşa	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	10 0
SarıDemir	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	10 0
Seyyid Ömer	0	0	3	12.5	13	54.2	8	33.3	0	0	24	10 0
Silivrikapı	0	0	2	13.3	8	53.3	5	33.3	0	0	15	10 0

Sultan Ahmet	0	0	0	0	6	85.7	1	14.3	0	0	7	100
Sururi	0	0	0	0	4	50	4	50	0	0	8	100
Süleymaniye	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100
Sümbül Efendi	0	0	0	0	14	43.8	16	50	2	6.3	32	100
Şehremini	0	0	0	0	14	77.8	4	22.2	0	0	18	100
Şehsuvarbey	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Tahtakale	0	0	0	0	4	80	0	0	1	20	5	100
Topkapı	0	0	0	0	3	33.3	4	44.4	2	22.2	9	100
Yavuz Sinan	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	100
Yavuz Sultan Selim	0	0	0	0	0	0	2	100	0	0	2	100
Yedikule	0	0	1	7,7	10	76.9	1	7.7	1	7.7	13	100
Zeyrek	0	0	1	14,3	3	42.9	3	42.9	0	0	7	100
Toplam	0	0	18	4,8	237	63	108	28.7	13	3.5	376	100

İnsanların yaşadıkları mahalleye göre belediyenin kültür – sanat hizmetlerinden memnuniyet durumu incelendiğinde, katılımcıların %54,3'ünün kararsız olduğu, %32,'sinin katıldığı, %10,1'inin katılmadığı, %0,3'ünün kesinlikle katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan mahalle İskenderpaşa (66,6) mahallesidir.

Tablo 38: Yaşadığınız mahalleye göre kültür – sanat memnuniyet bulguları

Yaşadığınız Mahalle	Kesinlikle Katılmıyorm		Katılmıyorm		Kararsız m		Katılıyorm		Kesinlikle Katılıyorm		Toplam	
	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%

Aksaray	0	0	0	0	2	50	2	50	0	0	4	10 0
Akşemsettin	0	0	2	12.5	7	43.8	6	37.5	1	6.3	16	10 0
Ali Kuşçu	0	0	1	25	2	50	1	25	0	0	4	10 0
Atikali	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	10 0
Ayvansaray	0	0	1	6.3	7	43.8	8	50	0	0	16	10 0
Balabanağa	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	10 0
Balat	0	0	1	6.7	9	60	5	33.3	0	0	15	10 0
Beyazıt	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	10 0
Binbirdirek	0	0	1	25	3	75	0	0	0	0	4	10 0
Cerrahpaşa	0	0	6	18.8	11	34.4	15	46.9	0	0	32	10 0
Cibali	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	10 0
Demirtaş	0	0	0	0	4	80	1	20	0	0	5	10 0
Dervişali	0	0	3	42.9	3	42.9	1	14.3	0	0	7	10 0
Emin Sinan	0	0	0	0	2	50	2	50	0	0	4	10 0
Hacı Kadın	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	10 0
Haseki Sultan	0	0	1	11.1	3	33.3	4	44.4	1	11.1	9	10 0
Hırka-i Şerif	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	10 0
Hobyar	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	10 0
Hoca Gıyasettin	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	10 0
Hoca Paşa	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	10 0
İskenderpaşa	0	0	0	0	1	33.3	1	33.3	1	33.3	3	10 0

Karagümrük	0	0	1	7.7	6	46.2	6	46.2	0	0	13	100
Katip Kasım	0	0	0	0	3	42.9	4	57.1	0	0	7	100
KocamustafaPaşa	0	0	4	10.8	16	43.2	16	43.2	1	2.7	37	100
Küçük Ayasofya	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Mesihpaşa	1	33.3	0	0	2	66.7	0	0	0	0	3	100
Mevlanakapı	0	0	1	6.7	10	66.7	4	26.7	0	0	15	100
Mimar Hayrettin	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100
Mimar Kemalettin	0	0	0	0	2	66,7	0	0	1	33.7	3	100
Molla Fenari	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100
Molla Gürani	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100
Nişanca	0	0	0	0	3	60	2	40	0	0	5	100
Rüstem Paşa	0	0	0	0	2	66,7	1	33,3	0	0	3	100
SarıDemir	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Seyyid Ömer	0	0	3	12.5	14	58.3	5	20.8	2	8.3	24	100
Silivrikapı	0	0	1	6.7	8	53.8	6	40	0	0	15	100
Sultan Ahmet	0	0	0	0	6	85.7	1	14.3	0	0	7	100
Sururi	0	0	0	0	5	62.5	3	37.5	0	0	8	100
Süleymaniye	0	0	0	0	2	66.7	1	33.3	0	0	3	100
Sümbül Efendi	0	0	4	12.5	16	50	10	31.3	2	6.3	32	100
Şehremini	0	0	4	22.2	8	44.4	6	33.3	0	0	18	100
Şehsuvarbey	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	100

Tahtakale	0	0	0	0	4	80	0	0	1	20	5	100
Topkapı	0	0	1	11.1	5	55.6	3	33.3	0	0	9	100
Yavuz Sinan	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	100
Yavuz Sultan Selim	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	100
Yedikule	0	0	3	23.1	10	76.9	0	0	0	0	13	100
Zeyrek	0	0	0	0	3	42.9	4	57.1	0	0	7	100
Toplam	1	0.3	38	10.1	204	54.3	123	32.7	10	2.7	376	100

Ankete katılan katılımcıların yaşadıkları mahalleye göre belediyenin verdiği spor hizmetlerinden memnuniyet durumu, katılımcıların %52,9'unun kararsız olduğu, %36,2'sinin katıldığı, %7,2'sinin katılmadığı, %3,5'inin kesinlikle katıldığı, %0,3'ünün kesinlikle katılmadığı gözlemlenmiştir. Genel olarak kararsız oranı fazla olsa da hizmetlerden memnun olanların oranı memnun olmayanları oranından fazladır. En çok memnun olan mahalle, Ayvansaray (62,6) mahallesidir.

Tablo 39: Yaşadığınız mahalleye göre spor memnuniyet bulguları

Yaşadığınız Mahalle	Kesinlikle Katılmıyoru m		Katılmıyoru m		Kararsız m		Katılıyoru m		Kesinlikle Katılıyoru m		Toplam	
	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%
Aksaray	0	0	0	0	1	25	3	75	0	0	4	100
Akşemsettin	0	0	3	18.8	7	43.8	6	37.5	0	0	16	100
Ali Kuşçu	0	0	0	0	2	50	1	25	1	25	4	100
Atikali	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Ayvansaray	0	0	0	0	6	37.5	9	56.3	1	6.3	16	100

Balabanağa	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Balat	0	0	0	0	9	60	6	40	0	0	15	100
Beyazıt	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Binbirdirek	0	0	0	0	3	75	1	25	0	0	4	100
Cerrahpaşa	0	0	1	6.3	20	62.5	9	28.1	1	3.1	32	100
Cıbalı	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	100
Demirtaş	0	0	0	0	3	60	2	40	0	0	5	100
Dervişali	0	0	1	14.3	5	71.4	1	14.3	0	0	7	100
Emin Sinan	0	0	0	0	3	75	0	0	1	25	4	100
Hacı Kadın	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Haseki Sultan	1	11.1	0	0	4	44.4	4	44.4	0	0	9	100
Hırka-i Şerif	0	0	0	0	0	0	2	100	0	0	2	100
Hobyar	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Hoca Gıyasettin	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Hoca Paşa	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
İskenderpaşa	0	0	0	0	1	33.3	2	66.7	0	0	3	100
Karagümrük	0	0	2	15.4	5	38.5	6	46.2	0	0	13	100
Katip Kasım	0	0	3	42.9	1	14.3	3	42.9	0	0	7	100
KocamustafaPaşa	0	0	1	10.8	14	37.8	18	48.6	1	2.7	37	100
Küçük Ayasofya	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Mesihpaşa	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100

Mevlanakapı	0	0	1	6.7	6	40	8	53.3	0	0	15	10 0
Mimar Hayrettin	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	10 0
Mimar Kemalettin	0	0	0	0	2	66.7	0	0	1	33.3	3	10 0
Molla Fenari	0	0	0	0	2	66.7	1	33.3	0	0	3	10 0
Molla Gürani	0	0	0	0	2	66.7	0	0	1	33.3	3	10 0
Nişanca	0	0	0	0	4	80	1	20	0	0	5	10 0
Rüstem Paşa	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	10 0
SarıDemir	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	10 0
Seyyid Ömer	0	0	1	4.2	14	58.3	8	33.3	1	4.2	24	10 0
Silivrikapı	0	0	2	13.3	7	46.7	5	33.3	1	6.7	15	10 0
Sultan Ahmet	0	0	1	14.3	2	28.6	4	57.1	0	0	7	10 0
Sururi	0	0	0	0	4	100	0	0	0	0	8	10 0
Süleymaniye	0	0	0	0	2	66.7	1	33.7	0	0	3	10 0
Sümbül Efendi	0	0	2	6.3	20	62.5	7	21.9	3	9.4	32	10 0
Şehremini	0	0	0	0	12	66.7	6	33.3	0	0	18	10 0
Şehsuvarbey	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	10 0
Tahtakale	0	0	0	0	1	20	3	60	1	20	5	10 0
Topkapı	0	0	1	11.1	2	22.2	6	66.7	0	0	9	10 0
Yavuz Sinan	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	10 0
Yavuz Sultan Selim	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	10 0
Yedikule	0	0	3	23.1	7	53.8	3	23.1	0	0	13	10 0

Zeyrek	0	0	1	14,3	5	71.4	1	14.3	0	0	7	100
Toplam	1	0.3	27	7,2	199	52.9	136	36.2	13	3.5	376	100

Ankete katılan katılımcıların yaşadıkları mahalleye göre belediyenin verdiği park, bahçe ve yeşil alan hizmetlerinden memnuniyet durumu incelendiğinde, katılımcıların %62,5'inin katıldığı, %25'inin kararsızım olduğu, %8,2'sinin kesinlikle katıldığı, %3,7'sinin katılmadığı, %0,5'inin kesinlikle katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan mahalle Balat (93,7) mahallesidir. Katılımcıların çoğunluğu park, bahçe ve yeşil alan konusunda memnun oldukları gözlemlenmiştir.

Tablo 40: Yaşadığınız mahalle göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet bulguları

Yaşadığınız Mahalle	Kesinlikle Katılmıyor		Katılmıyor		Kararsız		Katılıyor		Kesinlikle Katılıyor		Toplam	
	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%
Aksaray	0	0	0	0	1	25	3	75	0	0	4	100
Akşemsettin	0	0	0	0	4	25	11	68.8	1	6.3	16	100
Ali Kuşçu	0	0	0	0	1	25	3	75	2	0	4	100
Atikali	0	0	1	50	0	0	0	0	1	50	2	100
Ayvansaray	0	0	0	0	2	12.5	11	68.8	3	18.8	16	100
Balabanağa	0	0	0	0	0	0	1	50	1	50	2	100
Balat	0	0	0	0	1	6.7	13	86.7	1	6.7	15	100
Beyazıt	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	100
Binbirdirek	0	0	0	0	2	50	2	50	0	0	4	100
Cerrahpaşa	0	0	1	3.1	12	37.5	15	46,9	4	12.5	32	100

Cibali	0	0	0	0	0	0	2	100	0	0	2	100
Demirtaş	0	0	0	0	0	0	4	80	1	20	5	100
Dervişali	0	0	0	0	3	42.9	4	57.1	0	0	7	100
Emin Sinan	0	0	0	0	0	0	3	75	1	25	4	100
Hacı Kadın	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Haseki Sultan	0	0	1	11.1	3	33.3	5	55.6	0	0	9	100
Hırka-i Şerif	0	0	0	0	1	50	0	0	1	50	2	100
Hobyar	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	100
Hoca Gıyasettin	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	100
Hoca Paşa	0	0	0	0	0	0	0	0	1	100	1	100
İskenderpaşa	0	0	0	0	0	0	2	66.7	1	33.3	3	100
Karagümrük	1	7.7	0	0	3	23.1	8	61.5	1	7.7	13	100
Katip Kasım	0	0	1	14.3	4	57.1	2	28.6	0	0	7	100
KocamustafaPaşa	0	0	1	2.7	11	29.7	22	59.5	3	8.1	37	100
Küçük Ayasofya	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	100
Mesihpaşa	0	0	0	0	0	0	3	100	0	0	3	100
Mevlanakapı	0	0	0	0	1	6.7	12	80	2	13.3	15	100
Mimar Hayrettin	0	0	0	0	0	0	3	100	0	0	3	100
Mimar Kemalettin	0	0	0	0	1	33.3	1	33.3	1	33.3	3	100
Molla Fenari	0	0	0	0	1	33.3	2	66.7	0	0	3	100
Molla Gürani	0	0	0	0	0	0	3	100	0	0	3	100

Nişanca	0	0	0	0	0	0	4	80	1	20	5	100
Rüstem Paşa	1	33.3	0	0	0	0	2	66.7	0	0	3	100
SarıDemir	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	100
Seyyid Ömer	0	0	2	8.3	8	33.3	14	58.3	0	0	24	100
Silivrikapı	0	0	0	0	9	60	4	26.7	2	13.3	15	100
Sultan Ahmet	0	0	0	0	2	28.6	5	71.4	0	0	7	100
Sururi	0	0	0	0	0	0	8	100	0	0	8	100
Süleymaniye	0	0	0	0	1	33.3	2	66.7	0	0	3	100
Sümbül Efendi	0	0	3	9.4	8	25	18	56.3	3	9.4	32	100
Şehremini	0	0	2	11.1	2	11.1	14	77.8	0	0	18	100
Şehsuvarbey	0	0	0	0	0	0	2	100	0	0	2	100
Tahtakale	0	0	0	0	2	40	2	40	1	20	5	100
Topkapı	0	0	0	0	4	44.4	5	55.6	0	0	9	100
Yavuz Sinan	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	1	100
Yavuz Sultan Selim	0	0	0	0	1	50	0	0	1	50	2	100
Yedikule	0	0	1	7.7	3	23.1	9	69.2	0	0	13	100
Zeyrek	0	0	1	14.3	1	14.3	5	71.4	0	0	7	100
Toplam	2	0.5	14	3.7	94	25	235	62.5	31	8.2	376	100

Ankete katılan katılımcıların yaşadıkları mahalleye göre belediyenin verdiği sağlık hizmetlerinden memnuniyet durumu incelendiğinde, %60,6'sının kararsız olduğu, %17,6'sının katıldığı, %15,7'sinin katılmadığı, %4,3'ünün kesinlikle katıldığı,

%1,9'unun kesinlikle katılmadığı gözlemlenmiştir. En çok memnun olan mahalle Kocamustafapaşa (29,7) mahallesidir.

Tablo 41: Yaşadığınız mahalle göre sağlık memnuniyet bulguları

Yaşadığınız Mahalle	Kesinlikle Katılmıyor		Katılmıyor		Kararsız		Katılıyor		Kesinlikle Katılıyor		Toplam	
	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%	Kişi	%
Aksaray	0	0	1	25	1	25	2	50	0	0	4	100
Akşemsettin	1	6,3	4	25	7	43.8	3	18.8	1	6.3	16	100
Ali Kuşçu	1	25	0	0	3	75	0	0	0	0	4	100
Atikali	0	0	1	50	0	0	1	50	0	0	2	100
Ayvansaray	0	0	0	0	11	68.8	3	18.8	2	12.5	16	100
Balabanağa	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	100
Balat	1	6.7	2	13.3	10	66.7	1	6.7	1	6.7	15	100
Beyazıt	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Binbirdirek	0	0	0	0	3	75	1	25	0	0	4	100
Cerrahpaşa	0	0	5	15.6	21	65.6	6	18.8	0	0	32	100
Cibali	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	100
Demirtaş	0	0	0	0	5	100	0	0	0	0	5	100
Dervişali	0	0	2	28.6	4	57.1	1	14.3	0	0	7	100
Emin Sinan	0	0	0	0	2	50	2	50	0	0	4	100
Hacı Kadın	0	0	1	100	0	0	0	0	0	0	1	100

Haseki Sultan	0	0	3	33.3	5	55.6	1	11.1	0	0	9	100
Hırka-i Şerif	0	0	0	0	1	50	0	0	1	50	2	100
Hobyar	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Hoca Gıyasettin	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Hoca Paşa	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
İskenderpaşa	0	0	2	66.7	1	33.3	0	0	0	0	3	100
Karagümrük	0	0	3	23.1	10	76.9	0	0	0	0	13	100
Katip Kasım	0	0	5	71.4	2	28.6	0	0	0	0	7	100
KocamustafaPaşa	1	2.7	6	16.2	19	51.4	10	27	1	2.7	37	100
Küçük Ayasofya	0	0	0	0	2	100	0	0	0	0	2	100
Mesihpaşa	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100
Mevlanakapı	0	0	0	0	11	73.3	4	26.7	0	0	15	100
Mimar Hayrettin	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100
Mimar Kemalettin	0	0	0	0	2	66.7	0	0	1	33.3	3	100
Molla Fenari	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100
Molla Gürani	0	0	1	33.3	2	66.7	0	0	0	0	3	100
Nişanca	0	0	1	20	1	20	2	40	1	20	5	100
Rüstem Paşa	0	0	0	0	3	100	0	0	0	0	3	100
SarıDemir	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	100
Seyyid Ömer	1	4.2	6	25	11	45.8	6	25	0	0	24	100

Silivrikapı	0	0	2	13.3	11	73.3	2	13.3	0	0	15	10 0
Sultan Ahmet	0	0	1	14.3	6	85.7	0	0	0	0	7	10 0
Sururi	0	0	0	0	6	75	2	25	0	0	8	10 0
Süleymaniye	0	0	0	0	2	66.7	1	33.3	0	0	3	10 0
Sümbül Efendi	0	0	4	12.5	19	59.4	5	15.6	4	125	32	10 0
Şehremini	0	0	4	22.2	11	61.1	2	11.1	1	5.6	18	10 0
Şehsuvarbey	1	50	0	0	1	50	0	0	0	0	2	10 0
Tahtakale	0	0	0	0	2	40	1	20	2	40	5	10 0
Topkapı	0	0	0	0	5	55.6	4	44.4	0	0	9	10 0
Yavuz Sinan	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1	10 0
Yavuz Sultan Selim	0	0	0	0	1	50	1	50	0	0	2	10 0
Yedikule	1	7.7	3	23.1	6	46.2	2	15.4	1	7.7	13	10 0
Zeyrek	0	0	2	28.6	3	42.9	2	28.6	0	0	7	10 0
Toplam	7	1.9	59	15.7	228	60.6	66	17.6	16	4.3	376	10 0

SONUÇ

Sosyal politika kavramı, sanayi devrimin sonucu olan ve sanayileşmenin artması ile beraber meydana gelen işçi sorunları ile önemli hale gelmiştir. Sanayileşmenin etkisi ile artan işçi sorunlarına oluşturulan çözümlerle sosyal politika anlamı önem kazanmıştır. Ancak sanayileşmenin gelişmesi sadece işçi sınıfını değil toplum içinde bulunan bütün kesimleri de etkilemiştir. Sanayileşmenin artması, fabrika bacalarından çıkan duman nedeni ile havanın kirlenmesi, ekonomik krizlerle beraber işsizlik sayılarının artması gibi sorunlarla karşılaşmıştır. Bu nedenle sosyal politika kavramını bütün gruplar için kapsayıcı politikalar üreten disiplin olarak kabul edilmektedir.

Sosyal politika kavramının asıl önem kazanması sanayileşme ile olmuştur. Makineleşme sonucunda meydana gelen emek ihtiyacı, üretim araçlarını elinde tutan kesimin daha da zenginleşmek istemesi ve bu kesimin devlet ekonomik olarak bir müdahalede bulunmaması gerektiğini, piyasanın kendi iç mekanizmaları sayesinde düzeleceğini savunuyorlardı. Ancak bu durum üretim araçlarını elinde tutan kesimin zenginleşmesine emek karşılığı para kazanan kesimin ise fakirleşmesini sağlamıştır. Liberal bir düşünce benimseyen toplumun işçilerin haklarını işverenlere karşı savunan bir kanunun bulunmaması işçi ve işveren arasında kargaşa çıkmasına sebep olmuştur. Meydana gelen krizler ve dünya savaşının nedeni ile ortaya çıkan sorunlara piyasa kendi iç mekanizmaları ile düzelmediğini devlet müdahale etmesi gerektiğini düşünerek devletçi politikalar benimsenmiştir.

Sosyal politikanın değişmeyen tek amacı toplum içinde ekonomik ve sosyal yapıyı dengelemektir. Bunu denge kurmak için ise sosyal politikanın bazı unsurları bulunmaktadır. Bunlar arasında, işsizlik, hastalık, kaza gibi sorunlarla karşılaşabilmektedir. Bu nedenlerden dolayı toplumsal güvenlik kavramı ortaya çıkmıştır. İşçiyi işverenine karşı korumak için sendikalar oluşturulmuştur. Büyük bir mekanizmaya sahip olan devlet, yapması gereken hizmetleri ihtiyaç sahiplerine ulaştırmak konusunda zorluk çekmektedir. Çektiği zorlukların nedeni ile toplum içinde bulunan sivil toplum örgütleri sayesinde hizmetlerin daha verimli ve daha ulaşılabilir olması sağlanmıştır. Sosyal politikaların bir unsuru da sivil toplum örgütleridir.

Sosyal devletin üstlendiği görevleri yerel yönetimlerce yapılması ve sosyal devletin oluşturduğu politikalara yerel mekanizmaların dahil olması belediyelerinde toplumsal politikalar oluşturmasını başlamıştır. Bu durumda sosyal devlet kelimesini sosyal belediyeçilik kelimesine evrimleştirmiştir. Kavramın önem kazanması toplum içinde bulunan vatandaşlara merkezi yönetime göre ulaşması daha hızlı olması, ihtiyaç sahiplerinin belirlenmesinde daha etkin rol oynadığı içindir.

Sosyal belediyeçilik hizmetlerini daha güvenilir ve daha hızlı sunması için merkezi yönetim yerel yönetimlerin işlevlerini arttırmıştır. Sosyal belediyeçiliğin işlevleri ise sosyal dışlanmanın önüne geçmek için sosyalleştirme çalışmaları, yerel yönetimler sınırları içinde bulunan vatandaşların karşılaştıkları sorunları hangi birimlerde çözmeleri gerektiğine göre rehberlik etmesi, ihtiyaç sahibi vatandaşlarına yardım etme, vatandaşlarının ihtiyaçları doğrultusunda cüzi bir fiyata hizmet oluşturmak ve gerekli konularda tesisler oluşturmak gibi işlevleri bulunmaktadır.

Sosyal belediyeçilik kavramını Türkiye’de hukuki kaynaklarda ismen geçmese de bazı sosyal belediyeçiliğin amaçlarından bahsedilmiştir. Belediye kanunda hemşehrilerin sınırları içinde buldukları belediyenin karar alma mekanizma dahil olabildiklerinden bahsedilmiştir. Gençlere sporu teşvik etmek için parklarda spor alanları oluşturabilir ve ekipman desteği yapabileceğinden bahsedilmiştir. Büyükşehir belediyesi kanunda, yardıma muhtaç insanlar için ayrılan ödeneğin kullanılması, engelli vatandaşlarında sosyalleşmeleri ve faaliyetlerine devam edebilmeleri için engelli merkezleri oluşturmak şeklinde bahsedilmiştir.

Genç dostu şehir kavramı yerel literatürde fazla değinilmemiştir. Genç dostu şehir, gençlerin ihtiyaçları olan, ulaşma imkanı buldukları şehirlerdir. Barınma, yeme-içme, kültürel faaliyetlerde bulunma, yaşadıkları sınırlar içinde kabul edilme ve dışlanma duygusu yaşamama gibi ihtiyaçları bulunmaktadır. Bu tarz ihtiyaçları gençlere verirken şehirlerde oluşturulan politikaları bu yönde oluşturmak gerekmektedir. Gençler hakkında politika oluştururken gençlerinde bu sürece dahil edilip fikirlerinin alınması gerekmektedir. Gençlerin topluma katılımı onlara daha yakın olan ve gençlerin rahatça ulaşabileceği birim olan belediyelerde yapılmalıdır. Gençler, bir kentin geleceğini oluşturmaktadır. Gençlere erken yaşlarda şehir yaşamına adapte ve katılım sağlamak gerekir. Yerel yönetimler gençlerin katılımını, gençlerin özel ihtiyaçları olan; istihdam,

yaşam alanı, kültür, eğitim hayatı, sağlık ve spor gibi ihtiyaçlara yönelik politikalar oluşturup gençlerin şehir yaşamına katılımı sağlanabilir.

Çalışmada Fatih Belediyesi'nin gençlere yönelik yapmış olduğu çalışmalardan gençlerin memnuniyetini incelemek için, İsa Peri'nin geliştirdiği anket ölçeğinden yararlanılarak hazırlanan anket formundan elde edilen veriler değerlendirilmiştir. Belediyenin gençlere yönelik yapmış olduğu çalışmalar incelendiği için ankete katılması istenen kitle Fatih Belediyesi sınırları içinde yaşayan 18-29 yaş aralığındaki gençlerdir. Yaş aralığı belirlenirken Gençlik ve Spor Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığından referans alınarak belirlenmiştir.

Anket çalışmasına katılan katılımcıların çoğunluğu, %33,8'i 24-26 (127) yaş aralığındaki gençler, %54'ü erkek (205), %92,8'i bekar (349), %84,3'ü üniversitesi (317) mezunu gençler oluşturmaktadır.

Anket çalışmasında elde edilen veriler yaşa göre incelendiğinde, toplamda katılımcıların park, bahçe ve yeşil alan çalışmaları dışında, genel hizmetler, eğitim hizmetleri, kültür-sanat hizmetleri, spor hizmetler ve sağlık hizmetlerinde verdikleri cevaplar kararsız olarak gözlemlenmiştir. Park, bahçe ve yeşil alan çalışmalarından %62,5' inin memnun olduğu gözlemlenmiştir. Yapılan çalışmalardan en çok memnun olan yaş aralıkları ise 24-26 ve 27-29 yaş aralığıdır. Bunun nedeni ise belirli yaşa gelmiş olması olunması ve eğitim hayatlarının bitirmiş olmaları daha çok iş hayatına başlanmış olmasından kaynaklı olduğu gözlemlenmiştir. Kültür – sanat etkinliklerinden en çok memnun olan yaş aralığı, 21-23 yaş aralığıdır. Bunun nedeni üniversite gençliği de diyebileceğimiz yaş aralığına sahip gençlerin bu tarz etkinliklerine merakının olması ve üniversite öğrencisi olmalarından kaynaklı boş zamanlarını kültür – sanat etkinlikleri ile geçirdikleri gözlemlenmiştir. Spora yönelik etkinliklerde en fazla memnun olan yaş aralığı ise, 18-20 yaş aralığıdır. Daha hareketli yapı sahip olmaları ve belediyenin yapmış olduğu faaliyetlerin 18-20 yaş aralığındaki gençlere hitap etmesinden dolayı memnuniyet oranı daha fazla olduğu gözlemlenmiştir. Yapılan spor faaliyetlerinin daha üst yaş gruplarına göre de revize edilerek bütün gençlere hitap edilmesi gerektiği ortaya çıkmaktadır.

Anket çalışması sonucu elde edilen veriler cinsiyete göre incelendiğinde, katılımcıların çoğunluğu belediyenin genel hizmetlerinden, eğitim hizmetlerinden, kültür-sanat hizmetlerinden, spor hizmetlerinden, park, bahçe ve yeşil alan

hizmetlerinden ve sağlık hizmetlerinden memnuniyet durumu kararsız oldukları gözlemlenmiştir. Bütün başlıklar ele alındığında hepsinde erkeklerin daha çok memnun oldukları sonucuna varılmıştır. Bu nedenle belediyenin hizmetlerini daha çok kadınlara yönelik yapması ve kadınlar özelinde çalışmalar yapılması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Günümüzde artan cinsiyetçi saldırılar nedeni ile kadınlara daha güvenli ortamlar sağlanarak hizmetlere daha ulaşılabilir olması sağlanabilir. Sosyal belediyeçilik özelinde dezavantajlı gruplar arasında sınıflandırdığımız kadınlara göre belediye tarafından sunulan hizmetlerin revize edilmesi gerekliliği ortaya çıkmıştır. Örnek olarak kış aylarında havanın erken kararması nedeni ile belirli talep doğrultusunda ring hizmetleri sağlanabilir. Fatih ilçesinin yüzölçümünün büyük olması göz önüne alınarak daha fazla genç kadın vatandaşa hizmet sunulması gerekmektedir.

Anket çalışması sonucu elde edilen veriler eğitim durumuna göre incelendiğinde, katılımcıların çoğunluğu belediyenin genel hizmetlerinden, eğitim hizmetlerinden, kültür-sanat hizmetlerinden, spor hizmetlerinden, park, bahçe ve yeşil alan hizmetlerinden ve sağlık hizmetlerinden memnuniyet durumu kararsız oldukları gözlemlenmiştir. Verilere göre üniversite öğrencilerine yönelik hizmetlerin artırılması gerekmektedir. Fatih ilçesi sınırları tarihi ve ülkenin köklü üniversitelerini barındırmaktadır. Bu nedenle bir hizmet, etkinlik veya faaliyet düzenlenirken üniversitelerdeki mahalli idareler alanında uzman hocalarla, gençlik çalışmaları yürüten sivil toplum kuruluşları ile iş birliği yaparak daha etkili çalışmalar geliştirilmesi gerekmektedir. Günümüz gençlerinin gelecek kaygılarının olması nedeni ile gençlere meslek edindirme kursları, başarılı öğrencilere burs verilmesi, belediye bünyesinde gençlere istihdam sağlanarak istihdama katkı sağlanabilir.

Anket çalışması sonucu elde edilen veriler mesleklere göre incelendiğinde, anket çalışmasının yapıldığı grubun gençler olmasından kaynaklı katılımcıların çoğunluğu öğrencidir. Bu nedenle meslek gruplarının karşılaştırmasından ziyade daha çok genel memnuniyet durumu ele alınmıştır. Genel hizmetler, eğitim, kültür – sanat, sağlık, spor hizmetlerinden katılımcıların kararsız olduğu, park, bahçe ve yeşil alan çalışmalarından memnun olduğu gözlemlenmiştir. Belediyenin çalışmalarının ilçe sınırları içerisinde yaşayan bütün vatandaşlara uygun olması gerekmektedir. Herkese uygun şekilde düzenlenemiyorsa da şartları eşitlemek adına faaliyetler gösterilmelidir. Çalışan kesimin hafta içi yoğun tempoda çalışmasından kaynaklı belediye faaliyetlerinden yararlanamıyor. Bu nedenle sunulan hizmetlerin vatandaşlara uygun şekilde

tasarlanması gerekmektedir. Bu nedenle saha çalışması yapılarak vatandaşlara ulaşıp somut veriler doğrultusunda faaliyetler düzenlenmelidir. İlçe sınırlarının geniş olmasından kaynaklı yapılan veya yapılacak faaliyetlerin reklamının yapılması ve vatandaşlara iletilmesi gerekmektedir.

Anket çalışması sonucu elde edilen veriler katılımcıların yaşadığı mahallere göre incelendiğinde, belediye genel, kültür -sanat, eğitim, spor, sağlık hizmetlerden katılımcıların kararsız olduğu gözlemlenmiştir. Park, bahçe ve yeşil alan hizmetlerinden memnun olduğu gözlemlenmiştir. Çoğunlukla Ayvansaray mahallesinden katılan katılımcıların memnun olduğu gözlemlenmiştir. Çoğunlukla katılımcıların yerleşim yerlerinin çok olduğu Kocamustafapaşa, Sümbül Efendi, Balat gibi eğitim, sağlık, ulaşım imkanlarının fazla olduğu mahallelerden katıldığı gözlemlenmiştir. Saha çalışması yapılarak somut veriler sonucunda elde edilen demografik yapılara, sosyolojik ve değişkenlere göre memnuniyet oranını arttıracak, herkese kapsayan ve sürdürülebilir faaliyetler hazırlanıp ve farklı yatırımlar yapılmalıdır. Park, bahçe ve yeşil alan alanında yapılan çalışmaların yeterli olduğu ancak diğer alanlarda yapılan faaliyetlerin yeterliliği konusunda çalışmalar yapılması ve yapılacak faaliyetlerin belirlenmeden önce ihtiyaç doğrultusunda yapılması gerekmektedir. İhtiyaç doğrultusunda yapıldığından memnuniyet oranında artışın olacağı gözlemlenmiştir. İlçenin yüz ölçümünün büyüklüğünden kaynaklı hizmetlere ulaşım konusunda faaliyetlerde bulunulması gerekmektedir.

KAYNAKÇA

- Abakar, M., Bilgin, K. U., & Mohammed, J. (2020). Sosyal Politika ve Refah Devlet. *Journal Of Institute Of Economic Development And Social Researches*, 6(23), 327-328.
- Akalın, D. M. (2018). *Örnek Açıklamalarıyla Sosyal Bilimlerde Araştırma Tekniği Anket*. Ankara: Seçkin.
- Akyüz, F. (2008). Sosyal Yardımdan Sosyal Sigortaya: Bismarckyan ve İngiltere Sosyal Güvenlik Sistemlerinin Tarihsel Dönüşümü. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1(5), 59-60.
- Alan, Ç. (2018). Türkiye'de Sosyal Belediyeciliğin Uygulanmasını Zorlaştıran Nedenler. *Uluslararası Yönetim Eğitim ve Ekonomik Perspektifler Dergisi*, 6(2), 54-66.
- Aslan, E. A. (2020). Gençlik Politikaları: Türkiye. Y. Ç. Özservet, & H. K. Bayraktar içinde, *Dünyadan Farklı Ülke Örnekleriyle Gençlik Politikaları*. Ankara: Astana Yayınları.
- Ateş, H. (2009). Sosyal Belediyecilik. *Çerçeve* (49), 88-95.
- Aydın, N. (2018). Nitel Araştırma Yöntemleri: Etnoloji. *Uluslararası Beşeri ve Sosyal Bilimler İnceleme Dergisi*, 2(2), 60-71.
- Aygen, M. (2014). Sosyal Belediyecilik Üzerine Bir İnceleme: Elazığ Belediyesi Örneği. *Fırat Üniversitesi Harput Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 173-192.
- Baş, H. (2017). Türkiye'de Genç Nüfus: Sorunlar ve Politikalar. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2(27), 255-288.
- Başöz, L., & Çakmakçı, R. (202). *İş Mevzuatı* (Güncellenmiş 3. Baskı b.). İstanbul: Legal.
- Benli, F., & Arı, S. (2001). Gençlik Muhalefetinin Günümüzdeki Anlamı. *Birikim Dergisi*(142-143), 124-135.
- Berkün, S. (2017). Türkiye'de Sosyal Belediyecilik Anlayışı. *e-Şarkiyat İlmi Araştırmalar Dergisi*, 9(2), 582-598.
- Beşirli, H. (2013). *Gençlik Sosyoloji Politik Toplumsallaşma ve Gençlik*. Ankara: Siyasal kitabevi.
- Can, A. (2020). *SPSS ile Bilimsel Araştırma Sürecinde Nicel Veri Analizi*. Ankara: Pegem Akademi.

- Çokluk, Ö., Şekercioğlu, G., & Büyüköztürk, Ş. (2021). *Sosyal Bilimler İçin Çok Değişkenli İstatistik SPSS Ve LISREL Uygulamaları* (6 b.). Ankara: PEGEM Akademi.
- Çöpoğlu, M. (2011). Sosyal Belediyecilik. *İller ve Belediyeler Dergisi*(756), 62-71.
- Çöpoğlu, M. (2014). Sosyal Belediyecilik ve Sorunları. *Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(2), 223-247.
- Dal, S. (2017). Sosyal Politikanın Dönüşümünü Küreselleşme Üzerinden Anlamak. *Uluslararası Beşeri ve Sosyal Bilimler İnceleme Dergisi*, 1(1), 9.
- Ersöz, H. Y. (2011). *Sosyal Politikada Yerelleşme*. İstanbul: İstanbul Ticaret Odası.
- Eser, H. B., Memişoğlu, D., & Özdamar, G. (2011). Sosyal Siyasetin Üretilmesi Sürecinde Refah Devletinden Neo-Liberal Devlete Geçiş: Devletin Kamu Hizmeti Sunma İşlevinin Değişimi. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(2), 201-217.
- European Commission. (2023, 07 08). *European Commission*. 07 29, 2023 tarihinde Finland: <https://national-policies.eacea.ec.europa.eu/youthwiki/chapters/finland/overview> adresinden alındı
- European Commission. (2023, 04 12). *YouthWiki*. Temmuz 29, 2023 tarihinde Employment & Entrepreneurship: <https://national-policies.eacea.ec.europa.eu/youthwiki/chapters/finland/3-employment-entrepreneurship> adresinden alındı
- Feng, X., Wan, X., & Wang, E. (2023). Study On The Evaluation Index System Of Youth-Friendly Cities. *Proceedings of the 2022 4th International Conference on Literature, Art and Human Development*, (s. 382-388). Çin.
- Frangoul, A. (2021, Eylül 17). *The World's Best Cities For Young People*. CNBC: <https://www.cnbc.com/2013/12/16/the-worlds-best-cities-for-young-people.html> adresinden alındı
- Genç Dostu Şehirler*. (2021, Aralık 07). Temmuz 19, 2023 tarihinde Başkan Profil: <https://bakanprofil.com/blog-detay/genç-dostu-sehirler> adresinden alındı
- Gökbunar, R., & Kovancılar, B. (1998). Sosyal Refah Devleti ve Değişim. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 3(3), 251-266.
- Gümrükçüoğlu, Y. B. (2014). Mevzuatımızda Çocuk ve Genç İşçilerin Çalışma Yaşamında Korunmasına İlişkin Düzenlemelere Genel Bir Bakış. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 15(Özel Sayı), 481-545.

- Gümüş, İ. (2018). Tarihsel Perspektifte Refah Devleti: Doğuş, Yükseliş ve Yeniden Yapılanma Süreci. *Journal Of Political Administrative And Local Studies*, 1(1), 33-66.
- Gürbüz, S., & Şahin, F. (2018). *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin.
- Güre, M. D. (2020). Almanya'da Gençlik Politikaları. Y. Ç. Özservet, & H. K. Bayraktar içinde, *Dünyadan Farklı Ülke Örnekleriyle Gençlik Politikaları* (s. 266). Ankara.
- Güven, S. (2016). *Sosyal Politikanın Temelleri*. Bursa : Ezgi Kitabevi.
- İnanır, S. (2005). Bildiğimiz Gençliğin Sonu: Halleriyle İmajlarıyla Gençlik. *Birikim Dergisi*(196), 37-51.
- Kaypak, Ş., & Uçar, A. (2018). Çocuk Haklarının Gerçekleşmesi Açısından Çocuk Dostu Kentler. *International Journal of Academic Value Studies*, 4(18), 17-29.
- Kılıç, S. (2016). Cronbachs Alpha Reliability Coefficient. *Journal of Mood Disorders*, 1(6), 47-48.
- Kocaoğlu, M., Aydoğan, C., & Akkuş, Ö. K. (2017). Türkiye'de Sosyal Belediyecilik Uygulamaları Üzerine Bir Değerlendirme. *Siyaset, Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, 5(4), 157-169.
- Koray, M. (2000). *Sosyal Politika*. Bursa: Ezgi Kitabevi.
- Koray, M., & Temiz, H. E. (2014). Merkezi Yönetimle İlişkiler, Kısıtlar ve Harcamalar Çerçevesinde Sosyal Belediyecilik ve Dört Büyükşehir Belediyesi Açısından Uygulamalar. *Çalışma ve Toplum: Ekonomi ve Hukuk Dergisi*, 3(42), 11-50.
- Lüküslü, D. (2009). *Türkiye'de "gençlik miti": 1980 Sonrası Türkiye Gençliği*. İstanbul: İletişim Yayınları.
- News, Y. C. (2013, Kasım 25). *Top 10 Youthful Cities*. Temmuz 27, 2023 tarihinde Yahoo News: <https://ca.news.yahoo.com/photos/top-10-youthful-cities-1385397357-slideshow/> adresinden alındı
- Okumuş, E. (2017). Modern Toplumda Ahlak ve Gençlik. *Gençlik Araştırmaları Dergisi*, 5(1), 79-93.
- Özaydın, M. M. (2013). Refah Devletinin Krizi, Sosyal Politikanın Dönüşümü ve Yükselen Sivil Toplum. *Hak İş Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi*, 2(3), 74-91.

- Özer, Y. E. (2011). Gençlerin Toplumsal Yaşama Katılımı ve Yerel Yönetimlerin Rolü. *Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 26(1), 43-65.
- Öztürk, M. A., & Köse, M. F. (2021). *Türkiye Genç Dostu Şehirler Araştırması-2021*. Ankara: Gençlik Spor Yayınları.
- Pektaş, E. K. (2010). Türkiye'de Sosyal Belediyecilik Uygulamaları ve Temel Sorunlar. *Journal of Academic Inquiries*, 5(1), 4-22.
- Sarıpek, D. B. (2017). "Hak Temelli" Sosyal Politikadan "Hayırseverlik Temelli" Sosyal Politikaya Geçişte Sivil Toplum Örgütlerinin Rolü. *İnsan ve İnsan*, 4(11), 81-99.
- Sayım, F. (2023). *Sosyal Bilimlerde Araştırma ve Tez Yazım Yöntemleri*. Ankara: Seçkin.
- SEKAM. (2016). *Türkiye'de Gençlik Gençliğin Özellikleri, Sorunları, Kimlikleri ve Beklentileri*. İstanbul: SEKAM Yayınları.
- Sezik, M. (2016). Türkiye'de Sosyal Belediyeciliğin Gelişimi ve Sorun Alanları. *İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(2), 171-186.
- Şahin, M. C. (2007). Sanayi Toplumunda Sanayi Sonrası Topluma Farklılaşan Gençlik Hallerinin Sosyolojik Görünümü. *Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 157-177.
- Şataf, C. (2017). Türkiye'de Sosyal Belediyecilik Anlayışına Yönelik Genel Bir Değerlendirme. F. Beşel, & F. Yardımcıoğlu (Dü) içinde, *Yerel Yönetimler Üzerine Seçme Yazılar* (s. 1-254). Sakarya: Beşköprü Yayınları.
- Şataf, C., & Taşdelen, S. (2019). Türkiye'de Sosyal Belediyecilik Faaliyetleri Çerçevesinde Antalya Büyükşehir Belediyesi Örneği. *Ekonomi Bilimleri Dergisi*, 11(1), 1-23.
- Şengül, F. N., & Aydınalp, H. (2021). Yeni Bir Gençlik Tipolojisi ve Ölçek Denemesi: Hedonist Gençlik. *Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergisi*, 50(1), 124-13.
- Şenkal, A. (2003). Küreselleşme Sosyal Politikanın Dönüşümü ve Sivil Toplum Örgütleri. *Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi*, 0(45), 97-126.
- Şenkal, A. (2011). *Küreselleşme Sürecinde Sosyal Politika*. İstanbul: Alfa Basım ve Yayım .
- Şentürk, M. (Dü.). (2016). *Aile Dostu Kentler Etüt Araştırması*. İstanbul.
- Talas, C. (1995). *Toplusam Politika*. Ankara: İmge Kitabevi.

- Toprak, D., & Şataf, C. (2009). Türkiye'de Yerel Yönetimler Reformu Çerçevesinde Sosyal Belediyecilik Yaklaşımı. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 1(1), 11-24.
- Toprak, D., & Şataf, C. (2017). Türkiye'de Sosyal Belediyecilik Çerçevesinde Sosyal Harcamalar Üzerine Genel Bir Değerlendirme. *Journal of Turkish Court of Accounts*(106), 63-86.
- Tuna, O., & Yalçıntaş, N. (1985). *Sosyal Siyaset*. İstanbul: Filiz Kitabevi.
- Tuncay, C., & Ekmekçi, Ö. (2016). *Sosyal Güvenlik Hukuku Dersleri*. İstanbul: Beta Basım Yayım .
- Tuncay, S. (2000). Türkiye'de Gençlik Sorunlarının Psikolojik Boyutu. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 231-257.
- Türkoğlu, İ. (2013). Sosyal Devlet Bağlamında Türkiye'de Sosyal Yardım ve Sosyal Güvenlik. *Akademik İncelemeler Dergisi*, 8(3), 279.
- (2013). *Ulusal Gençlik ve Spor Politikası Belgesi*. Gençlik ve Spor Bakanlığı.
- Yılmaztürk, A., & Güler, T. (2017). Sosyal Devlet Anlayışının Yerel Karşılığı: Sosyal Belediyecilik ve Temel Sorunları. *Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, 6(1), 1-23.

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1: Crosnbach's alpha güvenilirlik analizi	39
Tablo 2: Katılımcıların yaşına ve cinsiyetine göre bulgular	40
Tablo 3: Katılımcıların doğum şehirlerine göre bulgular	41
Tablo 4: Katılımcıların medeni durumuna, eğitim durumuna, meslek grubuna göre bulgular	41
Tablo 5: Katılımcıların yaşadığı mahalleye göre bulgular	43
Tablo 6: Katılımcıların memleketine göre bulgular.....	44
Tablo 7: Katılımcıların tuttıkları takımlara ve sivil toplum kuruluşlarına üyelik durumlarına göre bulgular.....	45
Tablo 8: Katılımcıların fatih belediyesinin tanıtımlarını nasıl öğrendiğine göre bulgular	46
Tablo 9: Katılımcıların ailesinde bulunan kişi Sayısına, toplam net gelir ve ev sahipliğine göre bulgular.....	46
Tablo 10: Katılımcıların fatih'te yaşadıkların süre göre bulgular	48
Tablo 11: Katılımcıların fatih'te yaşamaktan duydukları memnuniyet, fatihli hissetmeleri ve gençlere verilen değere göre bulgular.....	48
Tablo 12: Yaşa göre belediye genel memnuniyet bulguları	49
Tablo 13: Yaşa göre eğitim memnuniyet bulguları	50
Tablo 14: Yaşa göre kültür- sanat memnuniyet bulguları	51
Tablo 15: Yaşa göre spor memnuniyet bulguları.....	52
Tablo 16: Yaşa göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet bulguları	53
Tablo 17: Yaşa göre sağlık memnuniyet bulguları	54
Tablo 18: Cinsiyete göre belediye genel memnuniyet bulguları	54
Tablo 19: Cinsiyet göre eğitim memnuniyet bulguları	55
Tablo 20: Cinsiyete göre kültür-sanat memnuniyet bulguları	56

Tablo 21: Cinsiyete göre spor memnuniyet bulguları.....	56
Tablo 22: Cinsiyete göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet bulguları	57
Tablo 23: Cinsiyete göre sağlık memnuniyet bulguları.....	57
Tablo 24: Eğitim durumuna göre belediye genel memnuniyet durumu	58
Tablo 25: Eğitim durumuna göre eğitim memnuniyet bulguları	59
Tablo 26: Eğitim durumuna göre kültür – sanat memnuniyet bulguları	59
Tablo 27: Eğitim durumuna göre spor memnuniyet durumu.....	60
Tablo 28: Eğitim durumuna göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet bulguları	61
Tablo 29: Eğitim durumuna göre sağlık memnuniyet bulguları.....	61
Tablo 30: Meslek grubuna göre belediye genel memnuniyet bulguları	62
Tablo 31: Meslek gruplarına göre eğitim memnuniyet bulguları	63
Tablo 32: Meslek gruplarına göre kültür-sanat memnuniyet bulguları	65
Tablo 33: Meslek gruplarına göre spor memnuniyet bulguları	66
Tablo 34: Meslek gruplarına göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet bulguları...	67
Tablo 35: Meslek gruplarına göre sağlık memnuniyet bulguları.....	68
Tablo 36: Yaşadığınız mahalleye göre belediye genel memnuniyet bulguları.....	70
Tablo 37: Yaşadığınız mahalle göre eğitim memnuniyet bulgular.....	72
Tablo 38: Yaşadığınız mahalleye göre kültür – sanat memnuniyet bulguları	74
Tablo 39: Yaşadığınız mahalleye göre spor memnuniyet bulguları	77
Tablo 40: Yaşadığınız mahalle göre park, bahçe ve yeşil alan memnuniyet bulguları	80
Tablo 41: Yaşadığınız mahalle göre sağlık memnuniyet bulguları	83

EKLER

Ek1: Anket Formu

"Türkiye'de Sosyal Belediyecilik Örneğinde Genç Değişim Belediye Anlayışı: Fatih Belediyesi Örneği" isimli Yüksek Lisans Tezimin sunumunda kullanılmak üzere, Fatih Belediyesi'nin siz gençlere sunduğu hizmetlerle alakalı memnuniyet durumunuzu ölçmeyi amaçlayan bir anket hazırladım. Birkaç dakikanızı ayırarak bu çalışmaya katkı sağlarsanız memnun olurum.

Resop EKEN
Karabük Üniversitesi İktisadi Eğitim Enstitüsü Kamu Yönetimi Anabilim Dalı
Yüksek Lisans Öğrencisi

A- KİŞİSEL BİLGİLER					
1- Yaşınız	15-17	18-20	21-23	24-26	27-29
2- Cinsiyetiniz	KADIN		ERKEK		
3- Değim Yerinizi					
4- Medeni Durumunuz	EVLİ		BEKAR		
5- Eğitim Durumunuz	İlköğl	Ortaöğl	Lise	Üniversite	Yüksek Lisans/Doktora
	Öğrenci	Mezun			
6- Öğrenici isminiz Okuduğunuz Sınıf					
7- Çalıştığınız Meclis/Genel Belirtiliniz?	☐ Memur () İlgililer () Akademisyen ☐ Mühendis () Öğretmen () Serbest Meslek ☐ Ev Hanımı () Öğrenci () Tıccar Esnaf ☐ Diğer (Belirtiniz:.....)				
8- Yaşadığınız Mahalle					
9- Memleketiniz					
10- Tutsunuz Takım					
11- Herhangi Bir Sivil Toplum Kuruluşuna Üye misiniz?					
12- Fatih Belediyesi'nin faaliyetlerini nasıl değerlendirirsiniz?					
B- SOSYO-EKONOMİK YAPI					
14- Ailenizde bulunan kişi sayısı nedir?					
15- Hane Halkının Aylık Toplam Net Gelirini Belirtiliniz.	0-3000 TL	3000-6000 TL	6000-9000 TL	9000-12000 TL	12000 TL Üzeri
16- Yaşadığınız Ev Sizin mi Ait? Belirtiliniz.	KİRAÇI		EV SAHİBİ		
C- FATİH'E KARŞI ALGI VE TUTUM					
17- Kaç yıldır Fatih'te yaşıyorsunuz?					

11- Fatih'te yaşamaktan memnun musunuz?	EVET	HAYIR
19- Kendinizi Fatihli hissediyor musunuz?	EVET	HAYIR
20- Sizin Fatih'te gençlere değeri veriliyor mu?	EVET	HAYIR
D- BELEDİYE GENEL		
	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılıyorum
1- Fatih Belediyesi'nden ve yapmış olduğu hizmetlerinden genel olarak memnunuz.		
2- Fatih'te bulunan sosyal tesisler yeterlidir.		
3- Güvenlik hizmetleri yeterlidir.		
4- Fatih Belediyesi gençlerin fikirlerine önem verir.		
5- E-Belediye hizmetlerinden memnunuz.		
6- Sokak havuzları ile ilgili hizmetlerinden memnun değilsiniz.		
7- Belediyenin geneli teminlik hizmetlerinden memnunuz.		
8- Belediyenin gençler ile ilgili yaptığı etkinliklerinden memnun ve duvarları yeterlidir.		
9- Belediyenin gençlere yönelik çalışmaları ve iş bulma konusunda hizmetleri yeterlidir.		
10- Öğrencilerin yaşamını kolaylaştırıcı etkinlikler yeterlidir.		
E- EğİTİM		
	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılıyorum
1- Eğitim alanında yapılan etkinliklerden memnunuz.		
2- Eğitim alanında yapılan etkinliklerin duvarları yeterlidir.		
3- Belediyede gençler için yapılan eğitim ve kurslar yeterlidir.		
4- Fatih'te bilgilendirme faaliyetleri yeterlidir.		
5- Belediyede verilen hizmetler yeterlidir.		
6- Fatih'te bulunan kütüphaneler yeterlidir.		
7- Fatih'te yapılan sporif ve kültürel kurslar yeterlidir.		
8- Üniversitelerin temin ve akademik faaliyetleri yeterlidir.		

5- Bilgilerinde verilen hizmetler yeterlidir.					
6- Fatih'te bulunan kütüphaneler yeterlidir.					
7- Fatih'te yapılan sporif ve kültürel kurslar yeterli değildir.					
8- Üniversitelerin temin ve akademik konferanslar yeterlidir.					
9- Belediyenin ilçe ve üniversite öğrencilerine maddi desteği yeterlidir.					
F- KÜLTÜR-SANAT					
	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1- Kültür ve sanat alanında yapılan etkinliklerden memnunuz.					
2- Kültür ve sanat alanında yapılan etkinliklerin duvarları yeterlidir.					
3- Kültür merkezlerinde yapılan sanatsal faaliyetlerin sayısı yeterlidir.					
4- Sanat akademisi eğitimleri yeterlidir.					
5- Mithat akademisi eğitimleri yeterlidir.					
6- Gençlere yönelik kültür ve sanat etkinlikleri yapılmaktadır.					
7- Tiyatro ve konser etkinliklerinin sayısı yeterlidir.					
8- Festival ve eğlence düzenleme sayısı yeterlidir.					
9- Profesyonel sanatta uğraşan gençlere sağlanan destek yeterlidir.					
G- SPOR					
	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1- Sporif etkinliklerin sayısı yeterlidir.					
2- Sporif etkinliklerin içerik ve çeşitliliği yeterlidir.					
3- Sporif etkinliklerin duvarları yeterlidir.					
4- Spor parklarında yapılan etkinlikler yeterlidir.					

5- Fatih Belediyesi Fit Fatih etkinliklerinden memnunuz.					
6- Gençlik Oyunlarından Memnunuz.					
7- Profesyonel spor yapan gençlere sağlanan destek yeterlidir.					
8- Fatih'te bulunan yazma havuzları ve spor merkezleri sayısı yeterlidir.					
H- PARK, BAĞE VE YEŞİL ALAN					
	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1- Yedikule Bahçesinde yapılan faaliyetlerden memnunuz.					
2- Park ve bahçelerin sayısı ve kapasitesi yeterlidir.					
3- Park Ya Bahçelerin İçeriği Yeterlidir.					
4- Fundüze Çukurbostan ve Yazın Solum Çukurbostan Yaşam merkezlerinden memnunuz.					
5- Fatih Belediyesi'nin çevre ve yeşil alan ile ilgili çalışmalarında ve faaliyetlerinden memnunuz.					
I- SAĞLIK					
	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1- Sağlık alanında yönelik hizmetlerden memnunuz.					
2- Gençler için sağlanan rehberlik ve psikolojik destek yeterlidir.					
3- Gençleri madde bağımlılığından koruma konusunda yapılan faaliyetler yeterlidir.					
4- Gençler obeziteyle mücadele konusunda bilimselendirilir.					
5- Gençlere sağlık yaşam ve beslenme konusunda gerekli eğitimler verilir.					
VARSA, GENÇLERE YÖNELİK HİZMETLERLE ALAKALI ÖNERİ VE GÖRÜŞLERİNİZ:					

Ek2: Etik Kurul İzin Formu

T.C.
KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL ve BEŞERİ BİLİMLER ARAŞTIRMALARI ETİK KURULU
KARARLARI

TOPLANTI TARİHİ : 23.06.2022
TOPLANTI NO : 2022/05

Karabük Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu toplanmış ve aşağıdaki kararı almıştır.

Karar 12:

14/05/2022 tarihli Doç. Dr. Kemal YAMAN'ın Etik Kurul form ve ekleri görüşüldü.

Karabük Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Kemal YAMAN danışmanlığında yürütülen "Türkiye'de Sosyal Belediyecilik Özelinde Genç Dostu Belediye Anlayışı: Fatih Belediyesi Örneği" konulu çalışma kapsamında uygulanmak üzere ekte sunulan çalışmasının etik kurallara uygunluğu oy birliği ile kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Elif ÇEPNİ
Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurul Başkanı

Ek3: Anket Ölçek İzni

isa peri
Kime: Siz

Merhaba Recep Kardeşim
Tezinde Anketin Benim Tarafımdan Geliştirildiğine Atıf Yapman Şartıyla Kullanabilirsin.
Şimdiden Hayırlı Olsun.
Başarılar Diliyorum.

ÖZGEÇMİŞ

Recep EKEN, 2016 yılında Çapa Kùltür Temel Lisesinden mezun olduktan sonra Karabük Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi bölümünü kazandı. 2020 Eylül ayında Karabük Üniversite Kamu Yönetimi anabilim dalında yüksek lisans programına başladı.